

פִּרְוָשׁ וְהַרְוָקָה
עַל סְפִּירָה

לשיקבה"ז ביאור ספר יצירה: עמי

העולם ייעץ בתורה ששם תושיה, אמר אלה אברא בני אדם שיחו מטעסקין בך ומקיימיין מצותיך, שכח לבתולה ואין מי לארסה, וצבא بلا מחנה, השיבה תורה ואמרה לפניו רבונו של עולם עשה צבונך, שאם אין צבא מלך על מה הוא מלך, ואיזהו כבודו של מלך. ושמע אדון וערב לו בדברי תורה. ומניין שנתייעץ הקב"ה בתורה, שכן כתוב (משלי ח, י) לי עצה ותושיה אני בינה.

עד שלא נברא העולם היה הקב"ה לבדו בכבודו ובגדרתו, ונוגה אוירו הגדל והרב לאין חקר ושיעור, כדכתיב (קהלים קד, ב) עוטה אור כשלמה, נהרוא עמיה שריה (donegal, ב.כ), והואו האור אין כל בריה שהיא יכולה לראותו, והיה הקב"ה משעשע בחכמת האותיות באותן אלף שנים, והיה מצפן ומגלאן וועשה מכלין דברו אחד, ומגלאן פנים ואחרו בכל כ"ב אותיות, והיה עושה עוד מהם דברורים כלולים דיבורים בלולים, מלא דברו, חזי דברו, שלישי דברו, פי שנים מדברו, אחוז זה זהה, כולל זה בזה, ברול וזה. ומגלאן פנים ואחרו באותיותהן ובנקודיהן, ומונגה מספר מנינים עד כללה.

ובכל זה היה הקב"ה עושה על שהיה רוצה לבראות את העולם במאמר, ובכינוי שמו הגודל, לפיכך היה מגלאן האותיות כדי להוציא מהן את שמו הגדול והנורא והנפלא והחזק

סוד ה' ליריאנו. ברוך הוא שמלך סודו ליראי השם לשעשע בתורתו. יהיו שם ה' מכורך מעתה ועד עולם.

עד שלא נברא העולם היה הקב"ה ושמו בלבד, כי השם קדם לעולם, כDRAMININ בפרק דר' אליעזר (פרק ד' ד"ה בשני ברא) שכינתו באמצע והוא יושב על כסא רם ונשא, כסא גבורה ותולול למעלת למעלת באויר, ומראית כבודו כעין חשמל החיו אש וחציו ברד, ועתרת תפארת בראשו, וכותב שם המפורש על מצחו. הרוי השם קדם, וכתיב (ישעה מג, ז) כל הנקרה בשמי לכבודיו בראתיו. וההתורה קדמה, ה' קני ראייתך דרכו קדם מפעליו מאז (משלי ח, כט). ובפסוק זה ב' אלפיין' שההתורה קדמה אלף שנים קודם שנברא העולם, דכתיב (שם, ל) ואהיה שעשוועים יום יום, ויוםו של הקב"ה אלף שנה, דכתיב (קהלים ג, ד) כי אלף שנים בעינך יום. ועל מה היתה כתובה על גבי אש לבנה באש שחורה. בפרק דר' אליעזר (פרק ג' ד"ה ר' אליעזר) מיד נתיעץ הקב"ה בתורה ששם מיד לבראות את העולם. השיבה וארה לו רבון כל העולמים אם אין צבא מלך, ואם אין מחנה מלך, על מה הוא הוא כבודו של המלך. ושמע הקב"ה וערב עליו.

ואומר במדרש (ילק"ש משל. רמו תחכמא) כשבקיש הקב"ה לבראות את

פירוש הר"א מגרמייזא

בריאת העולם לפי מעשיו של אדם העשוות, לא נתן הקב"ה רשות לנוכבים ולמזלות להרע ולהיטיב לתיכלה, על שראה כי האדם העתיד להיבראות לא יהיה נכון להיות بلا יצר, ככתוב בראשית ת. כא כי יצר לב האדם רע מנעוורו, ועל זה האלהים שהוא אל רוחם וחנון ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה (יונה ד, ב) ערך ותיקן התשובה מטרם בראיתו של עולם, ככתוב (מלחיטים א, ב) בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ תשב אנווש עד דכא ותאמר שוכבו בני אדם, שאם יחתא האדם ויחזור בתשובה לפניו בוראו ויתישר לעשוות הישר והטוב לפני השם, מתנהם הקב"ה עלייו ומהפק מолов הרע לטובה. ואחר רואות האלים כל תקנת העולם ותקנת כל בריותיו קודם שיברא העולם אלפיים שנה מיד התהilih לבראות את העולם בכחו הגדול, ככתוב בספר יצירה שמסר הקב"ה לאברהם אבינו ביום שכרת עמו הברית, ככתוב (בראשית טו, יח) ביום ההוא ברת ה' את אברהם בראית העולם בכחו הגדל, ככתוב בספר פליאות חכמה חקק את עולמו. כשהיה אברהם בן מ"ח שנה בימי הפלגיא וחשב איך היה תחילה טרם כל, ועסק ג' שנים לבדו, עד שאמר לו הקב"ה עסוק עם שם בן נח, בן חכם ישמה אב (משלי י, א), וחשב מיזכרו אשר יצרו הארץ יצר את העולם עד ש恢ש ועשה ספר יצירה על יצירת העולם, لكن נקרא ספר יצירה.

והאמיץ בכך ובגבורה, אשר מכינויו אותו השם הנقدس והנערץ היה נעשה כל מעשה בראשית ברגע קtan כהרף עין בלי ליאת ויגעה כי אם בדברו ובמאמרו ובציוויל, ככתוב (מלחיטים לג, ז) בדבר ה' שמים נעשו. וככתוב בספר בראשית שמסר הקב"ה לאברהם אבינו ולמשה רבינו בהר סיני, ויאמר אלהים יחי אור (בראשית א, ג) ויהי כן באתו רגע, כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד (מלחיטים לג, ט). ועוד ה' הקב"ה מגלגל האותיות כדי להוציא מהם כל דברי הלשונות שככל הארץ.

ואחרי כלות האלים צירוף האותיות וגלגול הדיבורים וחבונם ומניינים ומספרם, התחל לחשב חשבון כוכבים ומזלות, וחשבון תקופה ושל מזלות שהיא עתיד לסדר ולבראות, והיה עורך את החשבון כולם לפני כדי לראות ולידע כל הדורות העתידים להיבראות מראש ועד סוף, ככתוב (ישעה מא, ז) מי פועל ועשה קורא הדורות מראש, קודם בריאת העולם ועד סוף. וכך להבין ו כדי להבין נתיבות פליות חכמה חקק את עולמו. על כל אחד ואחד לפי מעשיו העתיד לעשותות בין טוב לבין רע, כך ערך ומינה את מолов וכוכבו שיורח בשעת זרחתו ובשעת מולדו בין טוב לבין רע. כל זה עשה האלים בחכמתו וב התבונתו טרם שיברא העולם, שנאמר (משלי ג, יט) ה' בחכמה יסד ארץ. ואעפ"י שערך ומינה את כוכבו ואת מолов של כל אדם טרם

זו היא בריתא של ספר יצירה

פרק א'

א. שלשים ושתיים נתיבות פלאות חכמה חקק יה, ה' צבאות, אלהי

פירוש הר"א מגדמייזא

עולם ששם בה פלאה (ירמיה ל, ז) אלה
ה' צבאות הנה אתה עשית את השמים
ואת הארץ בכח גדול ובורוען הנטויה
לא יפלא מך כל דבר.

חכמה לפי שכחיב (משל ג, ט) ה'
בחכמה יסיד ארץ, וכחיב (איוב
לח, לו) מי יספר שחקים בחכמה, חידש
האויר בחכמתו, ומיצת המים, ושמרים
העפר, ומיחימים האש פלאות חכמה
אליהם כמה מיצת המים. חקק בחוקו
מוסדי ארץ (משל ח, ט) שהיה מחריט
באرض. יה לשון חזק חטן י"ה, כל
הנשמה תחולל י"ה (קהלים ק, ז), וכחיב
(שב יד, כה) וכabhängigם לא היה איש
להלל מWOOD. ופירוש י"ה מן היה והוא
היה וויה, וכן י"ה היה טרם כל, והוא
חידוש פנינים ויקורות שאין לה ערך ולא
תשווה. יהו"ה פ"י היה הויה וויה,
ועשה, אנכי ה' עושה כל (עמוס ג, ז).
ובמעשה בראשית לא נאמר יהו"ה עד
כילה מלאכת שמים וארץ, ביום עשות ה'
אליהם ארץ ושמי (בראשית ב, ז) הוציא
שם מלא על עולם מלא, כי יהו"ה שם

שלשים ושתיים נתיבות. ולמה ל"ב לא
פחות ולא יותר, לפ"י שהتورה
מתחלת בבראשית ומסימנת באל' לעניין
כל ישראל, ול"ב פעמים כתיב פה כלפי
הכבד בקריה, ול"ב פעמים אליהם
مبرאשית עד יום הששי, הכל בתורה
ללמוד כי כל דבר רמזו בתורה אלא
שנעלים מבני אדם, וסודו התורה לא
נמסרו כי אם ליריאן, סוד ה' ליריאנו.

נתיבות למה אמר לפי שכחיב
נתיבות עולם, ובבת אחת
הаш והמים והעפר בהקבים אש אוריה
וגחל ואדם ולכט, ובציווי נעשו נתיבות.
פלאות לפי שהם מכוסים מבני אדם
ונעלמים קוראים אותם פלאות, כמו (דברים
ז, ח) כי יפלא ותרגומו יתכסה לשון
כיסוי, כמו (קהלים קיט, ככח) פלאות
עדותיך לשון מכוסה, ואומר (שם קלט, ז)
פליאה דעת מני, כלומר הדעת מכוסה
מנני, שלשה מהנה נפלאו מני (משל ל,
יח) נסתרו ונעלמו, כמו (דברים ל, יא) לא
למה אמר פלאות לפי שמצוינו בבריאת

ב. בירמי י, טו כתיב שביב עולם לכלת נתיבות.

ג. הגהה מהרצ"א גם כאן חיבת אליהם מגומג מאד. ולפי הנראה מהענין דהמחבר קאי לפרש חיבת חקק שבס' יצירה.

ישראל, אלהים חיים, אל שדי, רם ונישא, שוכן עד וקדוש שמו. ברא

פירוש הר"א מגמיהו

מלךם. ולפי שמצוּצָבָות ביצירה
חרבו בספר יצירה.

ה' צבאות שהוא אות בצבא שלו, והלא
עדין לא היה לו צבא, אלא קורם כל
הברא כי יהו"ה היה הוה וייה, וגוזר איז
הכל. ועשה יהו"ה שכינה הניכרת באורה
mobherah מוברקה כשייה שהיא אוטה,
וגוזר מתחלת יהו"ה צבאות, שייאת
לנבייא כאלו צבאות לפניו וכל צבא
השמיים עומדים עלייו והוא לבדו ישב
על כסאו.

אליהי ישראל. ישראל שר הוא לפניו כי
שרית עם אלהים (כראשית לב, נט).

אל חזק. אלהי ישראל, והלא עדין לא
היו ישראל, אלא לפי שכחוב (ישעה מג.
טו) בורא ישראל מלככם, ואמרין בבר' (בר' א, ז) מחשבתן של ישראל קדמה
לכל, בראשית ברא אלהים אין ראשית
אליה ישראלי דכתיב (ירמיה ב, א) קודש
ישראל לה' ראשית. בראשית בגין
ישראל ליה' ראמית. ואותיות ישראל
הם ראה"ש לוי, וככתיב (שמואל ב, ז, נט) מי
כעמך ישראל, (שה"ש, ב, ו) שמאלו תחת
לראשי", ישרא"ל.

אליהם חיים. דכתיב (ירמיה י, ז) הוא
אליהם חיים וממל' עולם, עז
החיים כנגד כסא הכבור אל עולם, מקור
חיים, כי עמק מקור חיים (קהלים לו, ז).
אליהם חיים, השמע עמל' לישראל ולא
מתו, השמע עם קול אלהים חיים (דברים

גדול אדון האדונים לכון נקרא אדון. יה"ה
במילוי יהו"ד ה"א בגי יהו"ה החז' השם
ככלו. יה"ה יהו"ה כי בה יהוה צור
עולםיים (ישע"י קו, ז). ואומר בראש סידור
רבא דבריאות דmercaba כי ביה' ה' צור
עולםיים, יה"ה יהו"ה באלו ששא אותו
ברא הקב"ה שמים הארץ וקצ"ו עולמות
כמנין עולמיים. העזה"ב נברא ב'
והעה"ז נברא בה', דכתיב (כראשית ב, ז)
אללה תולדות השמים והארץ בהבראם
ביה' ברם, וחם השמים והארץ בשמו
הגדול, ישמחו הימים ויתגל הארץ
התחלת התיבות יהו"ה.

צבאות נקרא כשל ישראל עולמים
להשתחוות ולזבוח לפני ה'
צבאות, אך כשהיו ישראל בחלוקת
ושנאת חם חיל لكم לא נאמר צבאות
בירימה ויחזוקאל, אבל בבית שני لكم
יחד נאמר בחגיג זכריה ומלאכי ה'
צבאות, צבאות שהוא מלך על כל
צבאותיו ואות הוא בצבא שלו ואין דומה
לו, כי מי בשחק יערוך לה' ידמה לה'
בבני אלים (תהלים פט, ז). צבאות והלא
קורם שנברא העולם לא היו צבאות
ולמה אמר צבאות, אלא לפי שהיה לו
לבראות העולם וגוזר כמה בני אדם יהיו
וכמה בריות יהיו, שלא יהיה העולם קצ'ר
אלא במידה שהיא להם די, קורא הדורות
מראש וברא העולם. והוא הנזכר בבריאה
כה אמר ה' צבאות בורא ישראל

ד. בשעה מג,טו הפסוק אני ה' קדושים בורא ישראל מלככם.

פירוש הר"א מגרמיוז

ונמצא י' דברות אשר השם הקב"ה לאבותינו לפני הר סיני כנגד י' מאמרות, עד שלא ישאר מצוה כלל כי אם חנוך תחת י' דברות. והמדרשה יבאר לך הכל כאור וככזהרים, כל דברו ודברו יכנס בו מצות ממצוות עשה ול"ת. בתחילה דבר א נangi, כלומר עושה כל, שנאמר יעשה מה, ז) אני ה' עושה כל.

נתחיל עתה קצת י' שמות, ולאחר כן נבואר כל דברו כנגד תרי"ג מצות. דברו לא יהיה לך רמז לכל יקר, כי חביבם ביחסם אמרו אשר ברא בשם ממעל ואשר בארץ מתחתת ואשר במים מתחת לארץ. ודברו לא תשא רמז לכל נעלם ונסתור, כי רוב השבאות על זה העניין. ודברו זכרו את יום השבת היא חלק מן הזמן ידוע באך. ודברו כבד את אביך הוא הफול בעיניו. ודברו לא תרצה רמז לנצבה לרביעה כי אותו דבר הוא מוצב. ודברו לא תגנוב הוא מן המسلط והקנין על האמת. ודברו לא תענה רמזו בו המפעל כי רוב העדות לא יהיה אלא על הכת. ודברו לא תחמוד רמזו בו המקום ושאר המתחבר אליו. אך הקדים בית רען.

כבר נתברר כי בי' הדברים הקיפה וסובבה בכל דבר שבulous כאשר הוא בן נהיתה תרי"ג מצות, הם רמיזה מן העולם. מן י' מאמרות חיב להיות ת"ר ו"ג תחת חבר ותי"ב נטרות י' דברות, ולא נעדרה אחת מן המצוות

ד, לג), ג' נקראים חיים, אלהים חיים, מים חיים, עז החיים. אלהים, י"ה מל"א, את השמים ואת הארץ אני מלא (ירימה כב, כד). חיים, שחיה לעולם, ואחרון על עולם יקום (איוב ט, כה), והוא חיות הכל, אני ה' עושה כל (ישעה מה, ז).

אל שהוא חזק בעולם, אל עולם כמו יש לאל ידי בראשית לא, לט. שד"י, למה הוכיר, אלא כדאמרין בחגיגה (יב, א) שד"י שאמיר לעולמו די, לפי ששים הארץ היו כתשי פקיעות של שתייה והיו נמתחין והולclin עד מהלך ת"ק שנה אמר די. וכן אמר שדי במילוי ותסיר שדי ותקח הנולד ממנו, כך שיין דלית יו"ד, תקח י"ן ל"ת ו"ד יعلا ת"ק. שד"י עד כאן יש די, שד"י, פר"ה ורב"ה, פר"ז ורב"ז בagi ת"ק. בן ובת בהם ת"ק איברים.

רָם וְנִשָּׂא. רָם בְּשֵׁמַי מְרוּם, נִשָּׂא שְׁהוֹא נִשָּׂא עַל כָּל. רָם עַל רְמִים וְנִשָּׂא עַל נְשִׁים, וְסֻבֶּל מַעֲלָה וּמַתָּה, וְסֻבֶּל כָּל הָעוֹלָם כָּלּוֹ, כִּי הָעוֹלָם נִשָּׂא כְּנֶשֶׁמָה שְׁנוּשָׂה כָּל הָגּוֹן. שָׁוֹכֵן עַד שְׁמַלְכוֹתָו עַד וְאֵין לְהַפְּסִיק וְאֵין לְהַאֲחִרִית, הָוָא קָודֵם וְמִן [הָעוֹלָם] וְלִידֵי עַד. וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ שְׁהוֹא קָדוֹשׁ וְמִשְׁרְתוֹן קָדוֹשִׁים, וְלוֹ אֹמְרִים בְּכָל יוֹם ק' ק' ק' הַגָּה הַוּכִיד י' שָׁמוֹת הַגָּאות לוֹ וְהַמְּשׁוֹבְחוֹת, כְּנֶגֶד י' מְאֻמָּרוֹת עַד שְׁלָא נִשָּׂא דָבָר כִּי הָוָא בָּרָא וַיַּצְרוּ, וְאַחֲרַ הַקִּירָה וְבְחִינָה וְחַפִישָׁה הַתְּבוּנָן,

את עולמו בשלשה דברים בספר וספר וסיפור.

פירוש הר"א מגראמייזא

הוא הדבר עצמוני, והמחשبة, וכל מה שימצא באחת מהנה ימצא כל בני אדם. ומהם השנים מתפרדין המכתב והמאמר, לא הם שפה אחת, ולא מכתב זולתי, אם הם מתפרדים לעניין. לאלה ד' רמזו הכתוב, כי החכמה הוא היסוד שנא' (איוב כה, ז) אז ראה ויספירה הכינה וגם חקירה. רמז במאמר ראה הדבר בעצמו. ורמז ויספירה המאמר הניב בה. ורמז הכינה המכתב הנכוון. ורמז חקירה המחשבה והמצימה שתבחן כל התחללה. ורמז בה במקום אחר ועשאים שבה ברוא את הכל, שנאמר (ישעה מא, כ) וידעו וישכלו וישימו ייחדו כי יד ה' עשתה זאת, רמז יראו דבר שיראה. ורמז וידעו למכתב, כאמור (שופטים ח, לא) וישם את שמו אבימלך. וישכלו החכמה על חזותו הלשון, וגם נאמר לא אמר בעט כתוב זה, וספר ומחשبة וסיפור. ולמה עשה ספר שהוא ידמה אחד ממין המחשבה במקום המחשב כולה, נאמר שעשה הדבר ברמז תיבות מן אחד שווין במאמר כמו שנאמר אנוש, או במכתב יסדו הדברים בז' עניינים כמו הם ד' טבעיות הדברים בז' עניינים כמו הם ד' טבעיות בני אדם וד' תקוניות, כמו שנראה או נאמר כמו הכתוב בז' יסודות, כי פחד ופחת ופח עלייך. בחר ג' תיבות במדרש. ספר וספר וספר וסיפור, וכן ראיינו נביינו וחכמינו בזה העניין בכתב הנביאים נאמרו (ישעה כד, ז, ירמיה מה, מג) מבטא אחד נרמז. וגם בדברי החכמים נמצא כזה העניין (עירוכין סה, כ) בכתביו בכוונו. וכן אמר ר' אליעזר הפיטין (יוצר ליט טוווח) לסתוככי למסכי להנסיכי בנסיכת קדוש. וכן ראיינו

חויצה ממנה, בחקרי ובבחוני לכל דבר וחבירו וכל הדומה לכל דבר מצאנו המתחברות והנאלצת מהן, לדברי וכי שמנונים, לא יהיה לך ס'. לא תשא מ"ח. צור ע"ה. כבד ע"ז. לא תרצה נ'. לא תנף נ"ח. לא תגנב נ"ט. לא תענה נ"ב. לא תחמד נ"ד. וכל הספר תרי"ג. ובבחוני מספר אותיות עשר דברות הם תרי"כ אותיות, תן מהם תרי"ג אותיות כנגד תרי"ג מוצאות, ושאר ד' אותיות הם אשר לרען. הבן שאמר שורו וחמורו וכל כבר זכר שם כל דבר מהוחר.

יתברך שמו החכם שהזכיר בדבר קצור ומעט רוב המצאות עד שלא נודר דבר, וכן אמרו (מדרש משה בובר כב, טז) לחכימא ברמייזא. ושברא את עולמו בג' ספרים. רמז בו כי כל הדברים להם ג' ספרים. ומצאנו החכמים יסדו הדברים על ד', במאמר כי ימצאו הדברים בז' עניינים כמו הם ד' טבעיות בני אדם וד' תקוניות, כמו שנראה או נאמר כמו הכתוב בז' יסודות, כי פחד ופחת ופח עלייך. בחר ג' יסודות, כי נאמר נכתיב אלל"ף גנו"ז ויז"נ, והם ד', היך יעשה מהוחר כתוב זה ג' יסודות, דבריו לאשר יצטרך לו ויכתב בו ויספreno ויאמר מצאמ ג'. לך אמר ג' ספרים, והם המכתב והספר והמאמר, תחברים עם העיקר בעצמו יהיו ד'. אלה ד' הדברים ב' מהם מתחברים, ומהם

פירוש הר"א מגרמייזא

הדרעתם בם, לפ"י הchia בכלם והדרעתה בחיה. כן הקב"ה לא ישאר בעולם לא חור ולא ים לא גבוה ולא אויר, כי הוא בכלום באבני ובאויר גיאות ה', אם יסתור איש במסתרים ואני לא אראנו (ירמיה כג, ד), בכל מקום עני ה' צופות רעים וטובים (משל טו, ג), כמו שנפרש לפנינו.

וזכיף י' שמות נגד י' מאמרות. בראש את עולמו בג' ספדים בספר וספר וסיפורי. ספר הוא מכתב גולם אותן כדי למלמד ספר שיבינו לקראת ספרقدسם. ספר הוא מנין, כמו (דביהי בב, טז) אחרי הספר אשר ספר דוד אביון. סיפורו הוא דיבור ומאמר.

כך קיבלתי אני אלעוזר הקטן מפי אבא מורי רבינו יהודה שקיבל ממורי הרב רבי יהודה חסיד, והוא קיבל מאביו רבנן שמואל בן רבנן קלונימוס הזקן.

ו"י שבתי دونלו פירש ספר אחד אמר"ש. בספר שני בג"ד כפר"ת. וספר שלishi הו"ז חת"י לנ"ס עצ"ק. וכל הבריתא זו כך מנגנה בכבא אחרת היא מבארת הbabא שלמעלה הימנה. ל"ב נתיבות הם י' ספרות וכ"ב אותיות כמו שיפרש לנוינו. ואני מצאתי בג' ספרים חילק כ"ב אותיות, אמר"ש ספר אחד, בג"ד כפר"ת ספר שני, הו"ז חת"י לנ"ס

בכתיבת שלומות, שבחי שלום וחכמי ברכות וחכמי חכונות. או מבטאי שלום ומבטחי ברכות ומטבחי חכמתו, או חזני שלום חזני ברכות וחכמי רצון. או בזה הדומות והענין מבטאות נדומות נראות ולא במדרשי שותה. וכן נגדר ספר וספר והחאה והרוגג. ההרהור אשר בו פרי כל צורך לדעת אותו ולנו נקראת נשמה, שנא' (איוב לב, ח) ונשחת שדי תבינים. והתואה אשר בה תתואר לטעם ודבר אחר והיא נקראת הנפש, שנא' (שם לג, כ) ונפשו מכל תאווה. והרוגג אשר בו תחרה והענה, ולה נקריא רוח שנא' (קהלת ז, ט) אל תבהל ברוחך לכעס. ושני שמות הנשארים היה ויחידה בגלל כי היא היה לא ידמה לה דבר יצירה. ויחידה שהיא יחידה, והיו הראשונים נשבעים ח' ח' אשר עשה לנו את הנפש הזאת (וימתה לת', ט), כי היוצר לפני המצוין לעוזרת הכל, כן חי העולמים נמצא בכל, והוא הכל, ראשון לכל, רמז הגוף סובל וחיוותו דק ממנו, והדרעת דק בחיוותו, וכמו השכל לא יתרפרק בתהפרק הגוף, כן לא יתרפרק הבורא בתהפרק העולם. וכמו הדרעת לא ימות במות הגוף כן הבורא לא יפסיק באכוד העולם, שנאמר (תהלים קב, כ) הנה יאבדו אתה העמוד. וכמו הדרעת בנפש והוא למעלה ממנה והיא מושחת ממנה (נצח) [נצח], וכදעת אשר לא ישאר בגוף עצמו ולא נתח ולא גור כי אם עצה

ג. ג' חוג שמים, חוג הארץ, חוג על פני תהום, חוג באית ב"ש ספר. הג"ה בצד כת"י א.

ב. עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע, עשר ולא אחת עשרה, הבן בחכמה חכם בבינה, בחר בהם וחקור בהם, דע וחשוב וצורך והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכנו, כי הוא יוצר ובORA לבדו ואין זולתו ומידתו עשר שאין להם סוף.

ג. עשר ספירות בלימה בלום לבך מלהריה, בלום פיך מלדבר, ואם

פירוש הר"א מגרמייזא

עצ"ק ספר שלישי. בג' ספרים כנגד תורה ונכאים וכותבים. עשר ספירות בלימה. עשר ספירות כהן כל הספירות תלוי בהם, כמו שיאמר לפניו שאין להם סוף, א"ב ג"ד ה"ז ז"ח ט"י. עד כאן החשכנות תלויין ואם יש לך להוסיף על החשבון הזה יש לך לחזור חיללה י"א י"ב, וכן כולם עד כי שם ב' פעמים י', וכן ל' הם ג' פעמים י', כן כל החשכנות כוללים בהם. בלימה שאין מה יותר. בלימה לשון סתימה כמו (חללים לב, ט) עדיין לבлом, כלומר נסתמו ונכללו כל הספירות בהם. עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר, כלומר שאין לא פחות ולא יותר מי', ועל"פ' כולם כוללים בא' שהוא ראש למנין. הבן בחכמה חכם בכינה. כלומר שיש דעתך בהם תבין דבר מתוך דבר בזאת החכמה, ותן כל חכמתך בכינה זו ועל עמוק בספירות להבין ראשית ראשיהם ואחריות אחריהם כמו שנפרש. עפ"כ בוחן בהם לידע חקרו בהם לפרשם. וצורך שמרו בכלבך שלא להרהור בהם יותר מדאי. וצורך והעמד דבר על בוריו. על ברירותו. והשב יוצר על מכנו כי הוא יוצר ובORA לבדו ואין

עשר ספירות בלימה בלום לבך מלהריה. אל תנתן לבך להרהור. בלום פיך מלדבר, שאם תהשוו על הבוראו סתום פיך מלדבר האיך חניתו הוא למעלה א. או למטה ב. או כלפי מזרחה ג. ומערבה ד. וצפון ה. ודרום ו. או בעובי הרקיע על האור הוא האיר ז. או בעובי הרקיע ח. או על ראשית ט. ואחרית י'. כמו שפירשנו למעלה, על איזה מהם תהשוו כלום לבך מלהריה, הסור אותה מחשכה מלבך, וסתום פיך מלדבר. ואם

רץ למקומות שוב למקומות, שכך נאמר (יוחקאל א, י) והחיות רציא ושוב. ועל דבר זה נכרת ברית. ומידתו עשר שאין להם סוף. נועז סופן בתחילתן ותחלילתן בסופן, כשלחתת קשורה בנהלה. דעת וחשוב ואוצר

פירוש הר"א מגרמייזא

בלבך שהוא הסוף שעדיין היה קודם לך וחשבונו הוא סוף, הרי נועז סופן בתחילתן, ותחלילתן בסופן. ואם החשוב הסוף יכול להיות עמוק עמוק האחריתך וכך ובלבך רכבות שנה תחשוב התחלתה כמו שהיא בראשך כן יהיה בסוף, וכאשר יהיה בסוף כן יהיה בראש, הרי נועז תחילתו בסופו. כשלחתת קשורה בנהלה, השלהבת הוא היוצא מן הגללה כי גחלת הוא עיקר, וכאשר תנפח הגחלת יותר ויתור השלהבת יוצא כן וברוח פיו כל צבאים, וכך אין סוף לכל אלו הדברים. ואוצר וחשוב שאדון יחיד, שהברוא אדון כל והוא הכל, והיצור אחד ואין לו שני, כדורייש במדרש קהילת (קה"ר ד, א) יש אחד זה הקב"ה ה' אלהינו ה' אחד ואין שני לו ודאי, גם בן ואין לו, ומורוב חביבותו קרא לשראל בני בכורי למען אחיך וריעיך. ולפניהם אחד מה אתה סופר, כמו הא' שהיא ראשון לחשבון והיא יחידה ולפניה אין חשבון ומניין, והופכת פניה לצד ימין מן האותיות, וחוליה של מעלה כמו י', כך א' נשוא כל אשר תחתוי. כך בורא עולם יחיד ואין לו שני, וראש לכל, ולפניהם אין שום חשבון ומניין כי מעולם היה ולעולם יהיה, אשר אין קץ וחשבון לדבר ראשון ואחרון, והוא אחד והופך פניו מעולמו, וירא און ולא יתבונן, ואל עליון נשוא כל והוא הכל.

רץ לבך למחשבה זו תסירהנו מליבך ושב ליהood המוקם לעבודתו וליראתו, ונקריא הקב"ה מקום שהוא מקום של עולם, שנאמ' (דברים לג, ז) ומתחת זרועות עולם. ושוב לראתנו. כמו שמצוינו בחיות הקודש כשם רוצחים לקובע קומתם מיד קופפים קומתם מאימת השכינה ורצין ושביין ומשתחווים לו, וכן עשה אתה ולא יעלו המחשבות האלה על לבך. ומה שהחיות רצוא ושוב וזה מפני שלhalbויות הדיבור של הכבוד והם יריאות פן יפול עליהם ורוצחות שיפול מהם, כשהקהל בא מזרחה קופצות למערב, כך לכאנן ולכאנן. כן סבב לבך מלהרה. ועל דבר זה נכרת ברית על י' מדות הללו שאין כל החכמים יודעים הדברים, ונכרת ברית בלשון ופה שלא לחשוב כלום באלהות.

ומידtan עשר שאין להם סוף, שאין חכם שיכל לידע ולהבין למצוא י' ספריות, שאם יבקש החכם למצוא לא יוכל, אמרתי אחכמה והיא רוחקה ממני (קהילת ז, ג), כי לא יוכל האדם למצוא אשר יעמול האדם למצוא ולא ימצא.

געווז סופן בתחילתן ותחלילתן בסופן. פי' נועז ודבוק הסוף בתחילתה ותחלילה בסופן. שאם תחשוב בכלך כך וכך ריבי רכבות שנה יכול להיות מן תחילתו הוא עמוק הראשית, תחשוב

שאדורן יחיד והיווצר אחד ואין לו שני. ולפניהם אחד מה אתה סופר.

ד. עשר ספריות בלימה מידתן עשר שאין להם סוף. עומק ראשית ועומק אחרית, עומק טוב ועומק רע, עומק רום ועומק תחת, עומק

פירוש הר"א מגראמייזא

לו וכמה ראים לו, ושבחותו כמה ראים לו, וכמה מעלה טובות על מעשי שMRIיע ומיטיב, ולמה, ועוד מתי. ואין להעמיק ולדעת קצב צבע מריאתו, ואין לדמותו לשום צבע הנברא. ואין להעמיק בדבריה פה, ולא בהרהור הלב כמה הם עסקיים, ואימתי היה להם ראש, ומתי היה לעסקיו קץ וסוף, ומתי ראש העסקים וחפצים כולם עושה ייחודי, שיש עסקים וצורכי בריאותיו יותר מרגעים לך הכל ייחודי. ועומק טוב עולם מתחדש לטובות עת לגדת, עומק רע ועת למות, ואין להעמיק עתה מצמיה חדשת לטובה, ומהפך טוביה לרעה. עומק הווייתו מה אין למצוא תכלית, שנא' (איוב יא, ז) אם עד תכלית שדי' תמצא, לך נקרא יהו"ה שהוויותו בלי' ראש וסוף, להטיב, מעת ה' הייתה זאת (תהלים קח, כג). ורעה, וה' ענה بي' (ירות א, כא), כי צורם מכרם וה' הסגירים (דברים לב, ה), והתגדרתי והתקדשתי ונודעתני (יחזקאל לח, כג). עומק רום המעמיק על בורא עולם כביבול עד כמה יכול شيئا' הגודל והגבוה כלפי רום למעלה למעלה. עומק תחת כמה יכול להיות כלפי למטה, עומק עמוק מי ימצאו (קהלת ג, כד). עומק מוזרה מערב צפון ודרום, שייעמיק לכל צד מד' רוחות בהם. ואין להעמיק ולמצוא קצב להנאותיו כמה חפצים וכמה כבודות יש

עשרה ספריות בלימה מידתן עשר שאין להם סוף, שאין שם אדם יכול להעמיק הדברים. עומק ראשית, הרוצה להעמיק מחשבתו לראשית החל מה שהיה קודם הנולם. עומק אחרית לאחר העולם בסוף וקץ כל. כי יהו"ה היה הוה וייה לנצח. עומק טוב הוא האoir האיך הוא שלט באור. עומק רע הוא העובי האיך הוא באומו חשן, או בתוך עובי הרקיעים, או בעובי גדר וחומה. האיך יפסיק בעובי, האיך הוא בטוב במקום נכבד, רע הוא חילופו שאינו נכבד מקום טינופת. עומק טוב אין מחשבה יכולה להעמיק ולומר אני אבואר עד קץ חכמוותיו ומחשובתו שמחשב אין מתחת לטובים, וכלל שמייטיב אין מתחת לטובים, ולכלל שמייטיב אין מתחת לטובים מהשוו מחשב. עומק רע אין להעמיק לבא למצוא ראש וקץ עומק מחשובתו שמחשב לעשות רע לרעים ולאשר מריע. עומק טוב אין ריבאות יכולת וכח יש בו לעשות טוב אדם שמצא ראש או סוף לדעת כמה יכולות יש בו להרהור ולומר לך לך ריבוי ריבאות יכולת וכח יש בו לעשות טוב או רע, לך לך חכמוות ונפלאות יש לנו, לך לך יודע טוב ורע. אין פה לבוא לך או להרהור, ואין להעמיק מתי התחלת בוכחמתו ויכולת חפזו, ולא تحت סוף בהם. ואין להעמיק ולמצוא קצב

מורח ועומק מערב, עומק צפון ועומק דרום, וארון ייחד אל מלך נאמן מושל בכולם ממעוֹן קדרשו ועד עדי עד.

ה. עשר ספריות בלימה צפיתן כمرאה בזק ותכליתן עד אין להם קץ. בברו בהם ברצוא ושוב, ולמאמרו בסופה ירדופו, ולפניהם כפאו הם משתחווים.

פירוש הר' א מגראמייזא

השימים ביום סגירר ונראה יורד כחות של אש מותכת, או כחות מתכת הנתק באש והולך פה ופהakash הוה, וכחרף עין נראה לעין. זהו דברו בהם כל אדם המדבר בהם ומדركם לבלו יעשה עצמו כענין הבזק רץ ושוב פתאות, בן מהרה ישיר מחשבתו, וכענין החיות רצוא ושוב וכופפני קומתן מאימת יוצרן, בן יש לו לעשות כshedaber בעשר ספריות שהרי תכליתן אין להם קץ, וכשיהרר יעשה כענין שכתבו והחיות רצוא ושוב, ולמאמרו של בוראם בסופה ירדופו כרוח סופה ירדפו לעשות המאמר, וכופפני קומתן תמיד ולפניהם כסאו הם משתחווים. אף אתה אם ישאיר לך להרהר אחר כל אלה כדי תסיר המחשבה ב מהרה מלך והשתחו לhekba. שאם יפתחו רוחו להרהר יעשה רוחו ברצוא ושוב ולא יוסיף להרהר ויעשה רוחו בסופה, יшиб דעתו ב מהירות בידראת ה' ויודה ביחסו וישתחוו לפני וירעד בכל לב ובכל נפש, והאמן באלהותנו כי בכל הוא כענין הדעת היא הנשמה אשר לה הפעולה בין טוב בין רע, שכן שלה וחניתה בראש מקום המוח, והיא מושלת בכל הגוף. והנפש הוא החיות בכל האיברים שלטת לנענען ולנדום, להם סוף כי לגודלו אין חקר וקצבה, לא למלחה ולא למטה ולא בד' רוחות העולם, כשיחשוב כל אלה יהשוב כי הוא אדון על כל. יחיד בעולם אל מלך נאמן ומושל בכולם ובכל הוא וממעון קדרשו למלחה ועד עדי עד. וע"ז אמר שלמה בחכמתו (קהלת ג, י) ידעתי כי כל אשר יעשה האלים הוא יהיה לעולם עליון אין להוציא וממנו אין לגרוע, וכתיב (שם, ט) מה שהיה כבר הוא ואשר היה כבר היה והאלים יבקש את נרדף, בני אדם המבקשים לדעת, ועל זה אמר שלמה בחכמתו (קהלת ז, ג-כ) אהכחה והיא רוחקה ממני, רוחוק מה שהיא ועמוק עמוק מי ימצאו, עומק עמוק זה הדבר להימצא. כל הדברים יגיעים לא יכול איש לדבר (שם א, ח), ואמר (שם ח, ז) ראייתי את כל מעשה האלים כי לא יכול האדם למצוא את המעשה.

עשרה ספריות בלימה צפיתן כمرאה הבזק. אסור לאדם ליתן דעתו בהם כחרף עין, שאין דבר קל ומהיר בכל צבא השמים לרווח ולשוב בזק, והבזק מין אחד הוא מג' מני בرك הכתובים ומוכנים בספר החכמה, והוא היורד מן

פירוש הר"א מגרמייזא

(יחזקאל א, כו), בצלמו כדמותינו (בראשית א, כ), ועתיק יומין יתיב (דניאל ז, ט), השמים כסאי והארץ הדום רגלי (ישעה ז, ט), א, כי פי ה' דבר (ישעה מ, ח), עין ה' (תהלים לג, ח), פותח את ידיך (שם קמה, טו), ומוציא לשכינתו אבירים ופה וein כמו לאדם, והוא בורא עולם בכל מקום, והכל מלא כמו הנשמה, ואין לך הר ולא ים ולא עובי חומה ושום מקום שאין בורא עולם בו, כי אין לך דבר שאין בו אויר כי הוא דק ונכנס בו, וממה שהאבנים וההרים וכל דבר ישברו יופרפו אם לא האויר הדק שנכנס בו לא יופרפו וישברו באותו אויר גאותיו נמצאת, וכמו הדעת אשר לא יזק לה בגדים צואים ולא טיט ולא חוליות מצוקה, כן בורא עולם לא יזק לו מליכלוּך העולם, ובמאות הכל וכabad הכל הוא חי לנצח והבין יבנן, כי האדם ישכיל דעתו בדברו הכםוס והסתום והנטור והנסגר ובתוך עובי כל דבר, כן בורא עולם לא נסתור ממנו כל מזימות וכל דבר. ומה שנאמר במעשה השכינה רלוּו אלף ריבבות פרשות שלו, והפרש ח' מילין, והמליל ד' אלף אמה, והאהמה ד' זורת, והזרות מלא עולם ושמות בורות תהן, זהו דוקא לשכינות כבודו אבל לבורא עולם אין חקר וקצבה, ועל זה אמר ר' ישמעאל אני ועקיבא ערבים בדבר. על כן אם ירוחיב לך משכחו אלק, כי עשר דברים שאין להם לא ראש ולא סוף, ולא הקף ולא פיאה, לא צבע ולא מראה, לא זיהה ואין לך עצם ולא נתח שאין הנפש מושלת בו, כי בעת יצאת הנפש לא ינדוד ולא יתנווענו, ואפי' בתוך עובי העצם היא הנפש. והדעת היא הנשמה מושלת בנפש, והיא בכל כי מחשבת הדעת דקה מן הדקה. ועלוי אמרו חכמיינו ז"ל (ברוכת י, א) שהיא כדמות בוראה ודוגמת קונה, זונה וסובלת וממלאה הגוף, ורואה אינה נראית, וחיה לעד. נמצאת הנפש קטנה מן הגוף והיא מושלת בו ותנווענו והדעת מושלת בנפש והוא דקה ומוזערת יותר ממנה שאינה נראית כל עיקר, ובמאות הגוף מתבטל הנדרוד והণיענו בנפש עדין הדעת שהיא הנקרה לבני אדם נשמה, היא חייה לעד ורואה ולא נראית, אלה לא גוף ולא גופש וילחות, אלא יכולה דעת וחיות זונה וממלאה את כל הגוף הנראה, ובעצחה הכל ובכל היא אפילו בעובי עצם אצבעות הרגל, ושיכנה וחניתה למעלה. כן בורא עולם לא נראה מעולם, עין לא ראתה אותו בין בחיי האדם בין במות, ולא נראה לא למלאך ולא לנביא, ודעתו בכל והוא דק מילאך וראותו, והוא סוקר בכל מה הדק בלי ראותו, והוא אין חקר וקצבה, ולמקרים חניתו אין קין וטוף, כאשר פירשנו ב' עמוק למעלה. ואין לדמותו לא לגוף ולא לגושם ללא שם הזכרה אבר לא פה ולא עין כמו לנשמה. כי אם נראה לנביאים ע"י שכינת כבודו בדמיונות הרבה לפיה חפיצו ורצוונו בורא דמיונות, ועל שכינת כבודו נאמר ואראה את ה' (ישעה ו, א), ועל דמות הכסא דמות כמורה אדם

ג. עשר ספירות בילימה. ועشرים ושתיים אותיות. יסוד שלוש אimotoת, ושבע כפולות, ושתיים עשר פשוטות, ורוח בכל אחת מהן.

ז. עשר ספירות בילימה במספר עשר אצבעות, חמש כנגד חמיש. וברית יהוד מכונת באמצעות לשון ופה ובמילת המעוור.

ח. עשר ספירות בילימה, אחת רוח אליהם חיים, נכוון בסאו מאו ברוך

פירוש הר"א מגדמיוזא

ומילה. ובמילת המעוור, הוא העורה, כלשון שכותב (הבקוק ב', ט) למען הבית אל מעוריהם, וכמו (מל"א ז, לו) כמער איש ולויות. ואני קבלתי שואת הbabא עשר ספירות בילימה כמספר עשר אצבעות עד ומילת המעוור יש להיות בתחלת הספר אצל בספר וספר וסיפור, ואחר מלת המעוור יש להיות בבא עשר ספירות בילימה עשר ולא תשוע וכו', וכן עיקר. וכן מצאתי לאחר כן ב' ספרים הבבאות קבלתי. וכן הוא הסדר לאחר שיאמר ורוח בכל אחת מהם, לאחר כך בבא עשר ספירות בילימה אחת רוח אליהם חיים. וכן מצאתי.

עשר ספירות בילימה, כל אומן הרוצה לעשות בנין אם אין לו אבני ועפר ועצים ומים וכלי הבנאים איןו יכול לעשות בנני, או אם רוצה לעשות כל עץ או כל זכוכית או ברזל או נחושת או כסף זהב, אם אין לו אותו הדבר שרוצה לעשות בו הכלים איןו יכול לעשות הכלים. והקב"ה עשה בילימה בלי מאומה מכחו הגדל. עתה מונה עשר ספירות. אחת רוח אליהם חיים, פירשו רצונו וחפציו נכוון בסאו מאו שמרוח דברו חפציו מן האש הגדל נברא כמו שנפרש לפנינו,

ולא נעה, לא חידוש ולא שינוי, לא חסר ולא יתר בכל הדברים, לא זקן ולא צעיר, לא נחלה ולא נבדל לא רואה ולא שומע בגופני, יש אחד ואין שני לו ולו נאה תהלה על מעשיין.

עשרה ספירות בילימה וכ"ב אותיות, הרי ל"ב נתיבות שהם י"י ספירות וכ"ב אותיות הרי ל"ב. וכן כ"ב אותיות יסוד ג' אמות וז' כפולות וי"ב פשוטות כמו שיפר疏 בבא אחרת, ורוח בכל אחת מהם, כשתווציא דיבור מפיק יהיה רוח דיבור בכל אחת כמו שיפר疏 לפנינו.

עשרה ספירות בילימה, שאין לספור יותר מי', כי כשאתה מונה י"א הרי חווור החשבון חיליה. במספר י' אצבעות, והוא סימן לדבר כמו האצבעות י' וה' כנגד ה'. וברית יהוד מכונת באמצעות, כי ה' אצבעות ביד ימין וה' ביד שמאל והלב באמצעות שמננו מחשבת הייחוד לפה ולשון, הוא ברית הייחוד באמצעות. וכן ה' אצבעות ברגל ימין וה' אצבעות ברגל שמאל וברית המילה מכונת באמצעות. כן י' ספירות הן, ויחיד עולם מ מוצר לעלה מכולם על כסא בכדורו, וזה ששנה במלת לשון ופה

שמו של ח' ה

העולם תמיד לעולם ועד. קול רוח ודברו זו היא רוח הקודש.

ט. עשר ספירות בלימה, אחת רוח אלהים חיים, שתים רוח מרוח הקודש, שלוש מים מרוח, ארבע אש ממים, ורומ ותחת, מורה מערב, צפון ודרום.

פירוש הר"א מגמיהיז

אם דבר בקהל רם יענה לו בקהל רם ואם נמוך נמוך, ואין שם כי אם רוח. ונגלה לאליהו בקהל נמוך, והנה ה' עופר ורוח גדולה, והנה אליו קול (מל"א ט, יא-יג). דניאל ואשמע קול אדם (דניאל ח, טז), ובמנת תורה קול גדול (דברים ה, יח). ונחלה לד', קול ה' בכח (תהלים טט, ד), וכתיב (יחזקאל א, כד) בקהל מים ובבים בקהל שדי, וכתיב (דניאל י, ז) בקהל דבריו בקהל המון, הרוי אלו קול גבורות. והוא בכל וכל יקול, וכתיב (תהלים לג, י) בדבר ה' שמיים נעשו וברוח פיו הרי דברו ורוח, וכתיב (שמות טו, ח-) וברוח אפיק נערמו, נשפט ברוחך. ורוחו כנח שוטף (ישעה ל, כח).

ועוד אחת רוח אלהים חיים. רוח הכהן קרויה רוח אלהים חיים, כמ"ש (חגי ב, ח) ורוחינו עמודת בתוככם. ובזה האורי נהיה דבר הנבראה שנאמר (ישעיה טא, א) רוח ה' אלהים עלי, וכו' יגלה לנביאים שני' (יחזקאל יא, כד) במראה ברוח אליהם, ואותו האיר הוא דבר נברא לשבת הכהן בלי ספיקה, וכל דבר מן הבורא נברא דעתך (דברים ז, לה) אין עוד מלבדו, ומזה שמע משה, ומתוכו ראה בלבו ולא במראות עיניו, והדבר נקרא רוח אלהים חיים שמשם הדין וח' ה

העולם נכרזין.

והוא חתום ב'יה יהו'ה' כדאיתא במעשה בראשית. ברוך שמו של ח' ה

העולם ועד, כי שמו בקרבו. קול תמיד לעולם ועד, כי שמו בקרבו. רוח ודברו זו היא רוח הקודש, כאשר נפרש מהו קול, מהו רוח, מהו דברו. העשר ספירות בלימה אחת רוח אלהים חיים, זו רוח העליונות לכל רוחות, והיא האם הגדולה וממנה יצאו כל התולדות, והיא משובחת מכל הרשיטים, ובها כח אייל מכל האבות, וגם תולדותי' וצצאייה יותר משובחים מאשר האנחות. רוח וקהל ודברו היא משאר הנחות. רוח ח'ם הנקראת רוח הקודש, ושמענו את קול ה' אלהים מתחלק בגן לרוח הימים (בראשית ג, ח), לרוח והלא כל הקולות מן הרוח הם, כציר דלת וכציר עגלת וכציר גלגלי רחיהם וקהל שופר, אלא אין דומה קול זה לקהל דברו. ויקרא אלהים אל האדם (שם, ט) הרי רוח וקהל ודברו. ובא הקהל לרוח הימים בנחת ודברו. וכך דבר לאדם כפי כחו שיוכל לשמע, ודבר ה' אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו (שמות לג, יא). ושומעים קול הנביאיםقادם ההולך בין הרים וההרים למעלה נקרים נקרים, וכשמדובר האדם יכנס הדבר עם הרוחה בנקורים, וכשישתוκ יענה לו מכל דבריו,

י. שתים רוח מרוחה, חקק וחצב בה ארבע רוחות השמים מזרח ומערב צפון ודרום, ורוח עם כל אחת מהן.

יא. שלש מים מרוחה חקק וחצב תוהו ובהו ורפס וטיט, עשאן במי ערונה, הצבין כמיין חומה, סיבבן כמו מעזיבה, וויצק שלג עליהן ונעשה עפר. כי לשган יאמר הוה ארץ. תחו זה קו יירוק שמקיף את כל העולם בולו. בהו אבניים מפולמות המשקעות בתהום ומבנייהם המים יוצאים.

פירוש הר"א מגמיזא

מקצה אל קצה ונותנו בזכוכית הניתך שכור הכבשן, ונותן בפיו קצה הכל' הנכוב ונופח רוח בפיו, ועובר הרוח מתוך הכל' ההוא עד הזוכוכית הניתכת והנימסת הדבוקה בקצת הכל' הנכוב מכח נפיחתו נמתחת הזוכוכית ונעשה בין כל' גדול בין כל' קטן בין ארוך בין רחב בין עגול בין מרובע כפי חפץ האומן. כל' שכן האל הגודל והנורא מכחיו הוציאו מרווחו ומתחה חללו של עולם עד חפצו ואמר דיי.

רוח מרוחה חקק וחצב בה ד' רוחות השמים. כשהוזיא רוח מפיו

מרוח חפזו ברא ד' רוחות השמים, ורוח בכל אחת מהם שמנשב בכל יום. שלש מים מרות. פי' מרוח פי' מרטיבת וליחולח האורו נסס את מי הליחולח לצד אחת וחצב בהן תהו הואה קו יירוק המקיף את העולם כמיין יירוק שעיל פניהם, ובוهو הן אבניים מפולמות ומלוחחות המשקעות בתהום ומבנייהם המים יוצאים כי מים נבראו. ובבקבץ אותם המים יחד נעשו רפש וטיט ועשאן כמיין ערוגה בעומק,

ובו נראו כל הדמיות הנראות לכל נבי' וחווה. ובו נשמעו ז' קולות, קול ה' בכח, קול ה' בהדר, וממנו תנוח רוח הקודש החכמה והבינה והגבורה וכל חן וכל תמורה, והוא יתרוםם שמנו המשילו בכסא המלכים, שנא' (טהילים קג, יט) ה' בשמם הchein כסאו ומלכותו בכל משללה, וזה הדבר קראווהו חז"ל רוח הקודש אחרי אשר נפסקה נבואת חז"ן מראיתם לב הנביאים לתמונות קודש, והיה נראו להם להט אויר בהיפוך מתחפה מראהה למראה, ושומעים קול כמו מצור והר הצזה בקול.

שתים רוח מרוחה הקודש, הוציא האלים רוח מרוחה"ק וחקק וחצב באוטה הרוח שנפה והוציא מרותו חללו של עולם. וד' פינות העולם מרותה ומערב צפון ודרום ורוח ממש בכל אחת מהם. مثل בהבדלה אלף וריבי רכבות לאין חקר ומספר בין קדש לחול, ובין חזק ואמיין וכגבורתו, ובין אנטש החלש בגופו וכחיו, ובין חי וקים לעולמי עולמים, ובין חזיר יבש רימה ותולעה. האמן של זוכוכית לוקח כל' ברזל הנבוב

יב. ארבע אש ממים חקק וחצב בה כסא הבוד, ואופנים, ושרפים, וחיות הקדר, ומלאכי השרת, ומשלשתן יסד מעונו. עוזה מלאכיו רוחות משרתו אש לוהט (תהלים קר, ד).

פירוש הר"א מגמיזה

רצה הקב"ה לבראותן מאשו הגדרולה כמיין חומה מכאן ומכאן, וסיבבן כמיין מעזיבה, מתח אותו רפש וטיט למיניה מהזיבה, ויצק שלג עליהם וכפאו ונעשה עפר, כמו שנאמר (איוב ילו, ז) כי לשלא יאמר הוי ארץ. תח קו יורך דבר ריק מיישוב הכריות, לא תה בראה לשבת יצרה (ישעה מה, יח). ונטה עליה קוו תהו ואבני בהו אבני המפולמות, והמים שהוזיאו מיליחחו הקדוש תלאן באירז בחללו של עולם בכך מאמר קדשו.

ארבע אש ממים. כשהנספו המים והקבצם יחד נשאר חום הרוח ונעשה אש. כי הקב"ה לאחר שתלה המים במאמר באורי חללו של עולם זיהר נוגה אורו הגדול והנורא לאין חקר ושיעור זההו, וזיהר מתוך המים ומהו אותו הזוהר שהגיה מתוך המים יצאה אש, ומאותה האש חקק וחצב בה כסא הבוד שהוא שביבן דיןור והאי אש ספרית, ואופנים והם מלאות עיניים, ושופים דומים לנחתת קל. וחיות הקדר שהם אש אדרמת מראים כגהלי אש, ומלאכי השרת עוזה מלאכיו רוחות משרתו אש להט וכל צבא מרים. ומשלשתן יסד מעונו, העולם מרוח ואש ומים, עוזה מלאכיו רוחות משרתו אש, הרוי אש ורוחה לעלה ומים למטה, עם אותה האש. ולא

פירוש הר"א מגרמייזא

וכמוץק אשר יוצק, מורד ההרים היורד בערבה מהר לבקעה ולשלפה מלמעלה ונעד תחתית הדר, והגבעה כערבה כן הארץ מוצקת במורד מראש הגובה ועד קצה הנגב הוא צד דרום של עולם, בצתת עפר למוצק ורגבים ידוקין. ובצד דרום מיישר, וכמו בקעה ושלפה וערבה, ידכתייב (דברים א, ז) בשלפה ובנגב, וכתייב יהושע י, מ) ויכה יהрушע את כל הארץ ההר והנגב והשלפה.

והאור שברא הקב"ה בצד דרום היה כל היום הראשון עד הערב זורח והולך מזרחה למערב, ונדחה כל היום החשך מפני האור בצד דרום והחשך בצד צפון ובמערב שקע האור במערב. וכל הלילה השני סבב האור בצד צפון לילך ממערב למזרח עד בקר שני, ונדחה החשך מפני האור שבצד צפון של עולם כלليل השני והחשיך בצד דרוםו של עולם, כי גובה המים וגובה של הארץ שבצד צפון מחשיך בצלו פעם בצד דרום בלבד ופעם בצד צפון ביום, שהמים היו נצבים כחומה בצד צפון של עולם כמו שעמדו ביום סוף וכירדן, כך נבראו גבויים מצד צפון עד יום ג' שנ��עו המים. וכשהארתו אור בצד דרום היה מחשיך צל הגובה של מים ושל ארץ בצד צפון אחורי הגובה, ובלילה מאיר והולך בצד צפון כל הלילה, ומחשיך צל גובה המים והארץ בצד דרום, וזה שאמר לאיוב (לה, ט) איזהו הדרך ישכן אור וחשךizia מקום כי תקחנו אל גבולו,

لتולותם, אנסי ה' עושה כל גוטה שמיט לבדי ווקע הארץ מأتיה, אל תיקרי מאייא אלא מסויש, מן האש שהוזאת וohlhetti מון המים מכח זהה נוגה או רלא יוכלו המים לעמוד, כמו באלהו (מל"א ית, לח) ואת המים אשר בתעלת ליהכה.

בשנה שהקפיא האלים את המים מן הריתות של אש וברא האלים שמים העליונים ואת הארץ, וברא הארץ בחוג, היושב על חוג הארץ (ישעה מ, כט) בדבר גלול ומתגלגל פה לפה כמו (מהלים קו, כד) יחוגו וינועו שכורו. וכן חגים נקראים ע"ש שמתגלגלים מעת לעת ומשנה לשנה. הארץ עגולה מסביבותה ומורקעת על המים לרוקע הארץ על המים, ומימי אוקיינוס סוכבים אותה כנהר גודל סביר לכל הארץ, אין עובי שם אדם ולא עוף פורה ולא ספינה מהלכת, זה הים גדול ורחב ידים ושادر הימים לשונות של ים, כמו (ישעה יא, טז) והחרים ה' את לשון ים מצרים. והארץ מצד דרום שלפה מאד, ומצד צפון גובהה הארץ עד לרוקע הזה. והגבועה עגול מצד מזרח ומצד מערב ומצד צפון, מקזה מזרח תקופת טבת. ועד קזה מזרח תמות. הגובה עגול והגבועה עד לרוקע הזה בצד צפון, וממערב לגובה מהמזרח ומצד צפון יהיה ים אוקיינוס דבוק לגובה הזה מסביבותיו. וכל הארץ משפט הרום של גובה כלו, וצד שניית דרוםית של ארץ נבראה כמו רום

יג. חמיש חותם רום, בירר שלש פשوطות וקבוע בשם הגדול יוז"ד ה"א

פירוש הר"א מגדמייזא

ודמות החיות מראיהם כגחלי אש, ומקיים בהם להט אש מכורכתה. ונוגה לאש ומן האש יוצא ברק. ומכל גביהן וצדדיין אש נופך פוכית כמו עינים, שנא' (שם, יח) וכל בשרם וגביהם וידיהם וכנפיהם והאופניים מלאות עינים, ועל ראשם כסוכה משא לבנה ורמות על ראשיה החיה רקיע כעין הקורת הנורא, ועליו כסא אש ספרית קטן מן הרקיע לפי שבראה בו, כדכתייב (שם, יט) וממעל לרקיע אשר על ראשם כمراה אבן ספר דמות כסא. והכל חידש מן האש.

חמש חותם רום בירר ג' פשوطות וקבוע בשם הגדול יוז"ד ה"א וזו, וחתם בהם ו' קצחות ופנה למעלה וחתמו ביה"ז. פירוש חותם לשון סתום, כמו (איוב כד, ט) יומם חתמו למן. חותם רום למעלה, בירר מכ"ב ג', פשוטות קורא ל"ב אותיות הוז"ח ט"י לנ"ס עצ"ק שאין נכפלות בדgesch ורפה, אבל כפולות קורא לאוthon ז' אותיות בדgesch ורפה בג"ד כפר"ת, שאתה יכול לקרוא ב"ב ג"ג ד"ד פ"כ פ"פ ר"ר ת"ת. ולמה לך מן הפשوطות לפי שאין נקרים בדgesch כי אם ברפה, מפני שמי ניחת הוא (מלאכי ב, ה), ויש למסור בנחת ולא בקורס כמו בלויישה יש למסו. ובחר יה"ז י' סוף האחדים וראש לשם, כשים מהר לבך ב"י ספיקות לחת קצה ללא קצה, שוב לאחוריך ושים סופו לתחילת ובאמצעו.

לلمדר שארו וחשך יש להם שכן וגובל בארכ'. ואותה אורה שםשה עד יום רביעי שאמר יהיו מיוארות ולא אמר יהיו מאורות אלא יהיו אותה אורה של יום ראשון מאורות. וطبع הקב"ה באורה אורה חמה ולכינה, ולפי שבניסן נבראו העולם ונבראו כי המאורות במערב בתחילת שעהليل ד' ושקעו במערב, והלכו כל הלילה בצד צפוני של עולם בקצוות הרקיע שעיל מימי אוקינוס אחריו גובהה של ארץ עד סוף י"ב שעotta של לילה. ובבקיר ביום ד' תחלת שעה א' של יום זღה השמש במזרח והירח אחריו והלכו כל היום מזרחה למערב בركיע בדרכו של עולם, ובמערב שקע השמש בדרכו.

ברוח הפה בלול ומעורב ג' דברים, רוח ממש וחוויות וЛИחולות וכשהוציא רוח מרווח היו שלשות מעורבים והפרידם זה מזה, הרי אש ומים ורוח.

אש מימים חקק והקיף בה כסא הכבוד, וכל מלackyio בשמות משתיו אש לוהט, כי בהבדלה הרטיבה מן האoir נשאר חמתה יבישה היא טבע האש בלבד ספיקה, וכל צבא מרום בז' מיני גוגונים, ומינין שראה יחזקאל (פרק א') תחילתן ענן גדול ואש מתלקחת אש חלשה דקה כי האoir בה הרבה, ובכן לדקותה נכנס בה ומאות יrokeה ומתחוכה כעין החשמל מותך האש, ונוף ד' חיota אש אדמדמת

ו"ו, וחותם שש קצOOT, ופנה למעלה וחתמו ביה"ו. שש חותם תחת ופנה למטה וחתמו ביו"ה, שבע חותם מורה ופנה לפניו וחתמו בהי"ו. שMINIOT חותם מערב ופנה לאחר וחתמו בהו"י. תשיעית חותם דרום ופנה לימינו וחתמו בו"ה. עשר חותם צפון ופנה לשמאלו וחתמו וה"י.

פירוש הדר"א מגרמייז

לכ"כ בחר לשמו בתקילה י. והמדדיע לדעת והרהור קטן אם יהרהור לבכ' אחר י" ספירות ברוגע אחד תשיב לבכ' לאמצעי כל קצOOT הספירות שים באמצע, שלא כתאמר יש קץ וסוף הקף סביב לקצOOT, אלא אמר כל הקצOOT למה שלבי העמק לחתת קצOOT ל"י ספירות אמרו הם מותווים בתווך עד עולמי עולמים. לבכ' שם י" העשירות שהיא סוף האחדים תחילת לשם אצל המותווים כך, א"ב ג"ד ה"ז ז"ח ט"י, הרי מא' עד י' יש י' אותיות ומותווים ואמצעים ה"ז. ו' שם אצל ה"ז לומר כשתaphael י' שם י' ספירות חוזר לבכ' אחרנית אצל התווך שאין קץ. ולא שם א' בשם לפि שכשbatchת ליתן קצOOT ל"י ספירות לא מצאת הראש ממנו למנות, אם כן טוב היה שלא היה י' מן השם, לא טוב שתיחסים אצל ה"י שהקצOOT מיד הסיבות לבכ' אחרנית, והוסיף ה' כי חשבונות אין שייעור כי ירכו עד תוכל לדבר. לא בלבד לבוא לказות סוף החשבונות ולא לכתוב, אך תפסת החשבון מועט תפסת מא' עד י' . ואם תאמר נכח כ"ל שם בתווך האותיות. י"ל אם הם בתווך האותיות אינם בתווך החשבונות, ועוד אינם נעלמות. ואם תאמר נכח א' הרי לא באת לתזו לו סוף שהתחלה ממק' ולהלאה.

שש חותם תחת ופנה למטה וחתמו ביו"ה. שבע חותם מורה ופנה לפניו וחתמו בהי"ו. שMINIOT חותם דרום ופנה לשמאלו וחתמו בהו"י. עשר חותם צפון ופנה לימינו וחתמו בו"ה. עשרה נחתה צפון על תהו, על כן מצפון תפוח הרעה (וימיה א, יד). וחתמו בהו"י קינים והגאג וה"י, לפי שמהפכים רצונו לוקין העולם בהפיכת השם ה"ז ה"ז יאמרו. ובכל פינות שפונה

שש חותם תחת ופנה למטה וחתמו ביו"ה. שבע חותם מורה ופנה לפניו וחתמו בהי"ו. שMINIOT חותם דרום ופנה לשמאלו וחתמו בהו"י. עשרה נחתה צפון על תהו, על כן מצפון תפוח הרעה (וימיה א, יד). וחתמו בהו"י קינים והגאג וה"י, לפי שמהפכים רצונו לוקין העולם בהפיכת השם ה"ז ה"ז יאמרו. ובכל פינות שפונה

יד. אלו עשר ספירות בלימה אחת רוח אליהם, שתים רוח מרוח, שלש מים מרוח, ארבע אש ממים, רום מעלה ותחת מוזר צפון ומערב ודרום.

חטאת

פירוש הר"א מגראמייזא

שעושה להם, שנאמר (בראשית ל, יא) קטונתי מכל החסדים ומכל האמת. יה"ז אותיות הנעלמים, זה שמי לעלם (שםות ג, ט), ונחת ודברת ושמרת ה' נעלמת, حت"י "באמצע נעלמת, וכן עזים אלים. בנה בניתי הרי כתיב ואינו נרגש בקריאה ונעלם בסוף, ר' באמצע נעלם אלהים קרויה הברת או ואין בו ר', וכן עשה, כי הקב"ה נעלם מן העין. וכל שמות היצוריים הם נמחקים לפי שיש להם קץ וסוף, אבל זה שמי לעלם איןנו נמחק כי הוא חי לעולם. ומה שאסור לדבר שכותבת את השם לפי שהקב"ה הוא בכל והוא הכל ואין הכל חוץ ביןיהם. ואין כותבין השם בסוף שיטה על שם (מל"א יד, ט) ואוית השלכת אחר גוון, וכתיב (מיכא ב, י) וזה בראשם. ואין מटבליין הקולמוס שכותבין השם שמא יטפטף, או יש שיער בקולמוס. ועוד כתיב (מלאכי ב, ה) מפני שמי ניחת הוא, ואין לו מהר לכתוב השם כדי שיכתנו יפה זה אליו ואנו ה. יה"ז בג"י אהיה".

אלן "ספרות בלימה, א' רוח אליהם חיים, ב' רוח מרוח, ג' מים מרוח, ד' אש ממים, ה' רום, ו' תחת, ז' מוזר, ח' צפון, ט' מערב, י' דרום. חז"ר ומנה אותם כדי שלא תטעה בהם.

ברא ה' מאות שנה, לכך ברא בהז"י העולם. ר' קצotta מעלה ומטה ודר' רוחות, וכל רוח ה' מאות שנה, ואמר ה' מעלה ומטה י' מאות, מוזר ומערב י' מאות, דרום וצפון י' מאות, הרוי השם הו"י. וה' שהוטיף מפני שככל רוח שעשה אמר השם ה' והיה ה' מאות שנה, לכך אלה חולדות השמים והארץ בהבראים, בה' בראמ, לכך הוסיף ה' בהבראים. וכן אדם הראשון נברא בה', אדם ביום הבראים (בראשית ה, ב), ה' בראמ, לכך ה' מסוף העולם ועד סוף שהוחצבר עפרו מכל העולם עפר עניין אבק, ושם עליו כפו ומייטו, ותשת עליי כף (מלחים קלט, ח), לכך חזרו אדם במותו למלא תרוד ורק שהוא כף אדם. ואם תאמר מן דבריו ה' נברא רקיע התחתון מהלך ה' מאות שנה, העליונים שניין להם קץ ותכללה מהם נבראו. נוכל להבין הדבר מרוב נתנו מתחלק הדיבורו לכל אשר חפץ, כי מצינו מדברו קדרשו מתחלק לו, ומזוי לי, ומץ לה' הבורת נוטרייקון א' א' שלא מסר אלא למי שנברא בצלם. ואין בכל האותיות משורות בריגלות באותיות כמו יו"ה, לפי שהקב"ה מכין צורכי הכל כאשר לכל, ומעתם הם שרשיהם הו"י לפי שמעט מזער עובדים לו יצוריו כנגד מה

פרק ב'

א. כ"ב אותיות יסוד נ' אימות וו' כפולות וי"ב פשוטות, חكوكות בקול, החזובות ברוח, קבועות בפה בה' מקומות, אהח"א בומ"פ ניכ"ק דטנג"ת זצער"ש, קשריות בראש הלשון כשהלהבת בנחלת, אהח"ע בסוף הלשון. ניכ"ק על שליש הלשון נכרתת, דטנג"ת בראש הלשון משתמשות עם הקול. זצער"ש בין שניים ובלשון שכובה ושתווחה.

ב. כ"ב אותיות יסוד קבועות בגלגול ברכ"א שערם חזרה בגלגול פנים

פירוש הר"א מגרמייזא

יש לקורות ברפה או ודאי על שלישית הלשון, יש לקורא ויאמר כך ממשמע בזאת הבריתא, שאם תרגישנה תהיה נכרתת בראש הלשון ממש. ועוד אם היא נדgesת היה לו לצרף עם בג"ד כפר"ת, אלא ודאי נרפית היא בקריאתה. דטנג"ת בראש הלשון משתמש עם הקול, אלו ה' אותיות משתמשות בראש הלשון ממש, והם נקראים בדיגוש, זה פ"י עם הקול לפי שנשמעות בקריאתן. זצער"ש בין השניים ובלשון שכובה ושתווחה, וגם בנקידתם שונים.

כ"ב אותיות יסוד קבועות בגלגול ברכ"א שערם. כמו שהגלגול מתחפֵך מה שלמעלה למטה ומה שלמטה למטה, כך מתחפֵך גלגול האותיות חזרה בגלגלי פנים ואחר, כולל עם א' עד א"ל שהוא באמצעותו. ואם תשים עם האחרון שהוא א' תשרא"ק, תשיר א' מראשו ושים בטופף הדגנ"ב, הי תשרא"ק וכל האלפא ביתה להפוך. ושים ימינך על הראשו ושים שמאלך על

כ"ב אותיות יסוד, שהם יטודו של עולם וביהם נברא כמו שנפרש. ג' אמות ז' כפולות וו"יב פשוטות, חكوكות בקול, החזובות ברוח, קבועות בפה בה' מקומות. פ' זה ומה שאמר למלعلا בכ"ב אותיות רוח ורוח בכל אחת מהן הכל אחד הוא, וזה פתרונו, חكوكות בקול, ניתנו לקורות בקול. החזובות ברוח, ולקורותם בפה ולהוציא רוח מפיו, ולא אחר הברה בעלה אלא לדرك בקריאתן, כי קבועות בה' מקומות בפה נגיד ה' קולות נוטריקון א א א א.

קשריות בראש הלשון כשהלהבת בଘלת, שהଘלת היא העיקר והלהבת יוצאת ממנה וקשריה בה, כן כל דבר קשור בלשון והלשון מתחכו. אהח"ע משמשות בסוף הלשון לצד בית הבליעת, כאשר חלקיים בקריאתן כן חלקיים ניקודם. בומ"פ משתמשות בין שפותם ובראש הלשון, כולמר קודם לשיגע ללשון. ניכ"ק על שלישיתה של הלשון נכרתת ואין יכול לאומרם במקומות אחד של פה כי אם בשליש הלשון, ויו"ד

פירוש הר"א מגרמייזא

אנַה צְתָמֵד פֶּחֶשׁ לְגַעֲזַר כְּבָסָוֹקִי מַדְלָגִי"בָּ אָסּוֹשָׁמַה קְכַגְּפָט מַדְלָגִי"גָּ אַעֲטָבָפִיגִּזְכְּדָקְלְהַרְמוֹשָׁנָזְתָשְׁחַמְדָלָגִי"דָּ אַרְכָּה שְׂטָגָקְמַזְמַדְלָגְטַיְוָ אַצְמָחְגְּרָסְיְהַתְּפָלְזָבְקְנָטְשָׁעְכָּוְמַדְלָגִי"זָ אַקְסְּכָזְשְׁפָמְתְהַמְּדָלָגִי"זָ אַרְפָּנְכָחְבְּשְׁצָסְלְטוֹגָתְקָעָמִיזָדְמַדְלָגִי"חָ אַשְׁקָפָסְמַכְטָזָהְגְּמַדְלָגִי"טָ אַתְשָׁרְקְצָפְעָסְנָמְלְכִיטְחָזְוָהְדָגְבְמַדְלָגִי"טָ בְגַדְהַזְׁזָחְטִיכְלְמָנָסְעָפָצְרָשְׁתְבְדוּחְלְנָעָצָרָתְאֵיְבְהַחֲכָגְפְרָאַדְזִיםְעַקְתָּגָוָלְסָצְשָׁבָהְבּוֹינְצָתְדָחְלְעָרְגְבְזָלְפְתָהְיִסְרָגְחַמְזָאַוְכָעָשְׁדְטָנְקְדְרְיִעְתָּוְלָצְהְבְטָעְאַחְזָנוֹשְׁוֹמְרָהְקְדָכָצְגִּיפְרְיִקְוֹסְחִיְבְלְתִּירְחָצְוֹעָדְנְטָאַמְגָסְהַפְזָקְטְשְׁכְמַדְלָגִי"אָ

האחרון, הרי כל מה שתוריד ימיןך משיטה לשיטה עד אל, מעלה שמאלך משיטה לשיטה עד אל, ויהיה מה שבשמאל להפוך מאשר ביוםין, הרי כולם עם א' בתחילת. ואם תסיר א' מתחילה ותשים א' בסוף הרי א' עם כולם, זהו פנים ואחור, אחר וקדם צורתני (חהלים קלט, ח' באותיותיהם אחורי וקדם. ומכל מקום סמן קדם על היצירה. וכשחפץ להחזירו לעפרו יזכיר האותיות האחרונים. וכן הסדר:

אַבְגָּדְהַזְׁזָחְטִיכְלְמָנָסְעָפָצְקָרָשְׁתְאַגְּזָטְכְמָסְפָקְשְׁמַדְלָגְאַוְתָאַחְתְאַדְזִיםְעַקְתָּגָוְטְכְנָפְרְמַדְלָגְבְאַהֲטְמָפְשְׁגָזְסָקְמַדְלָגְגְאַוְכָעָשְׁדְטָנְקְבְזָלְפְתָהְיִסְרָגְחַמְזָאַוְכָעָשְׁגָחְמְזָדְלָגְדְאַזְמָקְגָטְסְשְׁהַכְפָמַדְלָגְהְאַחְסְתְזָנוֹשְׁוֹמְרָהְקְדָכָצְגִּיפְרְיִקְוֹסְבְּכָרְזָעָגְלְשְׁחָפְדָמְתָאַתְצָהָנָאַלְמַדְלָגְיְאַמְגָסְהַפְזָקְטְשְׁכְמַדְלָגִי"אָ

ט. הגדת מהראצ"א: אמר המעהיק כל הספרים הללו העתקתי ולא הגהתי אותם והם מוטעים מאד ולא هي הומר מספיק להגיה אותם כפי שכלי ובפרט בענייני האלפי בימונות הללו הטוענות בהם רכה והעתקתיהם כמו שמצוותי עד יחני הש"י להגיה אותם ברצוני. וזה הלשון שמצוותי אחר האלפי בימונות.

ואחרו, וזה סימן לדבר אם בטובה למעלה מעוגן ואם ברעה למטה מגען.

ג. כ"ב אותיות יסוד חוקן, חצבן, שקלן והMRIון אל"ף עם כוון צרפּן

פירוש הרא"א מגרמייזא

במ יי בנד עוצח ריתל יי"א בסוקי אינה עצת מה דפח של ע גוזרכ י"ב בעחתנו רולדצין יי"ג בפייגצ'יך להרמוש נזחט חאט י"ד בצלות עידרנח ט"ז בקנטדר שעכו אצמ חגרס יה תפלו יי"ו ברעל חדת צנינו יי"ז בשצל לטוגתק עמי יוזדר פ נכחיה יי"ח בתרצען ליחוד יי"ט באתר קצפע סמן לכית חז וחדג כי וכן כולם כמו שמנינו לא' ולכ', כן לכל האותיות הרי מניינו בא' יש כי שיטין הרי עד יי' פעמים כי' שיטין, הרי אל' במאצע. וכשהעתה לב' כי' שיטין ב"ם במאצע, לג' כי' שיטין הרי ג'ן במאצע, לד' כי' שיטין דס' במאצע, לה' כי' שיטין ה"ע ופ' ז"ץ ח"ק ט"ר ייש' כ"ית במאצע, לו' כי' שיטין ז"ץ במאצע, לח' כי' שיטין ח"ק במאצע, לט' כי' שיטין ט"ר במאצע, לי' כי' שיטין ייש' במאצע, לכ' כי' שיטין כ"ית במאצע. הרי אל' ב"ם ג'ן דס' ה"ע ופ' ז"ץ ח"ק ט"ר ייש' כ"ית במאצעתו, אך בחר בה ר' עקיבא. הרי

ווצר בהם נפש כל היוצר, ונפש כל העתיד לצור.

ד. כיצד שקלן והמירן, אל"פ עם כולן, וכולן עם אל"פ. בי"ת עם כולן, וכולן עם בי"ת. גימ"ל עם כולן, וכולן עם גימ"ל. וכולן חזרות חיללה. נמצאו יוצאות ברכ"א שערים.

ה. נמצא כל היוצר וכל הדיבור יצא בשם אחד. ווצר מתווחו ממש ועשה עמודים גודלים מאור שאיינו נתפס.

פירוש הר"א מגרמייזא

נברא העולם. וכשותopsisף ר' מ' ז' פ' צ' הם ג' אלףים ות"ק, כנגדם שבעה רקייעים ג' אלפיים ות"ק שנים, וכשותopsisף אלף היו א בג ד ה ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת ר ס נ פ ז אלף, הרי ששה אלפיים, וכנגדם ו' אלפיים הוה העולם, וכנגד וי"ו ימים שהם כנגד שתא סדרי משנה, שכל הנברא יש לו ו' מעלה ומטה ודר' רוחות.

בך קיבلتני מורי הרב ר' יהודא החסיד. אבל קיבلتני מABA מריה הרב רבי יהודה ברבי קלוניוס. כ"ב אותיות יסוד קבועות בגלגול ברל"א שערם. תיבות של ב' אותיות. וROL"א שערם כשתהפרק א' עם כולם נמצא כן. אלף ביתות המתחלין א"ב ב"ג ומסימיות א"ת. וכן פירש שבתי הרופא. אבל בג דה הו זח חט ט יכ כל למן נס עפ' פצ' צק קר רש שת אג בד גה דז הז וצ' חט טכ יל כם לנ מס נע ספ' עז' פק' צר קש רת אדר בה גו דז הח וט זי חט טל ים נן לס מע נפ' סץ עק פר' צש' קת

העתיד לצור. שקלן שקל זה בזה, והמיר אותו וגלגלי. כיצד שקלן והמירן א' עם כולן וכולן עם א', ב' עם כולן וכולן עם ב', ג' עם כולן וכולן עם ג' וכולן חזרות חיללה. נמצאו יוצאות ברכ"א שערים. נמצא כל היוצר וכל הדיבור יצא בשם אחד הוא הא'. וצר מתווחו ממש ועשה את שאיינו ישנו, כלומר מה שהיה תהו עשה אותו ממש, ופרש וטיט וארץ קבע בהם שיש בהם ממש, ועשה את שאיינו ישנו, העולם שלא היה כלום עשה שישנו. וחזב עמודים גדולים מאור שאיינו נתפס, עשה השמים מקום ההבל הנשאר באור שאיינו נתפס, וחללו של עולם שעשו באם"ש והעמידו ואמר לו די ויישנו. וחזב עמודים גדולים מאור שאיינו נתפס מבלי מה, מבלי דבר מאומה אלא מרוחו שלו מכחו הגדול עשה את הכל בלי כלום דבר הנתפס בתפיסת ידים. וכל אלה עשה קודם העולם הכנין כשיחוףן לברווא שיברא הכל, כנגדם מן הארץ עד לקיעת ת"ק, וממורח למערב ת"ק, ומצפון לדרום ת"ק. וה' החסר באותיות כנגד ה' כפולה בשם, וכבה'

אל בת נש דר הַק וְזִזְחָע טַמ יֵין כֶס
אב נת דש הר וּק וְזִזְחָע טַמ יֵיס כֶן לֶם
אג דת הש וּר זִק חַז טַפְיַע כֶס לֹן בֶם
אד בְג הַת וּשׁ וּר חַק טַז יִפְכָע לֶם מָן

פירוש הר"א מגירמייזא

אה בו גז דח הט וי זכ חל טם יין כס לע
בָה גּוֹדוֹ הַח וְטַזְחָע טַמְיַם כֶן לֶס מָע
מָפְנַצְקָע עֲרַפְשָׁע צַחְתָק אָ
אוֹבוֹדוֹגְחָדְטַה וְכָזְלַחְמָטְנַיְס כֶעֱלָפ
מָצְנַק סְרַע שַׁעַת אָ
אָזְבָחַגְטַדְהָכְוְלַזְמָחַנְטַס יַעַכְפַלְצ
מָקְנוֹרַשְׁעַת אָ
אָחַבְטַגְיַדְהָלְוְמַזְחַסְטַע יַפְכַצְלָק
מָרְנַשְׁסַת אָ
אָטְבַיְגַכְדַלְהָמְוְזַחְטַע יַצְכַלְךָלְד
מָשְׁנַת אָ
אָיְבַכְגַלְדַמְהָנוֹס זַעְחַפְטַצְיַק כְרַלְש
מָתְנַשְׁתָעָא
בְיַיְגַכְדַלְהָמְוְזַחְטַע יַצְכַלְךָלְמָר
נַתְסָא
אָכְבַלְגַמְדַנְהָסְוְזַפְחַצְטַק יַרְכַש
לָתְה
אָלְבַמְגַןְדַסְהָוְזַחְטַע יַשְׁכַת
אָמְבַנְגַסְדַעְהָפְזַחְטַע יַשְׁחַטְשַׁת
אָגְבַעְדַפְחַצְזַקְוְרַזְחַשְׁתַת
אָסְבַעְגַפְדַצְחַקְוְרַזְחַת
אָעְבַפְגַצְדַקְהָרְוְשַׁזְת
אָפְבַצְגַדְקְהָרְשַׁזְת
אָצְבַקְגַרְדַשְׁת
אָקְבַרְגַשְׁת
אָרְבַשְׁגַת
אָשְׁבַת
אָת
בְגַדְדַהְהָוְזַחְטַע יַכְלַלְמָנ
נְסַעְעַפְצַקְקְרַרְשַׁתְתַא
בְדַגְהַזְוְזַחְטַע יַלְכַמְלָנְמָס

אה בר ות ושות חר טק ייז כף לע מס גנ
או בה גדר זות חש טר ייך ביז לף מע נס
או בו גהחת מש ייר בכק ליז מף נע דס
אה בז גו דהחת ייש בכק מיז נף סע
אט בח גנו דו יית כש לר טק ניז ספ הע
אי בט גח דו הו כת לש מר נק סיז עפ
אך ביז גט דח חו לת מש נר סק עז ופ
אל בז ני דט הח וו מת נש סר עק פז
אם בל גנץ די הט וו נת סש ער פק זיז
אן בם גל דך הי וט וו סת עש פר צק
אם בן גם דל הך וי זט עת פש צר חק
או בס גן דס הל וך זי חט פת צש קר
אף בע גס דן הס ול זוח חי צת קש טר
אין בז גע דס הן ום זול חך טי קט רש
אך ביז גפ דע הס זונ חם תל טר רת יש
אר בק גנץ דץ חפ ווע זונ חם טל ייך שט
אשר בר גנק דץ חפ ווע זונ חם טל ייל כת
את בש נר דק היז ופ זע חם טן ים כל

צופה ומימיר עושה את כל היצור ואת כל דיבור שם אחד. וסימן לדבר כ"ב חפצים בגוף אחד.

חט

פירוש הר"א מגדרמייזא

ובן כולם יש לגלגול כך, והוא יהיה בכל אחד רל"א תיבות כל תיבת ותיבה של ב'אותיות, והיה צופה ומימיר ועושה את כל היצור ואת כל הדיבור שם אחד, וסימן לדבר עשרים ושנים חפצים בגוף אחד. כי לכולם סדר אחד הוא.
ומצאתי אלף ביותות אחרים שאינם מן הרל"א שעורים ואכתבים גם אנכי.

פירוש הר"א מגראמייזא

פה צב קג רדשה תו
צא קב רג שד תה
קא רב שג חד
רא שב תה
שא תה
תא

ועוד מצאי

וא זוב חג טר יה כו לו מז נט סי עכ פל
צמ קן רס שע תה
זא חב טג יד כה לו מז נח סט עי פכ צל
קם רנ שס תע
חא טב יג כד לה מז נז סח עט פי אכ קל
רמ שנ תה
טא יב כג לד מה נו סז עח פט צי קכ רל
שם תנ
יא כב לג מדרנה סו עז פח צט קי רכ של
תמ
כא לב מג נד סה עו פז צח קט רי שכ
תל
לא מב נג סד עה פו צז קח רט שי תכ
מא נב סג עד פה צו קו רח שט תי
נא סב עג פד צה קו רז שח תה
סא עב פג צד קה רז שז תה
עו פב צג קד רה שו תז
פה צב קג רדשה תו
צא קב רג שד תה
קא רב שג חד
רא שב תה
שא תה
תא

אג בם גל דכ הי וט זה סת עש פריך
אם בל גכ די הט וח נת שט ער פק זצ
אל בכ גי דט הח זו מת נש סר עק פצ
אכ כי גט דח הו כת לש מר נק נצ עפ
אי בט גח דז הו כת לש מר נק נצ עפ
אט בח גז דו ית כש לר מק נצ ספ הע
אח בו גו דה תת יש כר לק מצ נפ סע
או בו גה חת טש יר כק לכ מפ נע דס
או בה גד זת חש טר יק כץ לפ מע נס
אה בר ות וז חרד טק יצ כפ לע מס גן
אד בגד הת וש זר חק טצ יפ כע לס מנ
אג דת הש ור זק חצ טפ יע כס לנ בם
אב גת דש הר וק זצ חפ טע יס נן למ
אל בת גש דר הק וצ זפ חע טס ינ כמ

ועוד מצאי:

בא גב דג הדר וה זו חז טח יט כי
גא דב הג וד זה חוו טז ייח כת לי
דא הוב וג זד חה טו יז כח לט מי
הא וב זג חד תה יו יז לח מט ני
וא זב חג טר יה כו לו מז נט סי
זא חב טג יד כה לו מז נח סט עי
חא טב יג כד לה מז נז סח עט פי
טא יב כג לד מה נו סז עח פט צי
יא כב לג מדרנה סו עז פח צט קי
כא לב מג נד סה עו פז צח קט רי
לא מב נג סד עה פו צז קח רט שי
מא נב סג עד פה צו קו רח שט תי
נא סב עג פד צה קו רז שח תה
סא עב פג צד קה רז שז תה
עו פב צג קד רה שו תז

פרק ג'

- א. שלוש אימות אמ"ש, כף זכות וכף חובה ולשון حق מכריע בנתים.
- ב. ג' אימות אמ"ש סוד הנדול מכוסה ומופלא, וחתום בו' טבעות, וממנו יוצאי אש ומים ורוח. ומחותל בזוכר ונקייה. וחוות וצור שהאיש נושא מים.
- ג. ג' אימות אמ"ש, תולדות השמים אש, תולדות אויר רוח, תולדות ארץ מים. אש למעלה מים למטה, ורוח حق מכריע בנתים.

פירוש הר"א מגרמיוזא

ג' אימות אמ"ש יסודן כף זכות וכף חוב האoir, כי בהתקנס הלייהוה נשאר האש. [ו/or] שבתי دونלו פ"י הקב"ה שהוא אש אוכלה נושא המים.

ג' אימות אמ"ש, אימות לשון אם ועיקר. תולדות השמים אש, כי בריות של מעלה הם אש, משורתו אש להט. תולדות אויר רוח, שכל האויר מלא ורוח שאפייל כשאין הרוח מנשחת תהיה נדנוד ונענווע בדבר הקל. וגם לנשימת בני אדם יש הרגשה כן בנשימתן מוציאים חום ומכניטים קור, ועל כן נקרא רוח לשון ריווח שכל הריווח מלא רוח. ווחאותות חור, אין חור שאין בו רוח. תולדות הארץ מים, שווים במים, אפיילו העשבים וגם הארץ שותה מן המים מן התהום ומן הגשמים. אש למעלה, דומיא ש' שהיא כולה מהופכת למעלת כלפי שמיים שהיא אש. ומי מהופך כלפי אرض שם מים. א' מהופכת למעלה ולמטה כאoir, זהו סוד גדול ומופלא שהזכיר למעלה. ורוח حق מכריע בנתים הוא האויר.

ג' אימות אמ"ש יסודן כף זכות וכף חוב ולשון حق מכריע בנתים. פירוש כמו כף מאזנים שמעוינין והלשון של מאזנים מכריע בנתים, כלשון המאזנים בין שאר כפות, כן יסוד אמ"ש תולל להפוך לזכות ולחובה, קריית הלשון הוא המכריע בנתים, שאם לבראות יציר זכר הוא בקריאת אמ"ש, ואם נקבה באש"ם, ואם להחזירו לעפרו בשם"א. ג' אימות אמ"ש סוד הנדול מכוסה ומופלא, כמו שיפרש באא אחרת. וחתום בו' טבעות. וקיבלABA מארי הרב ר' יהודה ב"ר קלונימוס שש טבעות ביה"ז שמההפק כי עניינים שגלל השם עם אמ"ש. אבל מצאתי אמ"ש מתחפה בז' עניינים כאשר יפרש לפניו. וממנו יוצאים אש ומים ורוח, א' הוא אויר מי' מים ש' אש. ומחותל בזוכר ונקייה, שהזוכר נברא באמ"ש והנקבה באש"ם. דעת וחשוב וצורך שהאיש נושא מים. האoir שהיה מרוח קדשו והוא אש, נשא המים שנבראו מליהוה רטיבת

ד. ג' אימות אמ"ש, ומהם נבראו ג' אבות, שמהם נבראו הכל.
 ה. ג' אימות אמ"ש בעולם רוח מים ו האש. שמים נבראו תקופה מאש,
 וארץ נבראת ממים, ואיר נברא מרוח מכרייע ביןתיים.
 ו. ג' אימות אמ"ש בשנה אש ומים ורוח. חום נברא מאש. קור נברא
 ממים. ורואה רוח מכרייע בתנאים.
 ז. ג' אימות אמ"ש בנפש. ראש נברא מאש. ובطن ממים. וגוייה רוח
 מכרייע בתנאים.
 ח. ג' אימות אמ"ש, חקן, הצבן, צרפן, וחתם בה ג' אימות בעולם,

פירוש הר"א מגמייזא

שנבראו מrhoחו, שהרי מן המים שייצאו
 מן הרוח נבראו ונולדה הארץ וכל אשר
 בה ויזובו מים מן הארץ. אויר נברא
 מrhoחו של הקב"ה, רוח שייצא מrhoח
 אלהים חיים נברא אויר העולם, המתווך
 ומכרייע בתנאים בין השמים ובין הארץ,
 וממן האויר יצא רוח. הרוי אש מלמעלה
 ומים מלמטה ורוח חק מכרייע ומתווך
 בתנאים.

ג' אימות אמש בשנה אש ומים ורוח,
 חום נברא מאש וקור נברא ממים
 ורואה נברא מן רוח מכרייע ביןתיים,
 שאינו לא יבש ולא גשמי אל רטיבה
 ליחלוּך ובינוני לא חום ולא קור. ג'
 אימות אמ"ש בנפש ראש נברא מאש,
 כי הוא למעלה, וממנו יולד החום, ובطن
 התהנתון ממים, כי יولد קור ממאכל
 ומשתה, והגoya ביןתיים מרוח כי מן
 החזה יولد נשמת רוח להכריע בין
 החום של הראש ובין הקור של הבطن.
 ג' אימות אמ"ש חקן הצבן צרפן
 וחתם בה ג' אימות בעולם, וג'
 אימות בשנה, וג' אימות בנפש זכר

ג' אימות אמ"ש. מ' דוממת, בקורסך
 מ' יש לך בדמיימה, מפני שהיא
 משמשת בין השפטים והוא סימן למים
 הדמוניים. ש' שורקת ומשמעת קול
 בקריאתה, הוא סימן לאש המשמש עוקל.
 א' נקריאת בפתחחת פה לא בדמיימה ולא
 בשriskה והוא סימן לאויר הפתוח. וגם
 זה סוד גודול ומופלא של אש. ג' אימות
 אמ"ש מהם נבראו ג' אבות, על כן
 נקרו אימות שהולידו ג' אבות, ולמה
 קרו אבות כלל דיאכט תולדות, לפ"י
 שהם נבראו הכל. ג' אימות אמ"ש
 בעולם רוח ומים ו האש הם האבות.
 עכשווין מתחילהمام"ש, שרצו
 להשוות השנה והאדם
 לעולם, כדי להאמין בריאת העולם
 ולהיות עדים נאמנים על יחود אליהו
 כאשר יאמר לנו.

שמים נבראו תקופה מאש, מי שמים
 אש ומים, ותולדות האש שמים,
 אש מים, שהרי מן האש שייצאו מן
 המים נבראו השמים וכל צבאם, וגם מן
 השמים תרד אש. וארץ נבראת מן המים

ונ' אימות בשנה, ונ' אימות בנפש, זכר ונקבה.

ט. המליך את א' ברוח וקשר לו כתר, וצראן זה בזה, וצר בהן אויר בעולם, ורואה בשנה, וגוייה בנפש, זכר ונקבה, זכר באמ"ש ונקבה באש"ם.

פירוש הר"א מגרמיוז

ונקבה. שכל דבר שנברא לנוג העולם בין כוכבים, בין מזלות, בין פירות, ושבים וזרעים, ובין אבניים, בין כל דבר המתנהג בעולם לנוהג את הבריות כולם נבראו בכח זכר ונקבה, כח הזכר לפי כח בריות הזכרים, וכח הנקבה לפי כח בריות הנקבות.

ומה שיש בספר זהה בכל אות וקשר לו כתור קודם העולם, זהו (משל' ח, כא) מעולם נסhti מראש לשון נסיות, זהו כתור.

באות א' וחתות, כל העולם חי מן האoir של הרוח. א' פניו לדרום, וכתיב (איוב לט, י) יפרוש כנפיו לתימן. והרוח שסובב עם החמה פונה לדרום. למה א' משות כמו אני עשה, לפי שנוצר עמו א' רוח והרוח מנהיג את הכל, שנא' (שמות יד, כא) וילך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה. והרוח מנענע האש ורואים ניענו האש והמים ונודע שהוא ברוח, וכתיב (שם י, י) רוח הקדים, ונוצר עמו א' רוח, וכך אמר קדומה א' לאותיות, וגמ' רוח קדם לכל ב' סיפורות. ובסדר המזלות אש עפר רוח ומים, כי חפש מעלה ואח"כ אויר ומים, כי האש שורף את תולדות העפר, ועפר מקבל הרוח, עפ"י שכתייב (מל"א יט, יא) מפרק הרים ומשבר סלעים לפני שזה מדבר לפני ה', ובימי אליהו ויונה לפני שעה, וכן בימי איוב רוח מנענע את המים, ורוח ניכר בפה האדם פ' רפה לכך שם באלו"ף ה'. ומול מאוזנים רוח, וכף עליה ויורד, וענן אש באשה יוד". יש אויר

המלך את א' ברוח וקשר לו כתור וצראן זה בזה, וצר בהן אויר בעולם, ורואה בשנה, וגוייה בנפש, זכר ונקבה באש"ם. פירוש המליך את הא' בראש הדברו, וצראף האותיות זה בזה כולם עם א' ועשאן ב' דברורים, וכינה את האחד אמר"ש והשני אש"ם. וצר רוח מרוחו וצרא בו אויר בעולם, ורואה בשנה, וגוייה בנפש, כל דבר שהוא מותוקן, כי אלו שלשתן נבראו מרוח מן החזה והלב שהיא הגויה המותוקת בין בטן לראש يولד נשמת הרוח. וכל דבר שהוא זכר ונקבה צרך באמ"ש ונקבה באש"ם, אמר"ש אמרץ " מתחלף במ"ס איש, אש"ם כמו אש באשה יוד". יש אויר

י. המליך את מ' במים וקשר לו כתר, וצրפן זה בזה, וצר בו ארץ בעולם, וקור בשנה, ובطن בנפש, זכר ונקבה.

פיירוש הר"א מגזרמייזא

בין בפירות בין באבניים בין בכל דבר, יש ארץ המולדת ומצמחת נקבות בכל דבר. ויש קור בשנה המולדת ומצמיה זרים בכל דבר, ויש קור המולדת ומצמיה (קו) [נקבה] בכל דבר, וכל החyi יש להם בטן לזכר ולנקבה, זהו מא"ש מש"א.

מ' יש לו שני ראשיים, על שם (טהלים מב, ח) תחום אל תחום קורא לקול צנוריך, מים העליונים ומים התחתונים, לכך מים מ' בראשו ומ' בסופו, וכך ב' פעמים פותח השפטים באמרו מים, וב' תחומות עלות כנגד טיפה אחת של מעלה. מ' דוממת כהמות ימים הימון, והקב"ה מוציאר שמו עליהם ומשתקנן, שנא' (טהלים קו, כד) הנה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצוליה הרי השם, ויאמר ויימד רוח סערה ותורומ"ס גליון יעלו שמים ירידחו תחומות (שם, כד), וכך ב' ממ"ן במים, מ"ס דוממת וישתווק הימים מזעפנו. וכל מיימי אוקניינוס ומימי התהומות מתוקים הם וטוביים בטעםם, ומימי הימים האלה לך מלוחין שם הקפיא הקב"ה את הימים וברא את הארץ, מהם ברא הרים של אבניים ושל סלעים ושל צורים ושל ברזל ושל נחשת ושל גפרית ושל זורניך ושל זהב ושל כסף ושל עופרת ושל בידיל וזכוכית והרי מלחה. ובאותן המקומות שנקרו הימים היו שם הרי מלך הארץ מלך לרוב, ונמא' ומצמחת זרים בין בבריות בין בצמחים

ככך איש עולה (שם יח, מד) על יד רוח, כלכ בכף ר', קפאו תהומות ברוח, שני' (שםות יד, כא) ברוח קדרים עזה וישם את הרם להרבה, לך בקור"ף ר', ושלוחו של הקב"ה רוח, עשוה מלאכיו רוחות (טהלים קד, ד), וכתיב (איוב לה, לה) ויאמרו לך הננו, רוח בא' לך א' א' איעשה א' קרא, וכתיב (מל"א כב, כא) ויצא הרוח ויאמר אני אפתחנו הרוח שליח ואמר עשה, נוצר עם א' רוח, ומתואר א' כתרגנו של שמישמין אותו בראש תורן הספינה לראות أنها פניו אם לימין לדרום לדעת אם רוח בא להם או גשם. א' עומד על רגל אחד כתרגנו של עץ ברגלו אחת על התורן או בראש הבירה שהרוח מגלגול, לך סמך בית לאף כי בראש הבית הוא ופירוש לים על פי התרגנו, לך גבו לבית.

המלך את מ' במים וקשר לו כתר וצראן זה בזה, וצר בו ארץ בעולם, וקור בשנה, ובطن בנפש זכר ונקבה. פ' המליך מ' בראש הדברו וצירף את האותיות זה בזה ועשאן ב' דברות את האחד מא"ש והשני מש"א, וצר בו ארץ בעולם וקור בשנה ובطن בנפש, כי שלשתן נבראו מן הימים, מן הבטן يولד קור ממאלל וממשתה, וכל דבר שהוא מלאה זכר ונקבה זכר במא"ש ונקבה במש"א. יש ארץ בעולם המולדת ומצמחת זרים בין בבריות בין בצמחים

פירוש הר"א מגרמיין

אשר יהיו ליל הקיץ קטנים והולך המשמש בצפון בסביבות קצה השמים דרך קקרה עד אשר מגיע למורה לא יספיקו המים של אוקינוס להתחمم, ועל אשר יהיה הקור למטה בארץ בקיץ והחום לעלה. ועל אשר הולך המשמש בארץ ביום בדרך דרך קקרה עד אשר יגיע למערב לא מספקת הארץ להתחمم, שבימי הקיץ הולך המשמש דרך ארוכה עד אשר יגיע למערב והארץ מתחמתה. כל המים הנובעים בארץ בעמינות ובנהירים ובנחלים ובאגמים ובכורות ובכל מקומות מן התהומות שמתחת הארץ הם נובעים מותקים וטוביים בטעםם. ואותם המקומות שנובעים שם מים מלוחים על אשר תהיה הארץ מלילה קרובה למקרות הנובעים מהם המים ההם, וע"ז יהיה המים של הארץ הhai מלוחים. ויש מקום אשר ימצאו שם מים מותקים נובעים קרובי למקום שנובעים ממנה מים מלוחים על שאין מלילה קרובה במקום ההוא. וכן אין נובעים מן המים שיש להם טעם הארץ הקרובה טעם גפרית, או טעם חלדת נשחת, או טעם טעם סיגי ברול, או טעם חמץ, או טעם נפט, או כלום משונה לפי טעם הארץ הקרובה למקרות ההם הנובעים מהם המים. וגם המים החמים הרותחים הנובעים מן הארץ ומהם חמים המים, על אשר נפלת אש מן השמים אשר לא תכה במקום ארץ גפרית ונבערת תמיד ארוכה עד אשר מגיע למורה לתהומות המים יומם ולילה, והוא קרובה למקרות המים ההם וע"כ יתחמו המים ההם. וגם ריח

המלח מפני המים ונעשה מלוחים, ולא נגזרה הגזירה על המלח להתוגג يوم שני עד שנקו המים אל המקום ההוא אשר שם הימים האלה, ולא עשה הקב"ה זה הדבר אלא לתקנה, שאם לא היו המים של ימים מלוחים לא היו יכולים בני האדם והאניות ליצוף בהם בקהלות, שעל המים המותקים שבנהרות ושבים אוקינוס בכובד צפים בני האדם והאניות יותר ממה שצפים ביום המלח. וכל מי שרוצה להבין האמת שמיימי הימים האלה היו מותקים ומפני הרי המלח נעשה מלוחים, עשה כלי אומנות של זוכיות כדרמות כלי אומנות העשוין להוציאו עמהן מימי השושנים, ואז יפרדו המים המותקין לבד ונשאר המלח בלבד על אשר עולה ליחולו המים מהם האש לעלה בכלים כאשר עולה מן הארץ ונשאר המלח בתחתית הכלים ההם. ובאותם המקומות הקרובים לימים האלה מעשים הקב"ה מאותם מי הימים המלחים מים מותקים על הארץ ועל כל מקום אשר מעלה הליחולו המים ההם מותק, מפני חום השמש שמתחת לארץ בתוך העבים, ועל זה ממתר בחורף יותר מן הקיץ על אשר נכנס חום השמש בחורף למטה לארץ והקור למעלת, ובקיץ נכנס הקור למטה והחום למעלת, ועל אשר יהיו ליל החורף גדולים והולך המשמש בקצת השמים מסביב דרך ארכיה עד אשר מגיע למורה לתהומות מתחמים כל מימי התהומות שמתחת לארץ, ועל זה יהיה החום למטה לארץ בחורף, ועל

יא. המליך את ש' באש וקשר לו כתר, וצրפן זה בזה, וצר בו שמיים בעולם, וחום בשנה, וראש בנפש, זכר ונקבה.

פירוש הדר"א מגרמייזא

דבר, וייש חום בשנה המולד ומצמיה נקבות בכל דבר, וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו יש ראש לזכר ולנקבה זה שמו"א שא"ם. למה המליך ש' בשםים כי שי' יש לו ג' ענפים, כי' הוא שורק וייש לו ג' ענפים, כי' ג' כתות בשםים שאומרים קוזשה ומשבחים וمبرכיהם להקב"ה בענימה וב考ול רם, וכל מה שנבראו מן השמיים שורק, ונשנת האדם מן השמיים. שי' יש לו ג' ענפים והוא אש. ג' נקראו נר, הקב"ה כי אתה נרי' ה' (תהלים יט, טט), וההתורה כי נר מצוה ותורה (משל ו', טג), והנשמה נר ה' נשנת אדם שם כ', כי', לפ"י שכותוב (בראשית ב, ז) ויפח באפיו נשמת חיים. אמר הקב"ה לנשמה שיש לה להיכנס בגוף, ושאלת באיזה גוף, אמר לה בה גוף שנבראו בצלם דמיית צלים שיצאת מ לפניו, אך קרויה נר שמננו יצאה ולשונו כאש אוכלת, ודומיית מלאך שהוא רוח והוא אש, וכן הנשמה רוח והוא אש. והנשמה דמיית דעתך לך היא נר ואש. והנשמה דמיית שתי נרות אחד כבה ואחד העליון דלק, והתחthon נבער מפני העליון ומחמת עשנו, כן ויפח באפיו, ובשעת פיטרתו כשנסמותו רואה שכינה פורחת ממנה בשמי'א ונקבה בשאי'ם. ויש כי תצא גזירה מן השמיים בעולם להוויל ולהצמיה זקרים בכל דבר, וכמו כן להוויל ולהצמיה נקבות בכל דבר. ויש חום בשנה המולד ומצמיה זקרים בכל

המים ההם יהיה נבשש כగפרית. ובכל מקום אשר תעבור בו באש הוא תמיד יומם וליליה ימצא שם גפרית. ומה הימים אין יכול לסבול כל דבר טמא כך הלשון, لكن רוקק האדם ולא הבהמה, שהם שהם מים חיים נגד האדם. וכמו הימים מלוח כן רוק הלשון מלוח בבר קודם דיבור, ואין הלשון מגיע עד הנחיריים שהוא מקום שכונת הנשמה, כמו הימים שאינו יוצא לאבד העולם, לביר השור שהוא מכניס לשונו בנחיריו, לפי שנאמר (במדבר ככ, ז) כלחוך השור את יرك, ולפעמים לוחץ בלשונו עשב מרומי החוטם הם מתחוקים וממכניס לשונו בנחיריו למתק.

המלך את ש' באש וקשר לו כתר וצראן זה בזה וצר בו שמיים בעולם, וחום בשנה, וראש בנפש זכר ונקבה. פירוש המליך את ש' באש וחיקו בראש הדבר וצירף את האותיות ועשן שני דברים, וכינה את האחד שם"א והאחד שא"ם, וצר בהם שמיים בעולם, וחום בשנה, וראש בנפש, כי שלשתן נבראו מאש, מן הראש יולד חום, וכל דבר מלאה נבראו זכר ונקבה זכר בשמי'א ונקבה בשאי'ם. ויש כי תצא גזירה מן השמיים בעולם להוויל ולהצמיה נקבות בכל דבר, וכמו כן להוויל ולהצמיה נקבות בכל דבר. יש חום בשנה המולד ומצמיה זקרים בכל

יב. כיצד צרפן אמר"ש אש"ם, מא"ש מש"א, שא"ם שם"א. שמים אש אויר רוח, ארץ מים, ראשו של אדם אש, לבו רוח, בטנו מים.
יג. ג' אימות אמר"ש, נוצר עם א' רוח אויר רוחה וגינויה ובינה וחוק

פירוש הר"א מגרמיוז

הארץ, והשלישי הוא מפריד בין השם מן האילנות והעשבים כשביריה להליחלות שורף ונעשה אפר. ונוצר עמו

ש' אש שה האש משונה שלא נברא עד מוצאי שבת, למה לא נברא האש בששת ימי בראשית שאם זכה האדם היה לו לא יכול המאכל בלבד כפראים וחיות שבמדבר. אבל כשהחטא אדה"ר נשתנו מעשי בראשית, ואין המאכל נאכל بلا אש, ובמוצאי שבת יצא האש מן הבנים, כי בגין עדן אבניא אש, בתוך אבניא אש התחלכת (יחזקאל כת. יז), וראה אדם שהברק יוציא מן הברך, אך אמר העשה גם אני כן, וחיכך ב' רעפים עד שיצא האש, שהרי מן החום החמה יצאו עשבים וזרעים ותולעים ורמשים, ומאיש ואשה מחום התהמש יולד הولد.

כיצד צרפן אמר"ש אש"ם, מא"ש מש"א. שא"ם שם"א. ששה טבעות שהזוכרו למעלה, שמים אש, אויר רוח, ארץ מים, ראשו של אדם אש, לבו רוח, בטנו מים. מן הראש חום שה האש מן המות, ומן הגינוי החזה והלב, רוחה הוא הליחלות העולה אל הפה ורוח הנשמה, ומן הבطن קרו ומים הם מירגלים, והשמות מאש, והאויר מרוח, והארץ מים, מן השם חום ואש מן האויר רוחה ורוח, ומן הארץ קור וזיבות מים.

ג' אימות אמר"ש נוצר עם א' רוח אויר רוחה וגינויה וחוק וლשון. פ' נשיפת

ש' יש לו ג' ענפים למעלה, וצר בו שמים כי ג' דברים אדם נושא לשםם, אליך ה' נפשי אשא (תהלים כת. א) א. אליך נשחת ת עיני היושבי בשםם (שם קכט, א) ב. נשא לבבנו אל כפים אל אל בשםם (אייה ג, מא) ג. ג' פעמים ביום בדנייאל (ו, יא) תחת ז מנין ביומה. ונזכר עמו ש' משנה גזירתו מרעה לטובה. נוצר עמו ש' שמים וחום וראש, כי ש' פתוחה למעלה, כי האש תולדות שמים, והבן כרוכ אחדר האם, כך האש וכל הבא מן האש עולה למעלה שלhalbת ועשן וחום. הרי באש ג' בלבד מגחלת שכולים קשורים בו, ואש עלוה למעלה, אך ש' בתיבת שא וכן שר שופט, כי הוא ראש, וכן ש' של פל אם יעלה לשםם שייאו (איוב כ, ו) ישח וישפל (ישעה ב, ט). צר בש' כאש כי שני גיזרין וביניהם עצים דקים ואש יוציא, לך מהוחר ש' בגיזרין ואליה מבנייהם וקהל לחישת גחלים לוחשות כקהל שי"ע. עם ש' נוצר אש ועם א' רוח, וחיבור ש' עם א' הרי אש, כי אש צרייך לרוחות. וש' בשמן ושלhalbת שהשמן מרבה שלhalbת. ולפי שלhalbת עולה מן העץ לך תשליך עץ גדול כקורה במים יעללה. אבל אבונים וברזל שאין שלhalbת עולה מהם ע"כ יורדים במים. אש שורף כל היוכב

ולשון. נוצר עם מ' ארץ וקור ובטן וכף זכות. נוצר עם ש' שמים וחום וראש וכף חובה, זהו אמ"ש.

חסלה.

פרק ד'

א. שבע כפולות בג"ד כפר"ת, יסודם חיים ושלום וחכמה ועו"ש רודע חן וממשלת. ומתחנגות בב' לשונות שהן כפולות של תמותת, כי

פירוש הר"א מגראמייזא

ואם יأكل האדם ווישתה بلا حق ומועד ועת, או יأكل מאכלים ווישתה משקין אשר יריעו לו או ישחתו קרבו ובטנו ותעללה חמתם מן הקרכבים ומן הבטן אל הראש ואז יחללה הראש, ומן חוליו ורועל הראש יחללה כל הגוף, זהו אמ"ש.

חסלה

שבע כפולות בג"ד כפר"ת, יסודם חיים ושלום חכמה ועו"ש רודע חן לממשלה וכו', וקוראו אותן כפולות שיכל לאומרים בקהל רם ובקהל נחת, בלשון רך ובammer קשה, בין לבدن בין כל אחת ואחת, בין בראש דברו, בין בתוך דברו, בין בסוף דברו, בין בכל דברו. אבל הפשות אין אדם יכול לאומרים ברך וקשה, כי אם בכבוד וקושי אם לא יוסיף עליה אותן אחרית בין מלפנייה בין מהחריה. ואמר בג"ד כפר"ת יסודן חיים ושלום, פ"י כמו אותן בג"ד כפר"ת שנאמרין במאמר רך וחילופן ותמותתן קשה, כן הדברים שנבראו בהם טוב' מות, תמותת שלום מלחמה, תמותה

הרוח של עולם מכרייעים בינויהם. ובנפש גוייה حق מכרייע בינויהם. ולהלן המנהגת ברוח החיים ונשימת הרוח ורואה של גוייה מכרייעים בינויהם. נוצר עם מ' ארץ וקור ובטן וכף זכות. פ"י מ' מים וקור ומכועי מים ובטן וקור וזיכות מים מי רגלים, וכף זכות עמהם. נוצר עם ש' שמים וחום וראש זכה זחו אמ"ש. פ"י ש' אש ושמיים וחום וראש, וחום קל כבד כאש, וכף חובה, מכאן למדנו כי הזכות ניתנה ונגזרה להיות מן הארץ ומן הבטן של אדם, והחובה ניתנה ונגזרה להיות מן השמיים ומן הראש, ועי' אמר דוד (מלחלים פה, יכ) אמרת הארץ הצמח וצדק ממשמים נשקי, ללמדך שככל שעיה שבני אדים הולכים באמת ובוישור יש להם זכות ומצדרקין מן השמיים, וחילופו אם יחתטו וירשיעו מתחייבין מן השמיים. וכך כן גם בינו של אדם שדומה לארץ, ככל עת אשר יוכל האדם ווישתה בחוקו ובמועדו ובעתו מאכלים ומשקין שלא יריעו לו יהיה ראשו ישר ובריא בשלום ומרפא,

בי, גמל נמל, דל דל, כפ' כפ', פי פי, ש רש, תיו תיו. בוגר רך קשה. תבנית גיבור וחלש. והן תמורות עוישר ועוני. תמורה ורע שמה. תמורון חן כיעור. תמורת ממשלה עבדות.

ב. שבע כפולות בג"ד כפר"ת. שבע ולא שש ולא שמונה. מכובן ו' צלעות לו' סדרים. והיכל קודש מוכן באמצעות ברוך כבוד ה' מקומו.

ג. שבע כפולות בג"ד כפר"ת חוקן וחצבן שקלין והMRI, וצר בהם כוכבים בעולם, ימים בשנה, ושורדים בנפש, שבעה שבעה.

ד. כיצד צרפּן, ב' אבני בנות ב' בתים. ג' בנות ו' בתים. ד' בנות

פירוש הר"א מגראמייזא

חכמה אiolah, תמורה עוישר עוני, ו' דברם, והשביעי הוא היכל הקודש הוא האיר אשר כבדו בו מוכן באמצעות רע שורדים הארץ שמה, נמצא שהוא חן כיעור, תמורה ממשלה עבדות. קשה ורך פ' דגוש ורפה ב"ב ג' ג'

ד' כ' כ' פ' פ' ד' ר' מ'. והם שאמרו חכמים (אבות ו', ח) לצדיקים הנוי הכה העושר והחכמה והזקנה והשיבת והבנין נאה להם ונאה לעולם. העושר החכמה והבנין כמשמעותן, הנוי בוגר החן, הכה כוגר הממשלה, הזקנה היא החיים, השיבת היא השלום, אשר איש ירא ה' גבר הארץ יהיה זרעו הון ועוישר בביתו.

ביז'ץ צרפּן שתי אבני, אותן קורא אבן לפי שנשלה הארץ ונקראה מי יורה אבן פינטה (איוב לה, ו), וכן נכסת ישראל, שם רועה אבן ישראל בראשית מט, כד), וכן מלך, יסד בציון אבן (ישעה כה, טז), כן האותיות נקראו אבני. אין תיבה פחותה מב' אותיות, כמו גבי שבת (שכת ק', א) הכותבashi אותיות. **ביז'ץ צרפּן ב' אבני בנות ב' בתים,** כי שבע כפולות בג"ד כפר"ת, שבע ולא שש ולא שמונה מכובן ו' צלעות לו' סדרים והיכל קודש מוכן באמצעות פ' ז' כוכבים ו' ימים ו' דברים בפרשן האדם, שלעולם לא יהיה יותר מז' אלא חזורים חיליה, כן בעולם ו' צלעות לו' סדרים, הם ד' רוחות ומעלה ומטה הר

כ"ד בתים. ה' בונות ק"כ בתים. ו' בונות תש"כ בתים. ז' בונות ה' אלפיים ומ' בתים. מיכן ואילך צא וחשוב, מה שאין הפה יכולת לדבר,

פירוש הר"א מגרמייזא

לראזע לאזער לאעזר לאעוז לראזע
לראזע לרעהו לרעהו לרעהו לרעהו.

עַלְזָרָא עלזאר עלازור עלראז עולראז
עלראז עזראל עזרלא עוזאל
עוזאל עולראז עזאל עראל עוזאל
עלזאר עראל עראלן ערולא ערולאל
ערולאל עראל עראלן ערולא ערולאל.

זֶלְאָרָע זֶלְאָרָע זֶלְרָעָא זֶלְעָא
זֶלְעָרָא זֶלְרָע זֶלְעָרָע זֶרְעָל
זֶרְעָלָע זֶעָרָל זֶעָרָל זֶעָרָל זֶעָרָל
זֶעָרָל זֶעָרָל זֶעָרָל זֶעָרָל זֶעָרָל
זֶעָרָל זֶעָרָל זֶעָרָל זֶעָרָל זֶעָרָל.

רָאַלְעֵן רָאַלְעֹזֶר אַעֲזָלֶר
רָאַלְעָלֶר דָּעַלְעָלֶר
רָעַלְעָזֶר רָעַלְעָלֶר דָּעַלְעָזֶר
רָזַלְעָאָרֶר זָלְעָאָלֶר רָזַלְעָלֶר
רָלְעָאָזֶר לָלְעָאָזֶר וָלְעָאָזֶר לָלְעָאָזֶר

ושל ר' בנות תש"ך, כי ר' פעמים ק"ר
המ תש"ד במו:

אות לבדה כמו א' בלבד דבר לבדה נקראת ולבדה נכתבת, ואני עושה דבר כלומר תיבת, אבל של ב' אותיות נכתבות ביחיד ונקראות ביחיד ועשוות לדברו, וב' פעמים נכתבות שתוכל להפוך לכלבי תיבות, כמו ה"ז נ"ה. ושל ג' בנות שששה בתים, כי תיבה של ג' אותיות תהפוך לששה עניינים, כמו אוני אין, אין אין, אין ניא. ושל ד' בנות כ"ד בתים, הרי ד' פעמים ר' הם כ"ג, כמו

הקטן הנקט הטין הנקט הנתק
הקטן קנה טקה טינה קנה טחה
טהנק טהקה טנקה טונה טקה מה
נקטה נקהת מהקט נטקה נטהה

ושל' ה' בונות ק"ר בתים, שם ה'
פעמים כ"ז, כלומר ה' פעמים
יותר ממה שנחפה מה שלמעלה הימנו,
כמו אלעוז"ר כ"ד מהם תחילה א' וכ"ז
תחילה ל', וכן כ"ז תחילה ע', וכן כ"ז
תחילה ז', וכן כ"ז תחילה ר', כך
בגיגון:

אַל-עֹזֶר אלעוז אלזוער אלזוער אלזרע
אלזרע אלזוער אלזוער אלזוער
אַל-עֹזֶל

ומה שאין עין יכולה לראות, ומה שאין הארץ יכולה לשמוע.

פירוש הר"א מגרמייז

פירוש הר"א מגראמייזא

סנרמדה.

רמסהן רמסהן רמסהן

רמסנדה רמסנדה רמסנדה

רַמְדָנָה רַמְדָנָה רַמְדָנָה

רמדתנש רמהסדו רמהספדר רמהנסד

במגנום **במקדי** **במהדורות** **במנוגדות**

במוגבה במקומם במקומם

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְבְנֵי יְהוּדָה תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה
תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה

• សារព័ត៌មាន សារព័ត៌មាន សារព័ត៌មាន សារព័ត៌មាន

רשותהן רשותהן רשותהן רשותהן רשותהן

רְסָדָמָנָה רְסָדָנָמָה רְסָדָהָמָן

רסתהןם רסתהדמן רסתההמדן

רשות המנדט רשות הנדמ רשות הנדרמן

רשות הדעת רשותהם רשותהן

דמסהןר דמסרנה דמסרhn

דמסנרה דמסנהר דמהסרן

דמיהרנש דמיהרנש דמיהרנש

המברטן **המברטן** **המברטן**

בabhängig **הabhängig** **הabhängig**

הנומינט מושג בראוייה, ומי שזכה בראוייה יזכה בהנומינט.

• 8.1. ഫോറ്മാ ഫോറ്മാ ഫോറ്മാ ഫോറ്മാ

דמיהרנה דמיהרן דמיהרן דמיהרן דמיהרן

דסמןה דסמןרה דסמןהן

דסהמן דסהנדר דסהנדר דסהרנד

דסRNAהן דסRNAהן דסRNAהן דסRNAהן

דסנמה דסנהם דסנהן דסנההן

פירוש הר"א מגראמייזא

וּמִימַנְךָ מה שגלו לנו הֵן אֲנֵי הַקְטָן
אל עזר המסדרן. של ז' בונגו

ה' אלפיים ומ' בתים, שם ז' פעמיים יותר ממה שהפכו לעלה הימנו, שם ז' פעמיים תש"ך, חשוב ז' כמו נבונתי שהרי תש"ך תחילה כ', תש"ך תחילתן נ', תש"ך תחילתן ב', תש"ך תחילתן ו', תש"ך תחילתן נ', תש"ך תחילתן ח', תש"ך תחילתן ז'. שם המש אלפים וארבעים. ושל ח' אבני בונות מ' אלפיים וש"ך. ושל ט' יהיו ש"ב אלף וחמש' פ'. ושל י' יהיו שלוש מאות ובווא וס"ה אלפיים. ושל יי' אוחיות כגון והאחסדרפנסים שלא מצינו בתורה תיבעה

ה. המליך את ביתו וקשר לו כתר וצrown זה עם זה, וצר בו שבת'י

פירוש הר"א מגרמייזא

גדולה ממנה מתגלגל לט' מאות רכבי וצה"א רבו וששת אלפים וח"ת תיבות. מלאלכתך, ותשיב משבת גרגך, ומלדבר בפייך, אלא שב בביתך וקריאת לשכת עונג. וכל מעשה שבת' ב', לחם יומיים, לחם משנה, שני העומר לאחד, לשכת שכחוב (ירמיה ז, נב) ולא תוציאו משא מביתכם, ב', פעמים ב' ד' רשותות לשכת, ב' משום הוצאה מן הבית ב' משום הכנסת לביתה. בכך ב' באות שנייה. וכל מעשה שבת' ב' זכור ושמור, נשמה יתרה. פה פתואה ונוצר עם ב' פתוחה, ב' בראשית שיש ב' עולמות למקימי תורה שכחוב ובע"פ. ר' בפה וושט מכנית, והוא כנגד העזה^ז שללא רושׁ וועל וטינופת ועסָק בהנתה זה העולם ויצה"ר. הקנה והריהה כנגד העזה^ב שיש בו שכח וטהרה והודיה והלל ויצר טוב. כל מה שבאדם יש בו ב' ב' איברים חזץ מן הפה. וכל האיברים משמשין לדבר אחד עפ"ז שהם שתים, כגון עניינים אינם ממשמשים אלא לריהה, וב' אזנים לשמען, רגלים להילוך. אבל הפה אחד ומשמש ב' דבריים לבלווע ולדברו. בכך נוצר עם ב' פ'. ויש פ' בלבוכן ב' בתוכו. וב' עולמים לא נבראו אלא בזכות ב' תורות התלויין בפה, לא ימוש ספר התורה זהה מפיך (יהושע א, ח), ובפה ה' חוליותך פ', כי בפה שפתים, שינים, חך, לשון, גרון, להגות ה' חומשי תורה.

שבע כפולות בג"ד כפר'ית המליך את ב', וקשר לו כתר וצrown זה עם זה, וצר בו שבתי בעולם ושבת בשנה ופה בנטש וחיים ומות. פ' המליך את ב' שחקו בראש הדיבור, וצירף את ז' אותיות האלה זו בזו ועשאן דיבור אחד וכייניו בג"ד כפר'ת, וכלל כולם עם ב'. וצר בו שבתי בעולם ושבת בשנה ופה בנטש, וחיים ותמותו מות, כי אלו ג' דומים שאין להם זוג ובכל אחד ב' תשמשין, בכך נבראו עם ב' בבריתא דשماאל. שבתי למעלה מכל הכוכבים ומשמש ביום ובלילה, יום ולילה לא ישבותו (בראשית ח, נב). וכן שבת למעלה מכל הימים, וכו' לחם משנה. פה אוכל ומדבר, ועוד שהמאכל מתחלק בו לשתיים. הטעם לחיך והמאכל לבטן, הרי ב' בכל אחד. נוצר עם ב' שבת בשנה

בעוֹלָם, ושבת בשנה, ופה בנפש. המליך את נימ"ל וקשר לו כתר זכרון זה עם זה, וצר בו צד"ק בעולם, ואחד בשבת בשנה, ועין ימין בנפש. המליך את דל"ת וקשר לו כתר זכרון זה עם זה, וצר בו מאד"ס בעולם, ושני בשבת בשנה, ועין שמאל בנפש.

ז. המליך את ב' וקשר לו כתר זכרון זה עם זה, וצר בו חמ"ה בעולם, ושלישי בשבת בשנה, ואף ימין בנפש. המליך את פ' וקשר לו כתר זכרון זה עם זה, וצר בו נוג"ה בעולם, ורביעי בשבת בשנה, ואף שמאל בנפש. המליך את ר' וקשר לו כתר זכרון זה בזה, וצר בו כוכב בעולם, וחמשי בשבת בשנה, ואון ימין בנפש. המליך את ת' וקשר לו כתר זכרון זה בזה, וצר בו לבנ"ה בעולם ושישי בשבת בשנה, ואון שמאל

פירוש הר"א מגמיהו

המלך את ג' וקשר לו כתר, וצרפן עם ר', וצר בו כוכבי בעולם וזה בשבת בשנה ואון ימין בנפש. וממשלה ותמורתה עבדות.

המלך את תי' תגב"ד כפ"ר, ויש אומרים תרפ"כ דג"ב וכולם עם עם ת', וצר בו לבנה בעולם ווים ו' בשבת בשנה ואון שמאל בנפש. וחן ותמורתו כיורו.

ואעפ"י שהמלך כל אחת ואחת אותן של בג"ד כפר"ת ועשאן ז' דיבורי, כשתגלל אלו ז' אותיות פנים ואחרו ילו לחמה אלפים וארבעים דיבורים כדין כל תיבה של ז' אותיות. ומהם ז' הכוכבים שצ"ם חנכ"ל, ז' רקיעים בזה הרקיע שעליינו להיות מעונחים של ז' כוכבים האלה, ז' ארץות להיות במושלן הכוכבים האלה. ז' שערים בנפש בדמות הכוכבים האלה, כי כאשר לא יכוון העולם אלא ז' הכוכבים

זה עם זה וצר בו צדק בעולם, ואחד בשבת בשנה, ועין ימיון בנפש. ושלום ותמורתו מלחמה גב"ז כפר"ת.

המלך את ד' דג"ב כפר"ת וכולם עם ד', וצר בו מאדים בעולם, ושני בשבת בשנה ואון שמאל בנפש. וחכמה ותמורתה איות.

המלך את כ' כבג"ד כר"ת וכולם עם כ', וצר בו חמה בעולם, ושלישי בשבת בשנה ואף ימין בנפש, ועוושר ותמורתו עוני.

המלך את פ' פבג"ד כר"ת וכולם עם פ', וצר בו נוגה בעולם ורכיעי בשבת בשנה ואף שמאל בנפש. ווזע ותמורתו שמה.

המלך את ר' רבג"ד כפ"ת, ויש אומרים רפכ"ד גב"ת וכולם

בנפש. ובהן נחקקו ז' רקיעים, ז' ארצות, ז' שמות, ז' ימים. לכך חיבב שבייע לכל חפץ תחת השמים. ז. ואילו הן ז' כוכבים בעולם חנכ"ל שצ"ם. ואילו הן ז' ימים בשנה ז' ימי בראשית.

ח. ואילו הן ז' שערם בנפש ב' עינים, וב' אזנים, וב' אפים, ופה. ט. ואילו הן ז' רקיעים, וילון, רקייע, שחקים, זבול, מעון, מכון, ערבות. ואילו הן ז' ארצות, ארמה, ארקה, תבל, נשיה, ארץ, חלה, יבשה. י. היצעה את העדרם והעמידן אחד אחד לבדן, עולם לבדו, שנה לבודו, נפש לבודו.

יא. שבע כפולות בג"ד כפר"ת, נוצר עם ב' שבתיי, שבת, ופה, וחיים ומות. נוצר עם ג' צד"ק, ואחד בשבת, ועין ימין, ושלום ורעה. נוצר עם ד' מאדי"ס, ושינוי בשבת, ועין شمال, וחכמה ואiolות. יב. נוצר עם כ' חמ"ה ושלישי בשבת, אף ימין, ועושר ועוני. נוצר עם פ' נוג"ה, ורביעי בשבת, אף شمال, וורע ושממה. נוצר עם

פירוש הר"א מגראמייזא

לק, וכתיב (שמות כג, ט) ז' ימים יהיה עם amo, וכתיב (דברים טו, יט) ז' שנים ז' שנים, וכתיב (ויקרא טו, יט) ז' ימים תהיה בנדתה. ז' כוכבים חנכ"ל שצ"ם, ז' ימי בראשית, ז' שערם ב' עינים ב' אזנים ב' אפים והפה. ז' רקיעים וילון, רקייע, שחקים, זבול, מעון, מכון, ערבות. ז' ארצות ארמה, ארקה, תבל, נשיה, ארץ, חלה, יבשה. והרבבה שבייעים נוצרים בפרקדים דרי' אליעזר (פרק יט). היצעה את העדרם והעמידן אחד אחד לבדו, היצעה כמו הചזה העדרם להעיר כי הוא אלהים ואין זולתו. עולם לבדו בפני עצמו מעיד עליון, שנה לבודה בפ"ע מעידה עליון. ז' כפולות בג"ד כפר"ת. נוצר עם ב' שבתי ושבת ופה וחיים ומות. נוצר

האלה ובלא ז' רקיעים שהם מעונתם של ז' הכוכבים. ולא תכוון הנפש להיות בלא ז' שערם האלה, וכל אחד ואחד דבר מהם נוצר סדר בשורתו, נוצרו הימים סדרון זה אחר זה. נוצרו הרקיעים סדרון ביום שני זה אחר זה, נוצרו ז' הכוכבים הם שצ"ם חנכ"ל בליל ד' סדרון במעונתם זה על זה. נוצרו ז' שערם האלה בנפש סדרון ביום ו'. נוצרו ז' דברים שתכתבו הצליכין לגוף ביום ו', וגם תמורתן נוצרו ביום ו', וכולן ז' ז' הם. לכך חיבב האלים שבייע לכל חפץ תחת השמים, ככתוב (בראשית ז, ב) מכל הבהמה הטהורה תהה לך ז' ז', וכתיב (שמות כג, ט) ז' ימים תאכל מצות, וכתיב (דברים טו, יט) ז' ימים תחוג לה' אלהיך, וכתיב (שם, ט) ז' שבאות מס' ז' שבאות מס' ז'

ר' כוב"ב חמ"ה, וחמשי בשבת, ואוזן ימין, וחן וכיעור. נוצר עם ת'

פירוש הר"א מגרמיוזא

וְאַעֲפָ"י שנוצר עם אותן ימים ושלו
בשבת ועין שמאל וחכמה
ואילו, אינו מושל מאדמים אלא ביום
שלישי בשבת ובכלי שבח ובאף הימני,
על אשר עליה החימה באף כרכיב
(יחסא לה, י"ח) תעלה החמת באפי, ועל זה
מורשל במלחמה ובсмерמה, וע"ז יהיה
הנולד בו נוח לכuous ונוח לרצות על
אשר יהיה כחו של מאדמים חם ויבש כאש
הנבערת מהרה ונכנית מהרה, ובכח
המרירה האדומה השוכנת בכבד בצד
הימני.

וְאַעֲפָ"י שנוצר עם אותן ימים וג' חמה וג'
בשבת ואף ימין ועוור ועוני,
אינה מושלת החמת אלא ביום א' בשבת
ובכלי ה' ובעור ובמושלה ובמושלה
של כל מלאכה ופעולה ובעין הימין, ועל
זה יהיה הנולד בה נוח לכuous וקשה
לרצות, על אשר יהיה כחה של החמת חם
ויבש בכח האש הגדולה והחזקת
הנבערת מהרה ונכנית באיחור, וע"ז
יהיה מאור העין הימנית יותר מאשר עין
הشمאלית.

וְאַעֲפָ"י שנוצר עם אותן פ' נוגה ודר'
בשבת ואף שמאל וזרע
ושмерמה, אינה מושלת נוגה אלא ביום ר'
בשבת ובכלי ר' ובאזור השמאלי,
להודיע בשמיעה לגוף שמחה וגילה על
שהשתוק בטחול ועל שעוביים מי
המשתה מתוך גדי הטחול, ועל זה
מושלת בזרע ובפריה ורבייה ובגילה

עם ג' צדק וא' בשבת ועין ימין ושלו
ומלחמה. נוצר עם ד' מאדימים וכי' בשבת
ועין שמאל וחכמה ואילו. נוצר עם כ'
חמה וג' בשבת ואף ימין ועוור ועוני.
נוצר עם פ' נוגה וד' בשבת ואף שמאל
וזרע ושםמה. נוצר עם ר' כוב' וה'
בשבת ואוזן ימין וחן וכיעור. נוצר עם
ת', לבנה וששי בשבת ואוזן שמאל
וממשלה ועבדות. זהו בג"ד כפר'ת.

חסלת.

אַעֲפָ"י שנוצר עם אותן ב' שבתי ושבה
ופה וחיים ומות, אינו מושל
שבתי בחיים ולא בפה אלא ביום שבת
ובכלי רביעי ובמאות ובעוני ובאף
הشمאל. ועל זה הוא הנולד בשבת
קשה לכuous וקשה לרצות, לפי שכח
שבתי קר ויבש למאדר בכח הארץ ובכח
המרירה השחורה השוכנת בטחול בצד
שמאל.

וְאַעֲפָ"י שנוצר עם אותן ג' צדק ויום
ראשון בשבת ועין ימין
ושלום ורעה, אינו מושל צדק אלא ביום
ה' בשבת ובכלי ב' ובזמנים ובשלום
ובאזור הימנית, להודיע בשמיעה לגוף את
שלומו וטובתו. וע"ז יהיה כחה של צדק
מומסך חם ולח בכח הדם הנובע
מקורות הכבוד השוכן בצד הימני,
ובכח הרוח שבאויר המתווך ביןיהם
בין החום ובין הקור. וע"ז יהיה הנולד
בו קשה לכuous ונוח לרצות.

לבנהה, וערב שבת, ואון שמאל, וממשלת ועבדות. זהו בג"ד כפר"ת.

חטף

פירוש הר"א מגרמיוזא

מעט חם ולח ומעט קר ולח כימי השלג
הנימס.

ואלה מעונותם. הרקיע הזה שעליינו
עשוי קוכבה דומה לאלה

הפרוסה על הארץ, שנאמר (ישעה מ, כב)
ויתחכם כאهل לשבת, קצוטו למטה עד
לאرض, ותוכו למלחה כיפת המרחץ וכל
הארץ תחתיו וים אוקיינוס, ומסביב סביב
יש ארץ תהו ובבו כדרכיב בם' ישעה
(שם, כה) הלא ידעת אם לא שמעת אליו
עולם ה' בורא קצחות הארץ. והיא הארץ
אינונה גושבת וباותה הארץ דבוקים
קצחות הארץ סביב סביב. בספר הคำי
הגויים כי דיבוק הארץ לרקיע הוא מכל
צד. ובספר הคำי ישראלי זיל כתוב
שהירקיע בצד צפון אינם דבוקים קצחותו
עם הארץ ואינו מסוכך, כי פינת צפון
היא מרובעת כאכסדרה, כתוב בם' איזוב
(כו, ז) נוטה צפון על תהו תולח הארץ על
בלימה. וכן פלוגתא בכבא בתרא (כח, ב).
ומדרום סתוםה בחדר עגולה ככבן,
כתוב בם' איזוב (ט, ט) עשוהعش כסיל
וכימה וחדרי תימן. ומזרחה וממערב
מייסד הרקיע לבניין על הארץ כתוב
בדברי עמוס (ט, ז) הבונה בשמיים
מעלותיו וגודתו על ארץ ישדה. הคำי
הגויים אומרם הרקיע הזה עב הווא למאד
כשיעור ז' אלפים וכפ"ט מיל' ומהצה,
ואחד מח' במיל ואחד מכ' במיל שהם
הילוך קע"ט يوم, וזה הווא עובי של זה

ובשמחה ובתאהו, כי כחה קר ולח בכח
המים ע"ז יהיו קשה לכטус ונוח לרוץ
כי השמחה אינה מארכת האף ומערכת
לגוף.

ואעפ"י (שנולח) [שנווצר] עם ר' כוכב
וה' בשבת ואון ימין וחן
וכיעור, איינו מושל כוכב אלא ביום ד'
שבת ולילי ראשון ובפה ובלשון
ובשפטים ובחכמה ובאיולות. בחכמה
כתיב (מלחלים לו, ה) פי צדיק יהגה חכמה
ולשונו תדבר משפט. ובאיולות כתיב (שם
לו, ז) נצור לשונך מרע ושפטיך מדבר
מרמה, וכתיב (קהלת ז, יט) דברי פי חכם
חן ושפתי כסיל חבליונו. וכתיב (ישעה לב,
ח) כי נבל נבליה ידבר. מזה אתה למד כי
האיולות והחכמה תלויות בפה, אם הוא
חכם גדול ושותק לא נשמעת חכמתו,
ואם הוא אויל ומחריש לא נודעת
איולתו, כדרכיב (משל ז, כה) גם אויל
מחריש חכם יחשב. וגם זה הנולד בו
יהיה קשה לכטוס וקשה לרוץות. אבל לא
כשתי כי כחו של כוכב קר ויבש כקרח
וכפור הנימסים.

ואעפ"י שנוצר עם אותן ת' לבנה ושי
בשבת ואון שמאל וממשלת
ועבדות, אינה מושלת הלבנה אלא ביום
כ' בשבת ובليل ה' ובענין השמאלית בחן
ובכיעור. בחן על מילואה ובכיעור על
חיטורה ומיועטה, וכחה כמתוויך וממושך

פירוש הר"א מגרמייזא

הדר' חמה. במעלה הה' נוגה, במעלה הרכיע, כוכב. במעלה זו היא התחתונה אל כולם והיא הסמוכה לארץ סוריה ונתונה לבנה. וע"ז מהלכת הלבנה במיור אט י"ב המזלות יותר משארכוכבים על אשר היא המעלה הזאת התחתונה קטנה וקצרה יותר מכולם. ושאר ששהכוכבים מאחרים בהילוכם לפי גודל ואורך של מעלה אשר סדור בה הכוכב. וע"ז מאחר שבתי בהילוכו ל' שנים ל"ב מזלות, על אשר המעלה העליונה שכוכלים גדולה ואורך מכולם.

הרכיע, שכן כתוב בספר שמואל החכם זיל. חכמי הגויים אומרים עובי של זה הרכיע חלוק ל' מעונותם הם מעלות זו ולמעלה מזו, וזה למעלה מזו, האחת גבורה מן האחרת, והם רוחקות במרויאין כעשן, שכן כתוב בישע'י (מ. כב) הנוטה כדוק שמים. ופי הדוק הזה כפיי דק ככפור על הארץ (שמות ט, ז), וככפור היה דומה לאפר שנא' (מלחים קמו, טו) כפור כאשר יפזר, והאפר והכפור כשמaptoporין באורי דומים לעשן העולה.

חכמי ישראל חישבו את המעלות הם ז' מעונות מלמטה למעלה, ממעלה התחתונה הסמוכה לארץ ראשונה עד המעלה العليונה שעל כלם ואמרו היא השבעית. וחכמי הגויים חישבו את המעלות הם המעונות מלמעלה למטה, ממעלה العليונה שכוכלים ראשונה ועד המעלה התחתונה הסמוכה לארץ, ואמרו זו היא השבעית. אבל דברי אלו ואלו שווים בסדר ז' הכוכבים בו' המעונות ובhilocom ז' הכוכבים. ומזהר הרכיע הם נראים ככוכיות לעיני הבריות, ומרוב הרום של מעלה العليונה נראה כוכב שבתי קטן משאר ז' הכוכבים. הרכיע חליק לד' רקיעים לשצ"מ חנכ"ל. כיצד ברקיע העליון שעל כלם הוא השבעי הנושא את המים العليונים תהיה מעונתו של שבתי. וברקיע הב' שתחתינו תהיה מעונתו של צדק. וברקיע ג' שתחתינו

ואלן ז' מעונות הם מעונות עשויות כמו שבעה אהלים, האهل התחתון המכסה את הארץ קטן הו. והأهل השני המכסה למעלה מזו גדול הוא יותר מן התחתונה. והأهل הג' המכסה למעלה מן השני יותר גדול מן הב'. והأهل הרב' המכסה למעלה מהשלישי גדול יותר מן הג'. והأهل הרב' המכסה למעלה מן הרב' גדול יותר מן הרב'. והأهل ה' המכסה למעלה מן הה' יותר גדול מן הה'. והأهل ה' המכסה למעלה מן ה' יותר גדול מן הה'. והוא מושבם נראים בקדחות הארץ שמעבר להם ואוקינוס ובמיי אוקינוס. ז' כוכבים הם שצ"ס חנכ"ל סקרים וננתונים משעת בריאתם כל אחד ואחד כוכב במעונתו ובמעונתו. במעלה הראשונה היא השבעית והיא العليונה הגדולה על כלם סדור ונתחן כוכב שבתי. במעלה הכב' צדק. במעלה הג' מאדים. במעלה

פירוש הר"א מגרמייזא

תהיה מעונתו של מאדים. ובrikיע ד' שחתתיו הוא התיכוני תהיה מעונתה של חמה. ובrikיע ה' שחתתיו תוהה מעונתו של נוגה. ובrikיע ר' שחתתיו מעונתו של כוכב. ובrikיע ז' שחתתיו תהיה מעונתה של לבנה. אם תחשבם מלמטה למעליה העליון הוא השבעי, ואם תחשבם מלמטה למטה התיכון הוא השבעי. והחשבון הנכון כר הוא לחשב מלמטה (למעלה) [למטה]. וכוחם של ז' כוכבים אלה לפי רום המעונה של כוכב בן הוא כהו. הכוכבים החמים מקבלים החום מן החמה, והקרים מקבלים הקור מרים ומן הארץ. כיצד כל הכוכבים הם אש והגדול והחזק שכוכלים הוא החמה, והוא סדרה בריקיע ד' הוא התיכוני והאמצעי, ומנגה ודרך של אש וחוקה בן הוא לעולם להעלוות החום והלהב מלמטה למעליה. ושבתי סדור בריקיע שחתת המים העליונים והוא מקבל הקור עד מאד מן המים העליונים, ועל אשר הוא ברום מאד ברוחן מן החמה אינו מקבל חום מאומה מן החמה והוא קר ויבש כמו קרה וכפורה. ומאדים על אשר הוא בריקיע ה' ממעל לחמה מקבל חום עד מאד מן החמה והוא חם ויבש כאש. צדק על אשר הוא בריקיע ר' והוא כמותיך בין הקור של שבתי ובין החום של מאדים יהיהacho ממוקב בינו ליא חום לרוב יהיה כחו ממוקב בינו ליא חום לרוב ולא קור לרוב והוא חם ולה, הלח מקבל מן הקור של שבתי והחום מן המאדים. ولבנה סדרה בריקיע התיכון אשר עלינו

ועל אשר ברא האלים מתחלה בראשית את רומו של עולם לאין חקר ושיעור, ומהם העליונים והתהтонים לאין חקר ושיעור ומדра, וגם המשמש היא החמה על בן סדרו וקבעו בריקיע ד' הוא התיכוני והאמצעי לתקנת הבריות והצמחים להיות בינותים בין קור

פירוש הר"א מגרמייזא

הקור הרבה עושה את האדם עצל ואת ה策חים עצלים ומאוחרים וקודרים ונדרגים וחולמים, וע"ז נתמנה על הרעה והוא למשה.

צדך על אשר הוא חם וליח וממושך בכחו נתמנה על החיים ועל השлом, כי החיים ממוסכים הם לא חמימים לרוב ולא קרים לרוב, ולא יבשים לרוב ולא לחים לרוב. וכל עת אשר היה על הזמן ממושך כן היו גם הבריות וגם ה策חים בשלום בשלה ובחשקט, בגילה ובשמה בعلוז ובכעוש, ביופי ובכבוד, בגודלה ומלכות ומרפא. ועל זה נתמנה על הטובה, נתמנה על יום ה' שנבראו בו העופות והדגים והתנינים והקשדים והרמשים שהם בעלי חיים, כי עד יום ה' לא נבראו דבר בעלי חיים ונשות, והוא לאהרן.

מأدדים על אשר הוא חם וייבש כאש נתמנה על החימה ועל האף (ועל הקשה) י' ועל הקצף, כי החימה נבערת מרוב חום המרידת האדומה. ומתוך החימה נעשה המרים והקטטה והשנהה והאייבה והתחרות והחברות והמכות והפצעים ושפיכות דמים והמלחמות. ועל זה הוא ממונה על החרב ועל הבROL ועל הרשע ועל השטן ועל האש ועל השריפה על החניקה ועל המפולה ועל השמה. נתמנה על יום ג' על אשר נקרו המים ונראתה הארץ והאבנים אשר צא מהם אש והברזל, ונבראו בו ביום

של מעלה ובין קוור של מטה כדי שייהי יכולין לשבול חומתו, כי לא יוכל בלי חום ובלי קוור אלא להיות חום המשמש מלמעלה וקוור הארץ מלמטה. ועל אשר תהיה הלבנה בירחוק מתחת לחמה אינגינה מקבלת חום מאומה מן החמה והיא קרה כשלג הנמס, ומקבלת חום מן המזולות ומהילוותהן אשר תחתיו ומצבאותיהן, וע"ז יהיה כוחה אמצעי כמתווך וממושך לקוור ולהווים. וכוכב סדרה ברקיע ב' אשר מעל לבנה, והוא קוור ו煦ם כמעט, קר על אשר מקבל הקוור מן הלבנה, וחם כי מקבל החום מן המזולות ומהילוותהן אשר תחתיו. ועל אשר הוא הולך תמיד קרוב לחמה בין מלפניה בין מלאחריה. נוגה סדרה, ברקיע ג' אשר מעל לכוכב מתחת לחמה, והוא קרה וחמה, קורה על אשר מקבלת הקוור מן כוכב ומן הלבנה, אבל מתהמתת מעט מתחת וגמס קרוטה מפני חום החמה אשר עליה, וע"ז היא קרה ולהזה כמים.

ולפי הכה שיש להם לד' כוכבים האלה כן יהיה אף ממשתם, וכח מעשיהם, וכח החוללות של בני אדם, וכח הארץ אשר הם מושלים עליהם. כיצד שבתי על ידי שהוא קר וייבש למאד נתמנה על המיטה ועל העוני כי המות קר הוא מאד. והעוני גופו כמה וליבו כמה, וננתמנה (עליהם) [על יומן] שבת שאין בו מלאה ופועל, וננתמנה על העצלות כי

יג. בכתבי אי' לא נמצא ועל הקשת.

פירוש הר"א מגרמיוזא

שעליה, נתמנה על התאהה ועל החמדה
ועל החן ועל החסד ועל האהבה, כמו
שהם הימים בעת שראוים אותם הבריות
שמחים ושדים וגלים עליהם ונוסאים
חן וחסד בלבם ובכעיניהם, ומתאות
וחונומיים ועוורוגים הבריות והצמחיים
לשთותם מהם ולהתרות, ולהתקדר
ולהתחלח ולהתרחץ בהם. ועל זה
נתמנה על תאות היצר והמשג' ועל
הזרע ועל פריה ורבייה באדם ובבמה,
על פירות הארץ ועל פירות האילן ועל
הצמחיים, כי כל אלה לא יכולו להיות
בלא יציחלו, ועל זה נתמנה גם על
הגילה ועל השמחה ועל השחוק, כי אם
יהיה האדם דואג וקודר ולא ישמח לבו
לשם זה ולגילאיינו מתחאה המשג'. ועל
זה נתמנה על יום ו' בשבת על אשר
נבראו בו אדם וחווה וניתנה להם שמחה
וגילה ושותון ותאות הדיבוק והמשג'
ופריה ורבייה, ועל זה נתמנה גם זאת על
התובה, והוא לויים.

כוכב על אשר הוא קר וחם וייבש ולח
מעט, כי מקבל קור מן הלבנה
שהיא קרה מן השלג, והיובש והחום
מקבל מן הכוכבים אשר תחתיו, ולהח
מקבל מעט מן נגעה שהיא קרה ולחה
كمים על אשר מתחמתה מעט מן החמה,
אר איננו כוכב קר וייבש וחם ולח לרוב
אלא למעט והוא ממוסך, ועל זה נתמנה
על החכמה ועל ההשכל ועל הבינה ועל
הדעת ועל הלמד לפתח כל פיתוח
ולחשב כל מחשבות בכל מלאכת

אלנות והעשבים המבערים את האש.
והוא לדוד וכל סוד משיח עצמו.

חמה על אשר היא אש והיא בתוך
ברקיע ד' כחה ממושך מן קור
ומן לה, מהום ומיויש. ולפי כחה יהיה
כחה של ד' עונת השנה שהם קור וחום
קיין וחורף, וע"ז היא ממוסכת ל'/
דברים האלה על חקנת העולם וחקנת
הבריות והצמחיים. החום והיובש יש לה
משלה על אשר היא אש. והקוור מקבלת
מן החום הרוב שעליה ומן המים
העליזונים, והליקלו מתקבלת מן רוויית
האור ומן הליקלו העולה מן המים
התחтонים, כדכתיב בראשית ב, ז ואד
עליה מן הארץ. ועל אשר ממוסכת
מאربעה דברים האלה נתמנה על המאור
להבדיל בין היום ובין הלילה, ומפני
אורה מתכסה אור הלבנה, ומתחסם גם
הכוכבים בלי להיראות לפניה, ועל אשר
יהיא אורה גדול יותר מן הלבנה ויתור
מכל הכוכבים נתמנה על הממשלה ועל
המלכות, ועל ההילוך ממקום למקום,
ועל כל מלאכה ופעולה ובעודה, כי ביום
עשה כל דבר עבדות יותר מן הלילה, כי
הלילה לא ניתנה אלא לנוח ולשקט מכל
דבר ולנוח ולישן. ועל זה נתמנה על יום
אי' בשבת על אשר הוא היום אחר שבת
שבו שבות מכל מלאכה ומעשה. והוא
למלכים.

נוגה על אשר היא קרה ולחה כמים
ומתחמתה מעט מהום החמה

פירוש הר"א מגראמייזא

לה כה החן מולדת ועד חצי החדש, ומחצי החדש ועד מולדת יש לה כה כיעור. וגם כוכב משתנה מכחה להיות פעם הוא זכר ופעם היא נקבה, בזמן שנכנס במלול זכר נעשה זכר ובמלול נקבה, העז"ז נתמנה על האילות, נתמנה על יום ד' על שנבראו המאורות והכוכבים ביום ד' הזריכים חכמה וחשבון. והוא לשמה.

לבנה על אשר היא קרה כשלג כי מקבלת את הקור מן הארץ ומן המים התתחומיים, וכן הרום שבין הארץ לركיע הסדרה והנתונה, שהלבנה נקפא הקור שלה כשלג, והיא ממוסכת בחום על אשר מקבלת חום מן המזלות ומן כוכבי חילויתם הנתוניים ברקיע התתחון בעונתה של לבנה, ועל זה אמר שماءל לבנה אמצעיתם על אשר היא ממוסכת מקור וחום. ועוד על אשר היא מתמלאה משעת מולדת ועד חצי החדש נתמנה על החן ועל הטובה. כי cedar מן קיפאון קורתה שהיא כשלג מצמחת את הצמחים כמו השלג, כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים (ישעה נה, י), ועל אשר מתמלאה ועל אשר יש לה כה חום מעט נתמנה על החן והטובה, כי מכח הלבנה נגדשים ונדרשים הצמחים הזורעים והפירוט והגדרים, כתוב (וברים ג', י). ומגדר תבאות שם וממגדר גרש יוחדים. ומה מאלה מתמלאים המוחים של העצמות ומוחה הראש, ומתurbת הדם ומימי הבורות והשיחים, ומתגדל הכב

אמנות ועל הכתב של כל לשון. על אשר כוכב לא קר לרוב ולא יבש לרוב ולא חם לרוב ולא לח לרוב, כי אם היה קר ויבש לרוב היה מעצל את הלב, ומדאי גז למגיד את הרוח והדעת מל��בין ומתקדר את חכמה ומלאתה אומנות ומכתב, כמו שעשו שכתבי ברוב קרטנו ויובשו, ואעפ"י שמדאי גז ומקרר שבתי את הגוף והדעת חושב מחשבות להרע בסתר ולא להיטיב אך מתעצל הווא למגורר המחשבה. ואם היה כוכב חם לרוב כאמור היה מתחזר בחימה לחשוב מחשבות מריבות ומלחות ורעות, ולא היה מאיריך ורוחו לישא וליתן בדעתו לחשוב מחשבות חכמה ודעת כי הואakash הלוחת בקש. ואם היה כוכב ממושך בחיים ולא בצדק לא היה חושב מחשבות חכמה להתייגע בלהג או בכתב או במלאתה אומנות כ"א לחיות חיים טובים בשלום וכשלוח והשקט וגדולה. ואם היה כוכב קר ולא כנוגה היה מחשבות תאונות המשג ותאות השמה והגייה וכל חמדה, והיה נוטה אחדרי המחשבות האלה ולא אחורי מחשבות חכמה ודעת ותבונה. ואם היה כוכב ממושך לרוב בדי' דברים בקר ולח וחם ויבש כחמה היה מנהיג את הלב למלוך ולמושל ולהלן ולפעול ולעמל בעבדות מלאכה, ולא היה מנהיג במחשבות חכמה ודעת ותבונה. ואם היה כחו של כוכב ככוח הלבנה היה משתנה מדעתו פעם להיות חכם ופעם להיות אויל, כמו משתנה הלבנה מכחה, כי יש

פירוש הר"א מגרמייזא

בחכמה יסד ארץ כונן שמיים בתבונה, בראשית ברא אליהם את השמיים ואת הארץ, בתחילת שעה ראשונה ליל ראשון, ועל אשר מרינה האלים את כוכב על החכמה מיניו למשול בליל ראשון בשעה ראשונה. ועל אשר עשה האלים את הרקיע הזה שעלינו בשעה ראשונה ליל ב', והעלחו עם החצים של מים עד שבארץ לוסכם בהם כדי שלא ישחטו מכח חום האש של מעלה, ופינה את האויר של עולם להיות חלל כדי שייחיו הבריות בנשימת הרוח, כי בלי אויר אינם יכולים הבריות להנשים ברוח לחיות שעה אחת, כי אם יסתמו במקומם צר שניין לו אויר מאומה מיד ימותו. ועל אשר נתמנה צדק על התומים ועל השלום והטובה על זה נתמנה למשול בשעה ראשונה של ליל ב'.

ועל אשר הקווה האלים את המים התתחונים אל מקום אחד ונראתה היבשה בשעה ראשונה של ליל ג', ובאותה שעה הצמיח האל מן הארץ כל עץ עושה פרי וכל עשב זורע ורע להיו לאכליה לבריות, וננתמנה נוגה על הפירות והזרעים והצמחים על זה נתמנה נוגה למשול שעה ראשונה של ליל ג'. ועל אשר נבראו המאורות והכוכבים והמזלות בשעה ראשונה בתחילת ליל ד', וסידר האלים אותן בו' מעוגות של הרקיע הזה שעלינו, ובמעלה הראשוני

והטהול, ומתחube כל דבר שהוא דק ורוקק שהוא חי. נתמנה על הכיעור על אשר מתחסרת מהצי החדש ועד מולדת, ומחסרת ומרקמת ומרקחת כל דבר חי המתמלא במילואה. ועוד בשעת מולדת ובשעת התחלת חיסורה משחתת הבגדים והמטווה הנטבלים במים והעצים הנכרים בשעות ההם נבקעים ונרכבים מהרה, וגם הזורעים והפירות הנקרים ונלקטים בשעות ההם נשחטים ונאכלים מעצם מהרה. ועוד כל זמן ועת שהלבנה ברקיע מעל הארץ רעה היא לכל דבר. ועוד כל זמן שהלבנה הלבנה עם כוכב טוב או עם מזול טוב טובה היא לכל דבר. ומפני כל אלה נתמנה על החן ועל הכיעור ועל הטובה ועל הרעה ועל מפתחי שמים וארץ, וערבה היא לכל הבריות להעמידם לרעה ולטובה. נתמנה על יום ב' על שהיא כשלג וייש לה גם חום, וגם נקפאו המים ביום ב' ונברא הרקיע הזה שעלינו והוא ככפו והוא כקרח על אשר נברא בו ביום האש שלبشر ודם שניתנה לצורך תקנת הבריות לטובה ולרעיה. ועל אשר נבראה בו האש של גיהנם שנשבה לרשעים עוזבי ה' לרעותם, ולנקמת הצדיקים לטובתם.

הנה, למדת כחם של שבעת הכוכבים כיצד הוא, וכח ממשלתם לפדי י'ימי השבעה. בוא ולמוד למה מושל כוכב פלוני בליל פלוני. כתיב (משל ג, ט) ה'

פִּירֹושׁ הַרְאָה מְגֻרְמִיּוֹא

והמריעים. ועלה במחשבת האל באוטה שעה לבראות אדם הידוע טוב ורע ונחמנה הלבנה על הטובה ועל הרעה ועל החן ועל היכיעור, ועריבה היא לכל הבריות להעמידם לטובה ולרענה, ועל זה נתמנה הלבנה למשול בשעה ראשונה של ליל ר'. מזה אתה למד כי נתנה רשות לבירות להרע ולהיטיב.

וְעֵל אשר כילה האלים כל מלאכתו ביום ר' ושבת מכל מלאכתו בתחלת שעה ראשונה של ליל שבת, וראה כי מפני יציה ר' שניתן לכל בריה כי אין יכולם להיות אלא קנאה ושנאה ואיבה ותחרות ומירבה ורשות ושטנה, ואני יכולם להיות בלבד אש ובבל ארכול בין בטוב ובין ברע. ועל אשר נתמנה מאדימים למשול בשעה ראשונה של ליל שבת, ועל זה נתמנה מאדימים על כל אלה הרעות, ואחרי אשר חטא אדם ועבר על הציווי לאכול מען הרעת טוב ורע ונgorה עליו הגזירה בעצבון תאכלנה כלימי חייך וקוץן וודודר תצמיין לך בזעת אפיק תאכל לחם (בראשית ג, יט). ידוע הוא כי האדם צריך להציג את הקוצים באש וצריך הוא לשבות ולנוח מגיינתו, וכאשר יגוח מגיינתו או יעלו על לבו דברים ומהשבות טובות ורעות, כי בעת שעוסק במלاكتו אין לו פנאי לחשוב כי אם מחשבת מלאכתו. והחווטאים והחווטבים און ועצת רע בעת אשר ישכטו ממלאכתם או יעלו על לכם מחשבות און כתובות (תהלים לוי, ח) און

העלינה שלם כולם סייר את שבתי. ונבראו המאורות בפינת מערבית דרוםית של עולם היא והתקונית אשר שם שוכנת החמה בתקופת ניסן וחשו, ומיד שקוו המאורות באותו הרגע של תחלת שעה ראשונה של ליל ד', והלכו כל הלילה אחרי גוכחה של ארץ ממערב למורה עד שהגיעו בבקר יום ד' לזרוח במזרחה בשעה ראשונה. ועל אשר שקוו המאורות מיד ונחמנה שבטי על החוזך ועל המיתה ועל הרעה, נתמנה למשול בשעה ראשונה של ליל ד', על שהוא עליון על כולם וכל רעה נעשית בלילה יותר מן היום ובני אדם ישנים בלילה ודומים למתרים.

וְעֵל אשר שרצוו המים בשעה ראשונה של ליל ה' שרצ נפש היה דגמים תנינים ועופות לכל מינייהם מכח חום החמה שחיממה את המים, ושרצעו כמו שאנו רואים עד עתה, כי מחום החמה מתחממים המים בימים ובנהרות ובמקוואות הזורח עליהם את המשם נשיצים ונולדים תולעים וצפרדעים ועלוקות ודגים טהורים ומשמעותיים, ורוב מיini שרצ מאליהם ללא תולדות אב ואם. ועל אשר נתמנית החמה על החום ועל המאור להאריך לעני הבריות החיות ברוח נשמה על זאת נתמנית החמה למשול בשעה ראשונה של ליל ה'. ועל אשר הוציאה הארץ בשעה ראשונה של ליל ר' נפש היה למינה בהמה ורמש וחית ארץ למינה טובים ורעים המטיבים

פירוש הר"א מגראמייזא

ונוגה בשעה י"ב. ומשעת בוא המשך נכנסת שעה א' של ליל יום א', וchosוב בשעה ראשונה של ליל יום א' כוכב, ובเดעת חשבון זהה החשוב כל השעות של ימים ושל לילות של כל השבועו, משעה ראשונה של יום השבת מזרוח השמש, ועד שעה ראשונה של יום השבת הבאה כזרוח השמש כסדר שצ"מ חנכ"ל, ליתן ז' השעות לוז' הכוכבים, ובשעה שמנית לחזרותיו עד לאוֹתוֹ הכוכב המושל בשעה ראשונה של אותו היום ושל אותו הלילה זה לאחר זה, עד כלות י"ב השעות ליום י"ב השעות ליללה, עד כלות ימי השבוע משעה א' לשבת שעברה עד תחילת שעה א' לשבת הבאה לפניה, ואז תמצא חשבון מושלת ז' הכוכבים הם שצ"מ חנכ"ל, בדרך שכתנו לעלה לפני ז' ימי בשבוע וו' לילותיהם, ולפני י"ב שעותיהם של לילם. ואעפ"י שימושים נחשים למושל הכוכבים זה אחר זה שצ"מ חנכ"ל בין ביום בין בלילה, כל היום ההוא וכל הלילה ההיא נחשב במושלת אותו כוכב שהתחילה בשעה ב', ומארדים בשעה ג', וHEMA של יום השבת מזרוח השמש עד בוא השמש, לחשוב שבתי בשעה א', וצדקה בשעה ב', ונוגה בשעה ה', וכוכב בשעה ז', ולבנה בשעה ז'. הנה לך ז' השעות לוז' הכוכבים, ומן שעה ח' של יום שבת תחילן עוד לחשוב משבתי, וצדקה בשעה ט', ומארדים בשעה י', וHEMA בשעה י"א,

ונוגה יטודן.

יחסוב על משכובו. ועל אשר הוא יום ז' יום שבוט משקיעת השימוש של יום ז' נתמנה מארדים למושל בשעה ראשונה של ליל ז' .

בתחלת טרם כל ימי השבוע נברא יום השבת באות ב', כי בטרם שהחילה האלים לבראות את העולם שבת היה, ובמושאי יום השבת ההוא התחיל האלים לעשות מלאכה בעולם, וכל ז' הימים עשה מלאכה ובערוב שבת כללה כל מלאכתו. ובימים ז' שבת בו עוד ממשרומים בריאות עולם. ומינה על יום ז' שבתי בשבוע ראשונה, כן רוח המשם. ואם תחיל לחשוב השעות של ליל י"ב שעوت ליום מי"ב שעות קטנות לליל מושאי שבת וכן לכל הימים ולכל הלילות של שבוע. ותחולק ז' שעות לוז' כוכבים לפי ממשלתם כסדר שצ"מ חנכ"ל, ותחולן מן שבתי בשבוע ראשונה של יום השבת מזרוח השמש עד בוא השמש, לחשוב שבתי בשעה א', וצדקה בשעה ב', ומארדים בשעה ג', וHEMA של יום השבת משבתי, וכוכב בשעה ז', ולבנה בשעה ז'. הנה לך ז' השעות לוז' הכוכבים, ומן שעה ח' של יום שבת תחילן עוד לחשוב משבתי, וצדקה בשעה ט', ומארדים בשעה י', וHEMA בשעה י"א,

פרק ה'

[א]. י"ב פשוטות הוי' עז'ק. יסודם ראייה, שמיעה, הריחה, שיחה לעיטה, תשמש, ומעשה, והילוק, רונן, שחוק, מרהור, שינן.

[ב]. י"ב פשוטות ה"ו ז"ח ט"י ל"נ ס"ע צ"ק. י"ב ולא י"א ולא י"ג. י"ב נבולין אלוכנן מפוצלין לו' סדרים, מופסקין בין רוח לרוח, נבול מורהית צפונית, נבול מורהית דרומית, נבול מורהית רומית, נבול מורהית תחתית, נבול מערבית מורהית דרומית, נבול מערבית מורהית צפונית, נבול מערבית צפונית, נבול מורהית תחתית, נבול מורהית דרומית, נבול צפונית רומיות, נבול דרומית רומיות, נבול דרומית תחתית, נבול צפונית רומיות, נבול צפונית תחתית. ומרחיבין והוליכין עד ערי עד, והן גבעות עולם.

[ג]. י"ב פשوطות ה"ו ז"ח ט"י ל"ג ס"ע צ"ק, חוקן חצבן שקלן המIRON, וצר בו מילות חדשים ומנהיגים, ב' עליונים, ב' לעוים, ב' נועצים,

פירוש הר"א מגראמייזא

יב פשوطות אלה הם הוי' חט' לנים עצ' קיסודן ראייה שמיעה הריחה צפונית תחתית, ומרחיבין והוליכין עד עדי עד, והן הן זרועות עולם.

ר' ב' פשוטות הן הוי' חט' לנו' שישחה לעיטה ומשלג הוא המשכבה התשמשיש, ומשעה מלאכה והילוך ורוגג ושקוק הרהורים מחשכה ושינה.

ומנהגיהם, ב' לועזים ב' עליזים, ב' נועצים ב' עליצים, ב' טורפין ב' צירדין. ב' לועזים הם המרה והכבד מהם המרעדים את האדם וגורמים לו לעז. ב' עליזים המסס הוא אצטומכך והטהול המשמחים את האדם. ההמסס באכילה ושתיה, והטהול בשחוך כי השחוק יולד מן הטחול. ב' נועצים הם ב' קליות, שנאמר (תהלים טז, ז) אברך את ה' אשר יענני אף לילות יסורי קלויות.

ו' ב' פשوطות הו' חט' י' לנ'ס עצ'ק, י' ב' ולא י' א' ו' ב' גבולי אלכסון מפוצלים לו' סדרים מופסקין בין רוח לרוח, גבול מזרחה צפונית, גבול מזרחית דרומית, גבול מזרחית רומית, גבול מערבית תחתית, גבול מערבית דרוםית, גבול מערבית צפונית, גבול מערבית רומית, גבול מערבית תחתית, גבול דרוםית, גבול צפונית, גבול מערבית רומית, גבול מערבית תחתית, גבול דרוםית תחתית, גבול צפונית רומית, גבול דרוםית

ב' עלייצים, ב' טורפין, ב' צירין. ב' עליזם הממס וטחול. ב' לועזים המרה והכבד. ב' נועצים שתי הכליות. ב' עלייצין הקיבה והקרקבן. ב' טורפים שתי ידיים. ב' צירין שתי רגליים. והמסס וקורקבן, וב' ידיים, וב' רגליים, שעשאן כמו מריבה, ערכן כמו מלחמה, זה לעומת זה. נ' אחד אחד לבדו עומד, ז' נ' חולקין על נ' וא' חוק מכריע בנתים. י"ב עומדין במלחמה ג' אויבים וג' אהובין, ג' מימותין, וג' מחיין, ואל נאמן מושל בכוון. אחד עלنبي ג', ג' על גבי ז', ז' על גבי י"ב, וכוון אדרון זה בזה, וסימן לדבר כ"ב חפיצים בגוף אחד.

[נ']. י"ב פשوطות ה"ו ז"ח ט"י ל"נ ס"ע צ"ק. חקקן חצבן צרפן שקלן יצר בהן י"ב מולות בעולם, י"ב חדשים בשנה, י"ב מנהיגין בנפש. ואלו הן י"ב מולות בעולם טל"ה שי"ר תאומי"ם, סרטן"ן אריה"ה בתוליה, מאוני"ם עקר"ב קש"ת גדר"י דלי"י דגנ"ם. י"ב חדשים ניתן אייר סיון, תמו אב אלול, תשרי מרחשון כסלו, טבת שבט אדר. ואלו י"ב מנהיגים בנפש, יד ימין, יד שמאל, רגל ימין, רגל שמאל, יכולות ימין, יכולות שמאל, בבד, מרה, טחול, הממס, קרקבן, קיבה. המליך ימין,

פירוש הר"א מגוריוז

אחד על שלשה, וג' על גבי ז', ז' על גבי י"ב, וכולם אדרונים זה בזה. וסימן לדבר כ"ב חפיצים בגוף אחד. כ"ב אותן הפתחות הם החפיצים והם אדרונים בעולם בשנה ובגוי.

י"ב פשוטות ה"ו צחטי ל"נ"ס עצ"ק, חקקן חצבן שקלן המירן, יצר בהם י"ב מולות בעולם, י"ב חדשים בשנה, י"ב מנהיגים בנפש. כי צרפן והמירן, והמליך את ה' וקשר לו כתר, וחקקו בראש הדיבור, וצרף את האותיות הפשוטות זאת עם זאת, ועשאן דיבורים רבים מן ה' בראש הדיבור, וכיינה את הראשון ה"ו צחטי ל"נ"ס עצ"ק. יצר בהם מזל טלה בעולם, וחידש ניתן בשנה, וכבד מנהיג בנפש.

ב' עלייצים הקרקבן הוא ההורשת והקיבח הוא הבטן התחתון, והם מעלייצים את האדים ההורשת בבלעה, והבטן בהוצאה הצעואה ומירגלים. ב' טורפים הם ב' ידים. ב' צירין הם ב' רגליים.

עשהן כמו מריבה כמו מלחמה זה לעומת זו. ג' אחד אחד אחד לבדו עמוד בני עדים ומעדים על יוצרים כי הוא אחד, והם עולם ושמה ונפש. ז' נחלקים בגין שנים שניים הרי ששה, והשביעי הוא אחד חוק מכריע ביןתיים. ועוד נחלקים הם בשני חלקים שלשה ושלשה ומעדים על האחד כי הוא אחד ואין שני לו. י"ב עמדים במלחמה ג' אויבים וג' אהובים וג' מימותין וג' מחיים, ואל מלך נאמן מושל על כולם.

את ה' וקשר לו כתר וצՐפָן וְהַעֲם זֶה, וצר בו טלה בעולם, וניטן בשנה, וכבר בנפש. המלֵיך את ז' וקשר לו כתר וצՐפָן וְהַעֲם זֶה, וצר בו שור בעולם, ואיר בשנה, ומירה בנפש. המלֵיך את ז' וקשר לו כתר וצՐפָן וְהַעֲם זֶה, וצר בו תאומים בעולם, וסיוון בשנה, ותחוות בנפש. המלֵיך את ח' וקשר לו כתר וצՐפָן וְהַעֲם זֶה, וצר בו סרטן בעולם, ותמו בשנה, והמסס בנפש. המלֵיך את ט' וקשר לו כתר וצՐפָן וְהַעֲם זֶה, וצר בו אריה בעולם, ואב בשנה, וככילה ימיין בנפש. המלֵיך את י' וקשר לו כתר וצՐפָן וְהַעֲם זֶה, וצר בו אלול בשנה, וככליות שמאל בנפש. המלֵיך את ל' וקשר לו כתר וצՐפָן וְהַעֲם זֶה, וצר בו מאונים בעולם, ותשורי בשנה, וקרקבן בנפש. המלֵיך את נ' וקשר לו

פירוש הר"א מגראמייזא

המֶלֶיך אֶת ז' וקשר לו כתר, וחקוק דיבורים רבים מן ט' בראש הדיבור, וכיינה את הראשון טח"ז והי' לנ"ס עצ"ק. וצר בו מזל אריה בעולם, וחדש אב בשנה, וככלייא הימנית בנפש.

המֶלֶיך אֶת י' וקשר לו כתר, וחקוק בראש הדיבור, ועשה ממנו דיבורים רבים מן י"ג בראש וכיינה את הראשון יט"ח וזה לנ"ס עצ"ק. וצר בו מזל בתולה בעולם, וחדש אלול בשנה, וככלייא השמאלית מנהיג בנפש.

המֶלֶיך אֶת ל' וקשר לו כתר, וחקוק בראש הדיבור, ועשה ממנו דיבורים רבים מן ל' בראש הדיבור, וכיינה את הראשון לי"ט חז"ו הנ"ס עצ"ק. וצר בו מזל מאוזנים בעולם, וחדש תשורי בשנה, וקרקבן מנהיג בנפש.

המֶלֶיך אֶת נ' וקשר לו כתר, וחקוק בראש הדיבור, ועשה ממנו דיבורים רבים מן נ' בראש הדיבור, וכיינה

בראש הדיבור, וצירף את האותיות זאת בזאת, ועשאן דיבורים רבים מן ר' בראש הדיבור, וכיינווה והי' חט"י לנ"ס עצ"ק. וצר בו מזל שור בעולם, וחדש איר בשנה, ומירה מנהיג בנפש.

המֶלֶיך אֶת ז' וקשר לו כתר, וחקוק בראש הדיבור וכיינה את הראשון זוזה חט"י לנ"ס עצ"ק. וצר בו מזל תאומים בעולם, וחדש סיון בשנה, וטהול מנהיג בנפש.

המֶלֶיך אֶת ח' וקשר לו כתר, וצרף את האותיות זאת בזאת, וחקוק בראש הדיבור, ועשה ממנו דיבורים רבים מן ח' בראש הדיבור, וכיינה את הראשון חז"ו הט"י לנ"ס עצ"ק. וצר בו מזל סרטן בעולם, וחדש תמוז בשנה, והמסס מנהיג בנפש.

המֶלֶיך אֶת ט' וקשר לו כתר, וחקוק בראש הדיבור, ועשה ממנו

כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו עקרב בעולם, ומרחxon בשנה, וקיבה בנפש. המליך את ס' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו קשת בעולם, וכטלי בשנה, ויד ימין בנפש. המליך את ע' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו גדי בעולם, וטבת בשנה, ויד שמאל בנפש. המליך את צ' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו דלי בעולם, ושבט בשנה, ורגל ימין בנפש. המליך את ק' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה. וצר בו דנים בעולם, ואדר בשנה, ורגל שמאל בעולם.

[ה.] י"ב פשوطות ה"ז ז"ח ט"י לנ"ס ע' צ"ק. נוצר עם ה' טלה, ניסן,

פירוש הר"א מגמייזו

דיבורים רבים מן ק' בראש הדיבור, וכיינה את הראשון קצ"ע סנ"ל יט"ח זורה. וצר בו מול דגמים בעולם, וחדר אדר בשנה, ורגל שמאל מנהיג בנפש. חיצח, את העדים, כמו החזה והילק והעמידו לבך, אחד אחד לבך, עולם לבך, שנה לבך, נפש לבך. וכל אחד מעד על מי שבראו שהוא אחד ואין שני לו.

י"ב פשوطות ה"ז חט"י לנ"ס ע"ז'ק. נקרו פשוטות על שאין דרכן להאמר לבודהן בכ' ממארות, במאמר רך ובמאמר קשה כמו בג"ד כפר"ת, אלא או בראש דבר, או בתוך דבר, או בסוף דבר. גם אלו האותיות ה"ז חט"י לנ"ס ע"ז'ק בכ' ממארות, במאמר קשה ובמאמר רך. ועל זה יש גם לאותיות האלה תמורות בדברים שנוצרו בהם. כיוך תמורות ראייה עיוורון, תמורות שמיעה חרותות, תמורות הריהה תחרות, וה"ז. וצר בו מול דלי בעולם, וחדר שבט בשנה, ורגל ימין מנהיג בנפש.

המלך את הראון נלי"י טח"ז והס ע"ז'. וצר בו מול עקרב בעולם, וחדר מרחxon בשנה, וקיבה מנהיג בנפש.

המלך את ס' וקשר לו כתר, וחקקו בראש הדיבור, ועשה ממנו דיבורים רבים מן ס' בראש הדיבור, וכיינה את הראשון סנ"ל יט"ח זורה ע"ז'ק. וצר בו מול קשת בעולם, וחדר כסלו בשנה, ויד ימין מנהיג בנפש.

המלך את ע' וקשר לו כתר, וחקקו בראש הדיבור, ועשה ממנו דיבורים רבים מן ע' בראש הדיבור, וכיינה את הראשון עס"ג לי"ט חז"ז. וצר בו מול גדי בעולם, וחדר טבת בשנה, ויד שמאל מנהיג בנפש.

המלך את צ' וקשר לו כתר, וחקקו בראש הדיבור, ועשה ממנו דיבורים רבים מן צ' בראש הדיבור, וכיינה את הראשון צע"ס נלי"י טח"ז וה"ז. וצר בו מול דלי בעולם, וחדר שבט בשנה, ורגל ימין מנהיג בנפש.

המלך את ק' וקשר לו כתר, וחקקו בראש הדיבור, ועשה ממנו

וכבד, וראיה וسمיות. נוצר עם ר' שור, איר, ומרה, ושמיעת וחרשות. נוצר עם ז' תאומים, סיון, וטחול, וריחה ותתרות. נוצר עם ח' סרטן,

פירוש הר"א מגמייזא

ומחציה, וכן כל חדש וחידש.Auf^{ז'} שנוצר עם ז' תאומים וסיון, ועם אותן ח' סרטן ותתרות, ועם אותן ט' אריה ואב, ועם אותן י' בתולה ואלול, ועם אותן ל' מאזנים ותשרי, ועם אותן נ' עקרוב ומרחxon, ועם אותן ס' קשת וכסלו, ועם אותן ע' גדי וטבת, ועם אותן צ' דלי ושבט, ועם אותן ק' דגים ואדר. אין מושל המזל שנוצר עם החדש כל אחת מילדה מיום י"א לאחר קלנדא, והוא יום התקופה, והוא משמש אלא מתחילה מול טלה מיום י"א לאחר קלנדא, והוא יום התקופה, והוא משמש עם החמה ל' יום ו' שעוט ומחצה. וחוזרים ומתחילה מן טלה ומסיים בדגים.

יב פשوطות הויז חט^י לנ"ס עז"ק.
auf^{ז'} שנוצר עם ה' כבד וראיה וسمיות, מן כח הכלבר הראייה והשמיעת והרחמים הם על אשר יהיה תולדות הדם מן הכלבר.Auf^{ז'} שנוצר עם ר' המרה והשמיעת והחרשות, הסמיות והחרשות מן המרה מבערות המירה האדומה שככבר, יкус האדם וירגנו ויתעוורו עניין וחרשנה אזוני. ועל זה חריפה ומולחה דמעת העינים וצואת האזנים מרה.Auf^{ז'} שנוצר עם ז' הטחול וריחה ותתרות, מן הטחול בא השחזוק, וכן המירה השחוורה שבתוכן גדי הטחול תגרה הבכיה, כי כל הטחול דם הוא, ומירה השחוורה מעורבין מן הדם תולדות השמבה והשחזוק, וכן המירה

רוגז רחמים, תמורה שחוק בכיה, תמורה הרהרו מחשبة שמחת הלב, תמורה شيئا' שקידדה היא עירות.

יב פשوطות הויז חט^י לנ"ס עז"ק.
נוצר עם ה' טלה וניסן וכבד וראיה וسمיות. נוצר עם ר' שור ואיר ומרה ושמיעת וחרשות. נוצר עם ז' תאומים וסיון וטחול והריחה ותתרות. נוצר עם ח' סרטן ותמו' והמסס ושיחת ואיליות. נוצר עם ט' אריה ואב וכוליא של ימין ולעיטה ורבעון. נוצר עם י' בתולה ואלול וכוליא של שמאל ומעשה מלאכה וגידמות. נוצר עם ל' מאזנים ותשרי וקרקבן ותשמש וסירות. נוצר עם נ' עקרוב ומרחxon וקיבח והילוך וחגירות. נוצר עם ס' קשת וכסלו ויד ימין ורוגז ורחמים. נוצר עם ע' גדי וטבת ויד שמאל ושהוחק ובכיה. נוצר עם צ' דלי ושבט וגל ימין והרהרו ושמחת הלב. נוצר עם ק' דגים ואדר ורגל שמאל ושינה וקידדה. הרוי הויז חט^י לנ"ס עז"ק.

ואעפ' שנוצר עם אותן ה' טלה וניסן, אין מושל מזל טלה בכל ימי חדש ניסן, אלא מיום תקופת ניסן ועד ל' יום ו' שעוט ומח齊ת שעטה.Auf^{ז'} שנוצר עם אותן ר' מזל שור ואיר, אין מושל מזל שור באיר אלא מיום כלות מזל טלה ל' יום ו' שעוט ומחצה, מתחילה מזל שור למשול ל' יום ו' שעוט

תמו, והמסם, שהייה וזריות. נוצר עם ט' אריה, ואב, וכוליא של ימין, ולעיטה ורענון. נוצר עם י' בתולה, ואלול, וכולית שמאל, ומעשה

פירוש הר"א מגמיהיזא

העליטה של מאכל ומשתה ובועל. ואעפ"י שנוצר עם נ' הקיבה והילוך וחיגורות, מן הקיבה יבא הרעב לאדם הרעב רעב, כי הקיבה היא מריםה כל המעיים להוליך שMRI המאכל והמשתה חזча כדרך כל אדם.

ואעפ"י שנוצר עם ס' יד ימין ורוגן ורוחמים, הרוגן מן המרה שבכבד, והרחמים מן הכבד הם. ואעפ"י שנוצר עם ע' יד שמאל ושהוק וכבייה, השחוק מן הטחול, והדאגה והבקיה מן המירה השחורה שבתוכן הטחול. ומעשה המלאכה והפועל בבני ידים הוא, והגידמות בידים כי אם אין ידים אין מעשה המלאכה. ואעפ"י שנוצר עם צ' רגל ימין והרהור המחשבה. ונוצר עם ק' רגל שמאל ושינה ושקידה, ההילוך והחיגרות ברוגלים, בזמן שהאדם שלם חזק ובריא חולק ברוגליו בכל מקום שריצה. ובזמן שהוא חולה בגופו או ברוגליו אינו יכול לילך أنها ואני כחגר ופסת.

זהו הו"ז חט"י לנ"ס עצ"ק. הראייה והشمיעה והרחמים מן הכבד, הרוגן והسمיות והחרשות מן המירה האדומה שבכבד. השחוק והשמחה מן הטחול, הדאגה והבקיה והשקייה מן המירה השחורה המועובת בתוך הטחול, כי המירה השחורה שבטחול, ואילמת הלשון מלדבר. הריחת והשינה

השחורה הדאגה והבקיה, ותולדות המירה השחורה מן האש שהוא במיריה האדומה. ומן המים הילחה, כאשר היו תולדות הארץ שהוא במירה השחורה מן האש כmiriya האדומה, ומן המים שהן כליה.

ואעפ"י שנוצר עם ח' המטס ושיחת ואלמות, מן המס יבא הריה והשינה, כי הוא המרי מתוך האף, והיא המירה את השינה, כל שכן כאשר ימלא מאכל ומשתה לשובע, יכבד בכבוד ויביר את העינים ועפעפיים לנום ולישן בכבוד תרדמה. ועל זה לא יוכל האדם כשהוא צמא או רעב לישן בכבוד תרידמה. ואעפ"י שנוצר עם ט' כוליא של ימין ולעיטה ורענון, ונוצר עם י' כוליא של שמאל ומעשה וגידמות. מן הלב ומן ב' הכליות יבא הריה המחשבה, והצעה והעליה מן הכליות, כתהרב (משל נג, ט) ותעלונה כליוות. וכן ב' הכליות יבא השicha עם הקoil, כי הם חשובים ומගרים השיחה, והם המגרים תשמש הוא המשgal, כי בתוכן יתלבן הזורע, כי ראשית הזורע אדורם הוא כדם, ומרוב חום הכליות יתלבן הזורע, ויעבור מתוך גידיהם אל גידי המבושים והערוה. וכן ב' הכליות יבא הסירוס, כי אם יכוה האדם במכות אש על ב' כליותיו מבחוץ יעשה סריס. ואעפ"י שנוצר עם ל' קורקן ותשמש וטירוס, הקורקן לוועט

ונידמות. נוצר עם ל' מאונים, ותשרי, קרכן, תשמש וסריסות. נוצר עם נ' קשת, כסליו, יד ימין, ורונו וניטול כבד. נוצר עם ס' עקרב, מריחסון, וקיבה, והילך וחיגרות. נוצר עם ע' גדי, וטבת, ויד שמאל, ושחוק וניטול שחול. נוצר עם צ' דלי, שבט, ורגל ימין, והירהור וניטול הלב. נוצר עם ק' דגמים, אדר, ורגל שמאל, ושינה וניעור. זהו הו"ז חט"י לנ"ס עצ"ק. ובוֹלָן אֲדוֹקִין בְּתַלִּי, גֶּלֶגֶל, וְלָב. זֶה תַּלִּי גָּדוֹל עַל הַמּוֹלּוֹת.

פירוש הר"א מגדמייזא

אמו, עשר תשער (דברים יד, כא-כב). עמוק עמוק מי ימצאו (קהלת ז, כד). عمוקה משאול מה תדע (איוב יא, ח).

הרי מניינו עם כל אותן ואות נוצר דבר אחד בעולם, ואחד בשנה, ואחד בנפש. הרי ד' דברים, כיצד האות עצמו אחד, ואחד בעולם ב', ובשנה ג', ובנפש ד' הרי ד'. כנגדן תיקנו ד', בפי ישרים תhalbב, ובדברי צדיקים תחברך, ובלשון חסידים תתקדש, ובקרב קדושים תתרומות. כנגד ד' מדות בתלמידים. ד' מדות ביושבי לפני חכמים. וד' ביד כל אחד ואחד מישראל, כדאמרין בעיובין (נ"ד, ב). בכך ד' דלתון בא"ב, וד' למדין בא"ב. לשקו על דלותות יום יום (משליש, לד). אז ראה א, ייספה ב, הכניה ג, וגם חקרה ד (איוב כח, כד).

ובוֹלָן אֲדוֹקִין בְּתַלִּי, גֶּלֶגֶל וְלָב, זהו תַּלִּי, כשברא הקב"ה את הרקיע הזה שעליינו החלוק לו' רקיעים, ברא את התלוי מאש וממים כדמות תנין גדול כנחש גדול עקלתו, ועשה לו ראש זונב.

והחרות מן המס. ההרהור והמחשבה והעזה והעלז והשיחה עם הקול מן הכליות ומן הלב. המשgel והסירוש מן הכליות. הלעיטה והבלעה מן הקורבן. והרבעון מן הקיבלה. מעשה המלאכה והפועל בידים, והגידמות הוא ביטול המעשה והמלאכה. וההילוך והחיגרות ברגלים.

הנה אמרנו המליך את ע' וקשר לו כתר וצפן זה עם זה וצר בו גדי בעולם, וטבת בשנה, ויד שמאל בנפש. הרי חדש עשריו ומזל עשריו ע', וכן ע' בחיבת עשר, עי"ז י' פעמים נ' כמנין ש"ר, לומר ע' כנגד חדש ומזל עשריו. וסימן למזל בכורמי עין גדי, בעי"ז צר גדי. ומונה אותן אשר צר בו עם חבוריו, אלא שהוא ראש לכולם, כגון עה"ז וח"ט איל"ג סצ"ק. י' לבתולה וללאול, כי י' עשריו ובאלול מעשר בהמה. ולפי שהיוד נגד אלול, ווי' בראש השם, אך בראש אלול העולם. וע' עשריו מן ה', הו"ז חט"י לנ"ס עצ"ק, ובabitat עשר ע' ראש. וצר בו מזל עשריו וחדש עשריו. וסימן למזל ולע"ז לא תבשל גדי בחבל

פירוש הר"א מגרמייזא

על תומינס, והעוקל שליהם כב' טבעות זה כנגד זה הוא, אחד נתוי בצד צפון ואחד נתוי בצד דרום, ראשו של והדבק בונבו של זה, וראשו של זה בונבו של זה. והן מתוך הילוכן מתחלפי להיות הדורומי צפוני, והצפוני דרומי, והן ברקיע הרבייעי במעונה של חמה. וששה מזלות אדרוקין בתלי האחד, וששה מזלות אדרוקין בתלי השני. ואעפ"י ש"ב מזלות ברקיע זהה התחחות שהוא מעונה של לבנה, בתליים שעליהם הם אדרוקין ממטה לעלה. וכמו כן אדרוקין בהם גם ב' המאורות וה' הכוכבים הם שצמנ"כ מלמעלה למטה והוא מלמטה למטה. והוא ברוחו שנא' (איוב כו, יא) ברוחו שמים ספרה חוללה ידו נש בריח, וזה התלי. והוא מושל בכל הכוכבים והכוכבים והגלגל הוא המגלגל המזלות והכוכבים והמאורות. וזה הגלגל סדור ונתן הוא בעובי של רקייע, ומהזלות קבועין ואדרוקין בו לעולם, ואינם זרים ממוקם קביעותן. והגלגל הזה עגול הוא סביב סביב לركיע בדרום בצפון במורה במזרח. והתלי נתוי בו מקצה אל קצה כברית.

ובדברי הסופרים האומרים כי אחד תלי הוואי, נתוי בו באמצעות הגלגל, ממורה התיכון והאמצעי עד מערב התיכון והאמצעי. והעגלה הנתונה מצד צפון לתלי קרויה לתלי.

ונטהו בעובי הרקייע, ברקיע הרבייע הווה אמצעי מעונה של חמה, ונטהו מקצהו לקצה כברית נחש עקלתון, והעוקל שלו באמצעות ארכו בחצי נטיחתו בטבעת עוגלה. וכל הכוכבים והמאורות והמזלות אדרוקין בו, כמו שאדרוקין חוטי שני הארוג במטה האורגים, כן הם אדרוקין בו כל הכוכבים שבז' רקייעים מעלה ומטה, וב' המאורות ויב' המזלות הוא נתמנה מלך על כולם, לנוגם בין טוב ובין רע, והוא מכאה את האור של ב' המאורות ושל ז' כוכבים, והוא המוליך והمبיא את המאורות ואת הכוכבים ואת המזלות מן מורה למערב והכוכבים לאחוריו, והוא המכבב אותם לעמוד במקום אחד מלילך לא לפנים ולא לאחור, והוא המוליך אותן לילך הילך יש. והוא מאש וממים ומארוח כמוס ואין נראה לעין, כי אם מסורת הספרים הקדמוןיםanno מוצאים לדעת את החלי וכחיו וממשלת מלכותו ובריאותו וטובתו ורעותו, והכרות פנוי הנולדים בו, זמן מהלכו מזורל למלול, ומנהג הילוכו להפק. וכייד הולך הראש אחר הזנב, וגהותו ושפלותו, והאין אדרוקים בו המזלות, שהה מצד דרום, וששה מצד צפון.

ויש סופרים שאומרים כי ב' תליים הם שני תנינים גדולים, וככ' נחשים

טו. הגדת מהרצ"א, נראה לומר תלי אחד הוא. ובכת"י הגירא כי אחד תלי נתוי בו.

פירוש הר"א מגרמיוז

שbabamatzu הפלס של מול מאזנים. וקצת האחד הם אופני העגלת יהיה לעולם כנגד מול טלה כנגד קרנו. ולפי גיגלגול עוגל העגלת מתגלגים אלה ו' המזלות, ועוגליין והולכין סביב סביב כנגד ב' קצחותיה, מול זה כנגד זה ומול זה כנגד זה. וגם לב' המאורות ולה' הכוכבים הם שצ"מ חנכייל יש לכל אחד גלגל בפני עצמו, והם הגלגלים מחזירים את ה' הכוכבים לאחר מכן מזרחה למערב, כל אחד כוכב בסדר חוזtan בחוקן בעתקן. והם הגלגלים מעמידים את הכוכבים בעמידתם מהוליך את הכוכבים أنها ואנה. ומתעכב כל אחד ואחד מה' הכוכבים בעתו בחוקן, לעומת מיקום אחד לפי מספר חשבון הימים שהוא נהוג להתעכב.

והגָּלְגָּל של מזלות מוליך את ז' הגלגלים האלה של ז' הכוכבים, הם שצ"מ חנכייל עם ז' הכוכבים ועם י"ב המזלות מזרחה למערב וממערב לזרחה כל ימות העולם, מגולגל העגלת המנהגת את התהלי. ומכח נהיית התהלי מתגלגל הגלגל של מזלות, ווי' גללים של ז' כוכבים, וכולם ברוחו של הקב"ה ובכחו, שנאמר (שם, שם) ברוחו שמים שכחה חוללה ידו נשח ברית, חלילה נשח בריח זה התהלי, וכתיב (קהלים ל, ו) בדברי ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאים. מזה אתה למד כי ברוח פיו ובძרכו מנהיגים כל צבא השמים, וגם הכוכבים וב' המאורות והמזלות העגלת הארץ. וכנגד טבעת הפלס

וקצת העגלת דבוק הוא בטבעת התהלי הוא העוקל, ומתגלגלת העגלת הצד צפון של תלי, ובצד צפון של י' מזלות הדרומיים, והוא מתגלגלת עם התהלי. ומכח התהלי המתגלגל מנהיג קצה העגלת הדבוק בטבעת התהלי, ומתגלגל הגלגל ומהזלות הקבועין בגלגל מדריימין מזרחה למערב, ומצפינים ממערב למזרח מעולם ועד עולם.

ובדברי הסופרים שאומרים כי ב' תליים הם, אומרים כי העגלת נתונה בתווך במרכז הגלגל בתווך ב' התליים, וקצת אחד של עגלת דבוק בטבעת התהלי הצפוני, ומתגלגלת העגלת עוגל סביב בצפון, ומשרתת את התהלי להגנו ולגלגל עם הגלגל. והמזלות והכוכבים והמאורות מזרחה ועד מערב כמדרימיין מצד דרום. וממערב ועד מזרח כמצפינים מצד צפון. וזה סימן בעיניך אם תחפוץ להאמין שהעגלת במרכז הרקיע בתווך מצפון לעקרוב ומצפון לו' המזלות שבדרום, שים דעתך לראות מול מאזנים ומדול בתולה שהן אמצעיים לכל המזלות, ו/orחתם באמצע מזרחה החיכוני של רקייע, ושקיעתן באמצע מערב החיכוני של רקייע, ואז תראה כי לעולם דבוק הוא קצה העגלת הוא הארוך כנגד בטבעת של פلس מול מאזנים. ובכל מקום שייהיה מול מאזנים, בין במזרח בין בדרום בין למערב בין בצפון כנגדו יהיה אף קצה העגלת הארץ. וכנגד טבעת הפלס

פירוש הר"א מגדמייזא

يحשבד י"ח י"ח מביריתו של עולם, ובמקום שעולה החשבון שלא השליםו ליה". ויתן לכל מזל י"ח חדשים ותמצאו באיזה מזל ראשו זונבו. סידור הילוך התלי להיות עם כל מזל ומזל י"ח חדשים של חמה, ומשמש את המזלות לאחרו. כיצד לאחר שיעברו י"ח יוציא התלי זונבו מזל דלי ויכניסו במזל גדי, ומגדי לקשת, ומתקשת לעקרב. וכן מהלן את הזונב הפוך עם כל המזלות עד שיגיע לדלי. ולמה הולך התלי הילוך הפוך על שם משיב חכמים אחר (ישעה מה, ה), ולומר שאין ממשת בעלי מזלות כנגד מי שבראם.

ואם תרצה לידע ראש התלי באיזה מזל הוא, חשוב את המזלות החשבון ישר מזל שהייה שם זונבו עד שביעי לו. אם תחשוב מזל דלי דגים טלה שור תאומים סרטן אריה, תמצא ראשו במזל אריה. וכן מהלך ראשו לחשוב את החשבון ישר מזל זונבו ועד מזל ראשו, וכן סידורו לעולם. והתלי מקיים בשנת י"ט להקיף את המזלות על פי התלי. לכך י"ח חוליות בשדרה, ו/or ברכות. כי התלי והשדרה שוין. ומהו השדרה כתלי, ומהו הראש כראש התלי, והדעת בראש. ובראש התלי ג' מזלות טא"ק אש. וג' שב"ג עפר. וג' חמ"ד רוח. וג' סע"ד מים. לכך ג' שבטים ברגל, וד' דגלים. בו' כוכבים וכבי' מזלות והתלי, והכל ברוח פיו מתגלגים. ומתחנוגים.

נקראו צבא, שנאמר (ישעה מ, כ) Shaw מרים עניינכם וראו. מזה הפסוק אתה למד כי האל קרא שמות של כוכבים ושל מאורות ושל מזלות ושל כל צבא השמים. ומפסוק אחר שכתיב (זהלים קמץ, ז) מונה מספר לכוכבים, ואחריו כתיב גודל אדוןנו ורב כה, למدرك כי יותר נראה גודלו בסדר מעשה מלאכת הכוכבים והמזלות והתלי והגלגל והעגלה, ממה שנראה גודלו בשדר מעשה העולם, כי אין חכמה ותבונה מופלאה בעולם בחכמתה זו عمוקה ואורכה ורחבנה. ועל זה כתוב שככל העולם אדרוקין בתלי וגלגל ולב. כי כאשר מתגלגל כל העולם וכל אשר בו בתלי ובגלגל, כן מתנהג אף לב בני אדם, כי הלב הוא המנהיג את הגוף בכל מלאכת העולם.

אבל מאבא מארי הרב ר' יהודה ב"ר קלונימוס קבלתי, גלגל המזוכר כאן בבריתא זו אינו גלגל המזלות, כי אם גלגל השנה, כלומר מקין זה לקין הבא, ומחורף זה לחורף הבא. וכן נראה הסוגיא. מכאן קבלתי. דעת כי התלי מחזור שלו י"ח שנה, ובראש חודש אדר הראשון של שנת תרי"ב הכנס רأسו בסוף מזל דגים, ועליה והלך מסוף דגים לתחילהו עד י"ח חדשים, זונבו במזל השבעי למזל שהוא בו ראשו. ולאחר מכן יצא מדגים נכנס בטוף מזל דלי, שכן מנהגו לעולם לילך הפוך.

הרוץ לידע באיזה מזל ראשו זונבו,

פירוש הר"א מגרמיוזא

הרי ב"ב מולות וכו' כוכבים יש כל האותיות שבא"ב, חוץ מן אות פ', כי בפה נבראו כולם, כדכתיב (זהל"ס לא), וברוח פיו כל צבאם. ועוד פניהם הפוכים לאחריהם, רק תלי הולך הפוך דרך זנבו. י"ב מולות, י"ב שבטים. ז' כוכבים ג' אבות ו/or אמות. ז' ימים י"ב חדשים. ומהזור ז' עיבורים י"ט שנים המ.

ב שבתי	ה טלה
ג צדק	ו שור
ד מאדים	ז תאומים
כ חמה	ח סרטן
פ נוגה	ט אריה
ר כוכב	י בתולה
ת לבנה	ל מאונים
	ג עקרב
	ס קשת
	ע גדי
	צ דלי
	ק דגים

שבתי כ"א	דלי שבתי אשר	דגים ארץ סדור צדך	טלה אשר מאדים	שור דרום נוגה
חמה י"ט				הודו תאומים כוכב
נוגה ב"ו				סרטן לבנה גיתון
כוכב ט"ז				אריה חמה שושן
לבנה ג'				בתולה כוכב פרט
שבתי הodo				צדך י"ב
כוכב כסטא				שבתי אי'
צדך אדום				צדך י"ב
מאדים ציימ				
חמה גוג ומגוג				
לבנה כו				
לבנה בבל				
חמה שטה				
נוגה אור כshedim				

כוכב מאדים
צדך
שבתי
לבנה
מאדים
נוגה
צדך

עקרב מאדים
ארץ י"ט מעאל

מאונים נוגה ציימ
מאדים י"ח נוגה ר' כוכב ט"ז

אילו סימני ארצות של ז' כוכבים

פירוש הר"א מגמיהزا

ועוד סימן אחד של ארץות

דלי	ארץ סדום דגים	מוראה אשור טלה	תואמים סגול
ברצחה			גדי
דרום קשת עלים			וישמעאים ההר עקרוב
מאדים אדומים		שבתי הודו בבל לבנה	ארהה ארם ארם שומר ארם פופא ישראל ארם צדק אדום
חמה גוג ומגוג		סִבְאָא אַ-כָּאָבָא	אַ-בָּאָבָא

שחמה ולבנה נבראו בתחילת ליל ד' בשעת שבתי, והניג שבתי שני"ד שנים ודי' חדשין, ואחריו נוגה, וכן כולם. ובשימוש מיכאל יבא משיח, דכתיב (דניאל יב, א) ובעת ההיא יעדור מיכאל' שרכם. וכן היה שימושו ביציאת מצרים, וכתיב (מיכה ז, ט) כי מי צattrך ארץ מצרים ארanno נפלאות.

ד' כוכבים ברא הקב"ה, ונתן להם כח וגבורה לכל דבר, לשנות העתים, ולשנות התקופות. והוא חם של ד' הכוכבים. חמה כוכב חום, שנאמר (שםות טו, כא) וחם המשמש ונמס. שבתי כוכב צינים, שנאמר (ישעיה יד, ד) שבתה מדרכה, אל תקורי מדרכה אלא מדרכבה. לבנה כוכב אמצעית, שנאמר (שם א, יח) אם יהיה

בראשית ברא ד' תיבות, כנגד ד' כוכבים. ובסוף התורה ולכל היד החזקה י"ב תיבות, כנגד י"ב המזלות. הרי חותם התורה בהם.

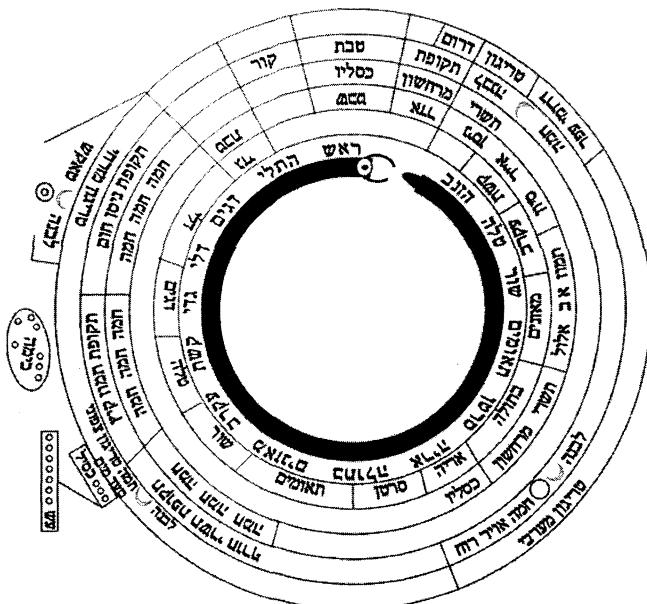
אל' מלכים הממוניים ביב' מזולות. אלה מיכאל'. שור גבריאל'. תאומיים רפואיים. סרtan אורייא'ל. אריה גורייא'ל. עקרב בתולה נוריא'ל. מאזנים שעמיא'ל. דלי' מצא'ל. קשת אייא'ל. גדי מוכרייא'ל. דלי' אובייא'ל. דגים נוריא'ל.

אל' ד' כוכבים מנהיגים את העולם. רפא'ל לכוכב. גבריאל' לבנה. קצפייא'ל לשבותי. צדקיא'ל לצדק. סמא'ל למואדים. מיכאל' לחמה. ענא'ל צניעים. וכל אחד מנהיג שני"ד שנים ודי' חרדשים. ומתחילה שנ"ץ כמל'ח, מפני

פירוש הר"א מגראמייזא

תשורי בשבתי, שבתי בבית (טהילים כו, ז). שימוש מיכאל ישלים עד תקס"ב לפרט. כפי שילך שער התבואה בשוק בט' באב כן כל השנה כולה. אם ימיטר ב'יט' בתמוז תיקר התבואה בתחילת השנה. אם ימיטר ב'ג' בתמוז, דע שהיה מטר תמוז אב אלול תשורי, ואם מעונן ב'ד' בתמוז, ימיטר מרחשות כסלו טבת שבט. ואם מעונן ב'ז' בתמוז, ימיטר עדר ניסן אייר סיון. ואם ג' ימים אלו עננים כל השנה גשומה ושהונה. ואם ג' ימים אלו אין עננים, צריך על המטר לבקש רחמים.

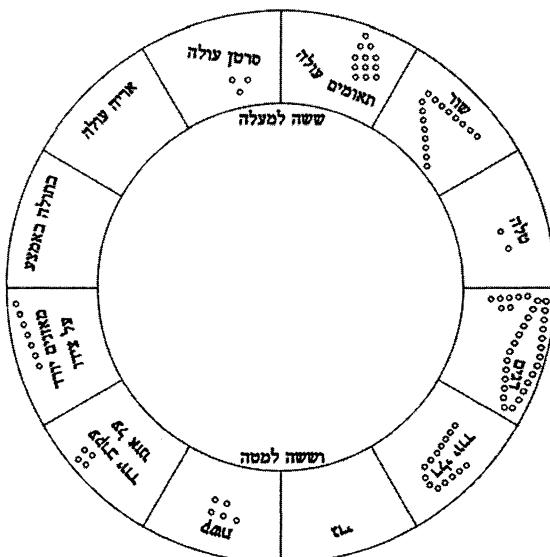
חטאיכם כשנים כשלג ילכינו, שני אודם שלג לבן, האודם חמ הלבן קר. התלי מים, שנאמר (עמוס ה, ח) הקורא למימי הים וישפכם על פני הארץ ה' שמו. כוכב (חמה) כוכב חורב, שנאמר (במדבר כד, יי) דרך כוכב מיעקב, אל תקר דרכך אלא דרך, ואמר (ישעיה מג, טו) הנוטן בים דרך. נוגה כוכב מטר, שנאמר (שמוב' נג, ד) מנוגה וממטר דשא הארץ. צדק כוכב רוח, שנאמר רוח צדקה ומשפט. מארדים כוכב אש, שנאמר (נחום ב, ז) מאודם באש פלדות הרכב. תקופת ניסן בשבתי, שבתי וראה תחת המשם (קהלת ט, יא). ושל

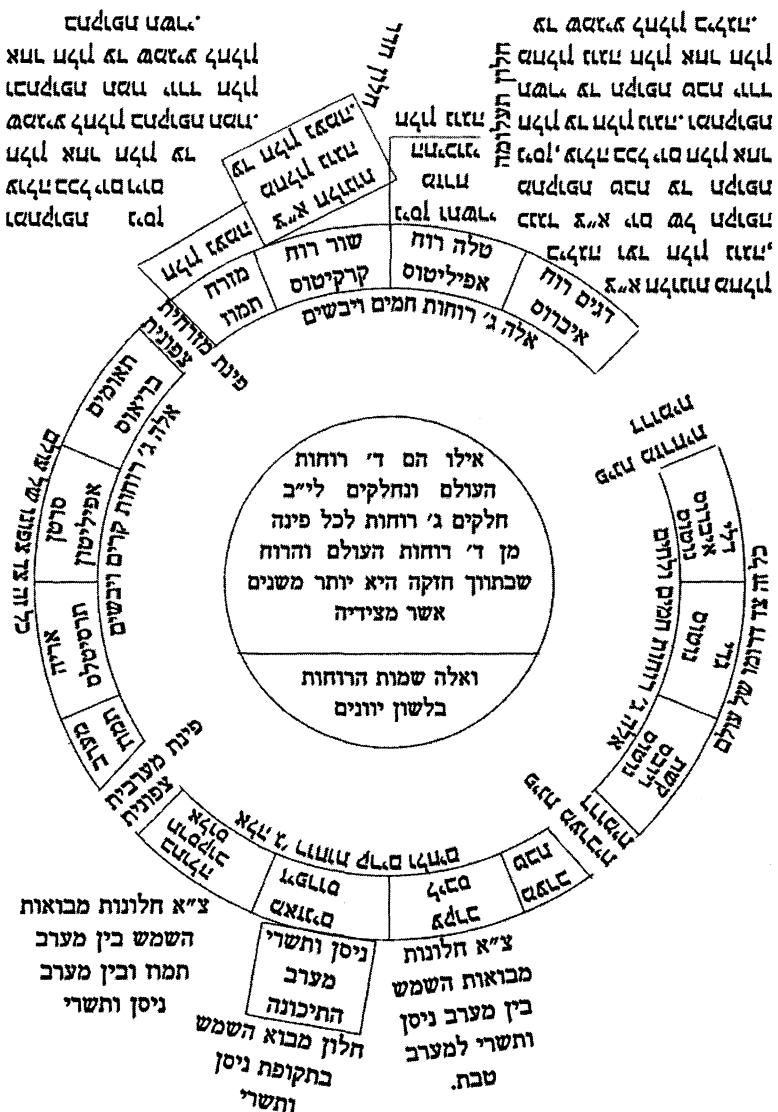
פירוש הר"א מגרמייזא

אלו הם השירותים המומונים בdry' פינית העולם
ברורום כובבאייל פריאאל מיכאל

בפניהם עיריאלי בבריאלי וטוראייל				
בפניהם עיריאלי בבריאלי וטוראייל				
בפניהם עיריאלי בבריאלי וטוראייל				
בפניהם עיריאלי בבריאלי וטוראייל				

פירוש הר"א מגראמייזא

פירוש הר"א מגרמייז

מולות דבוקים בגלגל ומגלא התלי עם המולות, והמאורות והכוכבים, כיווץ מנהיג את האוכנים, כתניין בימים דולה מים ברוגלו.

התלי מטר המאורות, ומטר לה' כוכבים לי"ב מולות, מטר אורגים, ונתהו ברקיע הזה מקצת אל קצה כבירת נשח עקלתון. ראש התלי בראש המולות, ונוב התלי בסוף ר' המולות, הראש מהלך ביישר והזנב הפוך, שהראש מוליך המאורות והכוכבים והمولות היילך ישר ממזרחה למערב מצד דרום. והזנב מוליך את המאורות והכוכבים והمولות היילך הפוך ממערב למזרח מצד צפון.

הראש שעווה הטובה מושל מצד דרום, והזנב שעווה הרעה מושל מצד צפון, מצפון תפתח הרעה (ירמיה א, י). האור יוצא מן המזרח והולך כל היום מצד דרום, ומאר על כל יושבי הארץ. והחחש יצאמן הצפון והולך כל הלילה מצד דרום.

הראש מושל בדרום והזנב מושל בצפון. במקום שמושל הראש יהיה מושב בני אדם, והבהמות והחיות והעופות. ומשם טלי ברכיה וגשמי ברכה יוצאי ליעולם. ובמקומות שימוש הזנב יהיה מדור לכל הזיקרים והזעירים, והשדים והרווחות, והברקים והרעמים, ומשם הרעה יוצאה לעולם מצפון תפתח הרעה. הראש מושל

בך עניין המשש, בכל יום זורה מחלון ובא מבוי אחר. אך במערב שכנה החולון במזרח, ועד שהוא עבר וועלה עוביו של רקיע חולון להיראות בישוב היה השחר, וכמו השחר עללה (בראשית יט, ט), שלחני כי עללה השחר (שם לב, ז). ועד שהוא בא והולך ונמשך במושבו של מבוי היה עיטה, ויהי המשש באה ועלטה היה (שם טו, ז), ושכינה במערב ועלטה היה (שם טו, ז), ושהיינה במערב ולעולם, סולו לדוכב בערכות (וחלים סח, ח). ויחולן יש באמצעות הרקיע שהוא בין מזרח מזרחה של תקופת טבת, בין מזרח צפוני של תקופת תמוז. ושמה סייפים [כ"ה בנדפס. בכת"י א' מאדרים] מן החדר תבוא סופה ומזרדים קרה (איוב לא, ט). ואין החמה יוצאת ונכנס בו אלא פעם אחת של מחוזר הגדול שבו נברא, ויוצא ביום שנברא.

העגל נתונה בצפון ליישוב, ועקרוב מצד דרום ליישוב. וכמגד מקום הרקיע ומרת החלקיים שבין עקרוב לסרטן, וכן הוא בין עגלת לעקרוב. כשורחת העגלת זורהת עגול כלפי דרום, ושוקע עגול נגנד צפון. ובצפון עגלת חזרות ומושכת את התלי, והתלי לمولות, והمولות לגלגל. והגלגל חזר בגלאן דלי מים. המולות כסונים, ותלי כמלך, ועגלת מנהיג, וכולם מתנהגיים ברוחו של הקב"ה, שנאמר (איוב כו, י) ברוחו שמים שפה חוללה ידו נחש בריח. התלי מטר המאורות, חמה ראש התלי, ומטר לבנה הוא זנב התלי. לי"ב

פירוש הר"א מגמיהו

לב, אם ישבו מוטב, ואם לא ישבו מגע אליהם כמעשה הצדיקים בעולם הזה כדי שיאבדו לעולם הבא, שנאמר (דברים ז, י) ומשלם לשונאיו אל פניו להאיבדו, ולא אחר לשונאיו אל פניו ישלם לו. מכיוון שכוחה תחילה ועשה בסביל החסד אומר אל בעולם הזה, ולא יאוחר לשלם לו חסד כאן להאיבדו בעולם הבא. ייצאו וראו בפגרי האנשים (ישעה ט, כד). ועל הצדיקים אומר ועשה חסד לאלפים נושא עון נוצר לעולם הבא.

ואם יי יאמר אדם כיון שהגורם המוזל והכוכב מעשיו של אדם בין להרעד בין להיטיב, אם ארשע ואחטא אני מתחייב. ואינו כן, שכם שנתן הקדוש ברוך הוא כח ורשות לכוכבים ולמלות טוב ורע, אך נותן כח ורשות לאדם לככש את יצרו, ולעשות הטוב והישר בעיני ה'. ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ובחרת בחיים למען תחיה (דברים ל, ט. יט). והכוכבים מעשה הצדיקים, מרוב רחמיו של הקב"ה שהוא ארך אפים, ומארך אף עליהם כי חפן בתשובהם שמא ישבו בחיל שמייא ודידי רדועה (דניאל ד, לט).

במזרחה והזונב מושל במערב. ממזורה יוצאה האור וחום לעולם, וממערב אוצרות שלג ואוצרות ברד וקור ונגים יוצאים לעולם.

כל דבר תלוי בתלי המזל, וכל המאורעות לדעת מה יהיה על הארץ. תא"ק אש, שב"ג עפר, תמ"ד רוח, סע"ד מים. אלו הם השוואים אש לעפר. עפר לרוח, רוח למים, מים לאש, מים לרוח, רוח לעפר, ועפר לאש. ואוהבים אש לרוח ועפר למים.

חכמי ישראל שאומרים יש מזל לישראל, או אין מזל לישראל, אמרת הוא זה וזה. כיצד הוא שאומר יש מזל לישראל, ודאי יש מזל לישראל כשם שיש לכל בריה, שאין בריה בעולם אלא מזל. והוא שאמר אין מזל לישראל, ודאי בזמן שעושין חסבה ומקיים מצותיו של הקב"ה, אם הוא נולד במדל רע הקב"ה הופכו לטובה. ואם הוא נולד במזל טוב ומרשיע וחוטא הקב"ה הופכו לרעה. והרשעים ש מגיעין אליהם מעשה הצדיקים, מרוב רחמיו של הקב"ה שהוא ארך אפים, ומארך אף החפן אחפוץ במוות המת (יחזקאל יח, נג).

ית. בכתי"י א' ואל.
יט. בכתי"י א' כרצן.

[פֶּרֹק ו']

[א.] ג' אימות, ז' כפולות, ו"ב' פשוטות אלו כ"ב אותיות שבchan
יסד ה' צבאות, אלהו ישראל, אלהים חיים, אל שדי, רם
ונישא, שוכן עד, וקדוש שמו. שני שמות י"ה י"ה. ד' שמות צבאות,
אות הוא בצבא שלו. אלהו ישראל, שר בפני אל אלהים חיים. נ'
נקראו חיים, אלהים חיים, מים חיים, עץ חיים. אל, אל קשה. שד"י
שערכאן די. רם שהוא יושב במרומי עולם. רם על כל הרמים.
ונישא למעלה, ונושא וסובל למטה, הוא נושא וסובל כל העולם

פירוש הר"א מגירמייז

צבאותיו אינם יכולים לראות כי אם
באות. אלהו ישראל, שר הוא ישראל
לפני אל. אלהים חיים, כי הוא חי על
כל החיים, כי ג' נקראו חיים, אלהים
 חיים, מים חיים, עץ חיים. אל שהוא
 חזק ואמין.

שדי שאמר עד כאן די. שר כי כמו אש
אוכלת אש השודdet. רם שהוא
יושב ברומו של עולם, והוא רם על כל
הרמים, ונישא על כל הנישאים, נושא
בכבוד וגדול בתפארה.

והוא נושא וסובל את הכל, מעלה
ומטה בדרכו ובכח גבורתו. דרך
של כל הנושאים הם למטה ונושאים
עליהם את של מעלה מהם. והוא
למעלה ונושא את של מעלה ואת של
מטה, וכל מה שתחתיו הוא נושא,
וסובל כל העולם בתלייתו בדרכו, דכתיב
(איוב כו, ז) נוטה צפון על תחו חולת ארץ
על בלימה.

ג' אימות אמ"ש ז' כפולות ו"ב'
פשוטות, הם ג' ספרים היוצאים מן
כ"ב אותיות יסוד שבהם יסוד יה' ה'
צבאות אלהו ישראל, אלהים חיים, אל
shed"i, רם ונושא שוכן עד וקדוש שמו
את שני העולמות, שנאמר (ישעיה כו, ד)
בטחו בה' עד כי ביה ה' צוד
עולםם, צור צייר. דבר אחר עולםם ב'
הם, העווה"ז והעה"ב. בשם י"ה צר ב'
עולםם, כי ב' שמות הם י"ה ה"י,
בשם האחד צר העווה"ז ובשם השני
העה"ב. שם של ד' אותיות ד' שמות
הם י"ה ה"י ו"ה ה"ז.

אַבְלָ אבא מריה הרכ רבי יהודה ב"ר
קלונימוס קיבל ד' שמות, כל
אותן י' שמות שהזכו בתחילה
הבריות אין מהם כי אם ד', ה', צבאות,
אליהם, שדי, כי י"ה בכלל יהו"ה. אל
אלוי בכלל אליהם.

צָבָאֹת אות בצבא שלו. כי כל

כolio. שוכן עד שמכלכותו עdry עד ואין לה הפקה. קדוש שמו, שהוא קדוש ומשרתתו קדושים, ولو אומרים בכל יום קדוש קדוש קדוש.

[ב]. י"ב למטה זו על נביים, וג' על נבי ז', ומשלשתן יסד מעונו, וכולם תלויין ועומדין באחד. סימן לאחד ואין לו שניי, מלך יחיד בעולמו שהוא אחד ושמו אחד.

[ג]. ג' אבות ותולדותיהן, זו כוכבים וצבאותיהן, י"ב גבולי אלכסון, וראיה לדבר עדים נאמנים, עולם שנה נפש. עולם ספריתו שלשה, אש ומים ורוח. ז' ז' כוכבים, י"ב מזלות. שנה ספריתה בעשרה, ג', קור וחום ורוייה. ז', ז' ימי בראשית. י"ב, י"ב חדשים. נפש ספריתה ב', ג', ראש ובطن וגוייה. ז' שערם. י"ב מנהיגים. זה עשרה

פירוש הר"א מגמץיאז

שוכן עד וקדוש שמו שמכלכותו עdry **עולם ספריתו** ב', שבעה ושלשה. **ג'** **הם** רוח ומים ואש. **ז'** **הם** ז' **כוכבים** ועל ספריות העשרה של עולם נספרים ונוספים אף י"ב מזלות. הנה **כ"ב ספריות** של עולם.

שוכן עד וקדוש שמו שמכלכותו עdry עד ואין לו קץ וסוף. וקדוש שמו שהוא קדוש ומשרתתו קדושים, ولو אומרים בכל יום תמיד קדוש קדוש קדוש, ה' צבאות מלאו כל הארץ כבודו.

שנה ספריתה ב', שבעה ושלשה, ג' קור וחום ורוייה מכרייע בין קור לחום. ז' **הם** ז' ימי בראשית **הם** ז' ימי השבוע, ועליהם נספרים ונוספים אף י"ב חדשים. הנה **כ"ב ספריות** יש לשנה.

י"ב למטה כשמשים ומשרתיהם, זו' **הם** אדרונים לעל הז'. ומן ג' יסד מעונו וכולן תלוין באחד. סימן לאחד כי אין לו שניי, והוא אל מלך נאמן. יחיד בעולמו שהוא אחד ושמו אחד.

נפש ספריתה ב', שבעה ושלשה. **ג'** ראש ובطن וגוייה מכרייע בין הראש לבטן. ז' **הם** ז' שערם. ועליהם נספרים ונוספים י"ב מנהיגיהם. הנה **כ"ב ספריות** יש לנפש. אבל עיקר הם הספריות של עולם י' ושל שנה י' ושל

ג' אבות ותולדותיהן **הם** אדרונים לעל הז'. ז' **כוכבים** וצבאותיהם **הם** כוכבים ומושלים לעל צבאותיהם **הם** י"ב, י"ב גבולי אלכסון, וראיה נאמנה לדבר האלהות, ג' עדים נאמנים עולם שנה נשף.

ג' וו' וו"ב. ופקודין בתלי וגלגלי ולב. תלי בעולם כמלך על כסאו. גלגלי בשינה כמלך במדינה. לב בנפש כמלך במלחמה. כללו של דבר מקצת אלן מצטרפין עם אלן, ואלו כנגד אלן, ואם אין אין אלן, וכולן אדוקין בתלי, וגלגלי, ולב, גם כל חפץ זה לעומת זה ברא האלים. טוב לעומת רע, טוב מ טוב, ורע מרע. טוב מבחין את רע, ורע מבחין את טוב. טובה גנואה לטוביים, ורעה לרעים.

[ד.] כיון שבא אברהם אבינו והבטיט, וראה, וחקך, ו התבין, וחבק, וחצב, וצף, ויצר, וחשב, ועלתה בידו ונגלה עליו הקב"ה, והושיבו בחיקו, ונשקו על ראשו וקראו אהבי ובני, וכרת לו ברית ולורשו אחריו, והאמין בה' וייחסבה לו צדקה. וקרא עלייו כבוד ה', דכתיב יירמה א. ח בטרם אצרך בבטן ידעתיך. כרת לו ברית בתוך עשר אצבעות רגליו והוא בשער מילה, כרת לו ברית בתוך עשר אצבעות ידיו והוא לשון.

פירוש הר"א מגראמייזא

כלן של דבר מקצת אלה מצטרפין עם אלה, ואלה עם אלה, אלה תמורת אלה. אלה כנגד אלה. ואם אין אלה אין אלה, כי לא ייעילו אלה מבלי אלה ולאלה מבלי אלה. וכולם אדוקין בתלי גלגל ולב. גם כל חפץ ברא האלים זה לעומת זה, טוב לעומת רע ורע לעומת טוב הטוב מ טוב והרעה מרע. טוב מבחין את הרע ורע מבחין את הטוב. טובה גנואה לטוביים. ורעה גנואה לרעים. וכשבא אברהם אבינו והבטיט וראה וחקך ו התבין וצף וחשב ועלתה בידו, נגלה עליו וייצר וחשב ועלתה בידו. אדון הכל והושיבו בחיקו ונשקו על ראשו וקראו אהבו ושמו בנו, וכרת לו ולזרעו ברית עולם, כתוב (בראשית טו, ז) והאמין בה' וייחסבה לו צדקה, וקרא עלייו כבוד ה' בטרם אצרך בבטן

נפש י', הם ג' וז' וי"ב הנוספות הם תחתיהם. ופקודים כולם בתלי וגלגלי כלן כמלך על כסאו, גלגלי בשינה כמלך במדינה, לב בגוף כמלך במלחמה. תלי כמלך על ב' המאורות ועל הכוכבים, ועל כל דבר שנעשה בעולם בין טוב לבין רע. גלגל בשינה כמלך במדינה, כי מתוך גלגול הגלגל נשאה הימים והלילה, וקור וחותם, וקיין ומתר ושלג ובדוד וכפוף וטל וזובש וחובר. ושינויו ד' עיתים והתקופות והמולד של לבנה. לב בגוף כמלך במלחמה, כי הלב עם הנפש שבתוכנו מנהיג את כל הגוף, ומהירותו לטובה ולרעיה, להתייגע ולעמל ולשם מה ולדאוג ולהוליד, לזרוע ולנטוע, לצboro ולפזר, ולעשות כל דבר בין טוב ובין רע.

[ה.] קשר כ"ב אותיות בלשונו, והקב"ה נילה לו סוד משכן בימים, דלקן באש, כי ריעשו עשן, וברוח בירען, בו' ניהגנו, ב"ב מולות, אויר ורואה ונוהה, ארץ קור ובטן, שמים חום ראש, זה אמ"ש. שבתי שבת ופה. צדק אחד בשבת ועין ימין. מאדים ב' בשבת ועין שמאל. חמלה ג' בשבת ואף ימין. נוגה ד' בשבת ואף שמאל. וכוכב חמלה ה' בשבת ואון ימין. לבנה ו' בשבת ואון שמאל. והוא בג"ד כפר"ת.

[ו'.] טלה ניסן כבד. שור אייר מרה. תאומים סיון שחול. סרטן תמו המפס. אריה אב כוליא ימנית. בתולה אלול כוליא שמאלית. מאונים תשרי קרקבן. עקרב מרחשות קיבה. קשת כסלו יד ימין. גדי טבת יד שמאל. דלי שבט רגל ימין. דגים אדר רגל שמאל. והוא הו"ז חט"י לנ"ס עז"ק.

[ז'.] אוביים הלשון הכביד והמרה. ג' אהובים עינים ואונים ולב. ג' מחין ב' חוטמי וכבד של שמאל. ג' ממיתין ב' נקבים התחתונים והפה. ג' שהן ברשותו הידים והרגלים והפה. ג' שאין ברשותו עינוי

פירוש הר"א מגראמייזא

ידעתייך (ירמיה א, ה). וכורת ברית בתוך י' הכלויות להנaging את הגוף בין בטוב ובין ברע. ג' מהчин ואלה הם ב' חוטמי האף והטהול. ב' חוטמי האף הם הנחירים המתנסחים ברוח נשמת החיים, ומריחים ריח טוב ורע. הטחול מקרור את חום ריתותו הקרבאים, ומגרה השחוק לשם את הגוף. ג' מימות ואלה הם ב' נקבים התחתונים והפה. ב' נקבים התחתונים הוא המוציא את הצואה, ופי השפוחית המוציא את מיימי הרגלים. אם יסתמו לרוב או אם יפתחו לרוב מימות את הגוף. ג' דברים שהם ברשותו של אדם ואוניהם והלב. העינים מאריות הגוף מדבר רע לרעת הגוף. הכביד טוחן את המאכל בחומו, והוא מגרה המאכל והמשתה. המרה מרגזת מבערת ומסמא ומחרשת. ג' אהובים ואלה הם העינים והאונים והלב. העינים מאריות הגוף להנaging בכל דבר הערכ לגוף ולנפש. האונים משמעות לגוף כל דבר בין טוב ובין רע. הלב מחשב מחשבות ועוצות עם

ואנו יו וחוטמו. ג' שמוות לאון רעות, קללה וגידוף ושמואה רעה. ג' שמוות לאון טובות, ברכה וקילום ושמואה טובה. ג' ראיות רעות, עין נואפת עין רעה ועין גנבת. ג' ראיות יפות, בושת ועין טובח ועין נאמנה. ג' לשלון רעות, הדובר בפנוי ריעו רע והמלשין והמדבר אחד בפה ואחד בלב. ג' לשלון טובות שתיקה ושמירת לשון ומדברו אמון.

חסלה הדרין ספר אותיות דאברהם אבינו דמיותكري ספר יצירה.

פירוש הר"א מגדמייזא

קור ובطن משכן במים. שמים וחום וראש בעירן באש. בעירן בו' הם ז' שערם בנפש, ז' כוכבים בעולם, ז' ימי השבוע בשנה. ניגגן ב"יב, הם י"ב מזלות, י"ב חדשם, י"ב דברים בגוף שנבראו עם נוחיריו. ומה שאמר עליזים לועזים הפחותות. ושל דם, והדם שמושו ושלטונו בגוף, וכוכבו מאדים וביתו של מאדים טלה ועקרב, טלה בגמי' דם. טלה אש, ועקרב מים שונא לאש, לכן אמר עshan כמי מלחה, לכן הכבד הוא אווצר לגוף, והוא מקום המרה, והוא יבש את המטעם ויקח כח המאל אל הקרב, וימיר את המרה לדם וממנו תטעם הקרב ותעללה מעלה מטה ושם ריעובון ומריה את הגוף מן סלתי מאכל, והוא תלוי בכבד, לכן הכבד יכול דם, וכאשר המרה לא יהפוך לדם ישחת את הגוף לירקון. לכן אמר ב' עליזים, כי כאשר הכבד והמרה בטבעם כל הגוף יהיה בריא. וב' לועזים הטחול והריאה, כי הטחול ביתו של המרייה השחורה ומריה השחורה יבשה וקורה ושלטונה בכלויות, וכוכבו שבתי, וביתו של שבתי גדי עפר ודלי.

ברשותו הם. וכן הרגלים בין להסיעם בהליכה בין להעמידם מליך ולMLSע ברשותו הם. והשפטים אם ירצה אדם להחריש ולדבר ברשותו הם. ג' דברם שאינם ברשותו, ב' עיניו ואזניו ונחיריו. ראות העינים בלבד חפצו דבר שאיןנו רוצה. שמיעת האזנים שומעין דבר שאינו רוצה. הנחירים מריםם בלבד חפזו ריח רע שאינו רוצה. ג' שמיעת לאון רעות קללה וגידוף ושמואה רעה. ג' שמיעת לאון טובות, ברכה ושמואה טובות ושבח. ג' ראיות לעין רעות עין נואף ועין גניבה ועין רעה. ג' ראיות לעין טובות ויפות עין בושה ועין אמונה ועין טוביה. ג' ריחות רעות, ריח נבаш וריח דבר קשה וריח סמי המות. ג' ריחות טובות, ריח סמים טובים ריח חריף כחרול ופלפל ושכמונו וריח מאכל ומשתה. ג' רעות לשון דברו הרע והמלשין והמדבר אחד בפה ואחד בלב, ג' טובות לשון שתיקה ושמירת הלשון ודיבור אמת.

מה שאמר משכן במים דלקן באש רעשן ברוח, מפרש והולך כי זהו אם"ש אויר רוחה וגוויה רעשן ברוח, ארץ

פירוש הר"א מגרמייזא

והקיבה באים אל הקיבה והכבד, הריה נוטלת הנאת המשתה, והכבד הנאת המאלל, המרה והלב ממתינין חום הכבד את ויקורו הריה, לויל' המורה משיק הכבד את הרוחות, ולולוי הלב מכבה הריה את הכבב. יודדים אל הטחול וטחול מפריד בין המאלל והמשתה, המאלל לכידס והמשתה לקיבת, הנאת המאלל נוטל הקרב, והלב והכבד נוטלין מkeit' ועוישין אותו דם ומשקין את הגידין. הכלויות והטחול נוטלין מkeit' ומשיבין אל חוליות השדרה ואל כל העצמות, נעשו בקרוב לחלב ולמוח עצומות. ולכן אמר שעאן כמיין מלחה זה לעומת זה. לועצים כמו לועטים ויאריהם. נועצים הכלויות לעצה ולשינה. ידים לניטול ולמעשה, רגליים לעמוד ולרויז. וכן אמר אלו הבג' אחד חד, הכבד והריה והמרה מכרייע. ר' חולקין ג' על ג' וא' מכרייע, כי אונינים ב' עינים ב' חוטמן חולקין שמאל וימין, והפה מכרייע. ג' ואוהבים טא"ק אויבים לסע"ד. ג' אויבים [בכתה"י] א' אהובין] שבאי' לסע"ד. ג' מהחים סע"ד לשבאי'. ג' ממיתים סע"ד לטא"ק. אלו לעניין המזלות. אבל בעל הספר לא אמר אלא תמורות.

ואשך אמר כי'ב חפצים בגוף אחד כי'ב אותיות שם תיבת אחת כשליטין והמים. וכן העולם גוף אחד וכי'ב דברים, כן ג' זו יי'ב, הג' הם שמים ואויר ומים, זו' כוכבים, ווי'ב מזלות. וכן השנה גוף אחד, וג' קור וחום

רות, יבשתחם מן הגדי וקורירוטם מן הרול
שהוא רוח, וגם הם שונאים זה זהה.
והריהה היא ביתה של ליהה. והליהה
קרוה ורטובה ושלטונה בחזה, וכוכבה
לבנה, וביתה של לבנה סרטן מים, לבנה
שלג ומזלה טלה, לכן הליהה קרוה
ורטובה, קריותתה מן הלבנה ורטיבתה
מן הסרטן, לכן הטחול כמו ספוג מלא
מים קרים. והוא מזול הכבדר והקיבה,
וקריותתה ירכבה את חום הכבדר, והכבדר
מחם את הריהה ואת המורה. כי כאשר
יגרע אהת מהם מטביעתו הטחול יכסה
באותו העב כמו ענן הדבק ביה כל
הקרב, ותחלש כל הגוף. והמרה היא
ביתה של מרירה האדומה מכורכמת,
ושלטונה של הקיבה והיא חמה ויבישה
וכוכבו חמה, והחמה ביתו אריה אש,
וכוכבו חמה אש, כן ד' טביעות שבאים.
כנגדי עולם שנה נשפ כמו אש מים רוח,
וכאשר פרט הוצרך לד', לכן אמר עליזים
לוועזים נועצים עלי'צים, כי יש בעולם ד'
רווחות, שנאמר (יחקאל ל', ט) מאורבע
רווחות בואי הרוחות. וכן אתה מוצא ד'
רווחות מד' מטביעות, בין מזרח ומערב
ודרום נתן אוצר הכפור, לכן הרוח עולה
שם מעלה ענן ושלג. בין צפון ומערב
נתן אוצר עננים לבן הרוח היוצא שם
מעלה גשימים. בין צפון ומערב נתן אוצר
אש, לכן הרוח תצא שם מיבשת כל
רטוב, וכן כל דבר ודבר. ואשר אמר
הדורבן הם וושט הקנה מן הוושט יכנס
המאכל ומן הקנה המשתה אל הכרס

פירוש הר"א מגירמייזא

בעוֹלָם ז' הַכּוֹכְבִים וַיְיַבְּ מְזֻלָּות. בָשָׁנָה ז'
יָמִים וַיְיַבְּ חֲדִשִּׁים, בְּנֶפֶשׁ ז' שָׁעָרִים וַיְיַבְּ
חֲפָצִים כֵּיבָ לְמַעַלָּה. וּכְלֹן אָלוּ בָאָלוּ,
וּכְלֹתִי אָלוּ אַיִן אָלוּ, וּכְלֹן בְּתַלִּי וְגַלְגָּל
וְלַבָּ. תְּלִי הוּא עֹזֶם הַשְׁמִים, וְגַלְגָּל
כּוֹכְבִים, וְלַבָּ שְׁחוֹשָׁב מַחְקָרִי אָלוּ. וְאַיִן
לְךָ דָבָר בְּלַתִּי אָלוּ, כִּי לְכָל דָבָר מְתָה
וּמַעַלָּה, רָאשִׁית וְאַחֲרִית, יָמִין וְשָׁמָאל,
פְנִים וְאַחֲרִ, טָוב וּרְעָ וְתִמְרוֹרָה כַּאֲשֶׁר
פִירְשָׁנוּ לְמַעַלָּה. וְעַל אֱלֹהָה הַעוֹלָם בְּנֹוי
אִם לְבָנוֹת אִם לְהָרֹוסָ.

וְעַל אֱלֹהָה נִגְלָה סָוד הַסְּפָר הַזָּה לְאַכְרָה
אַבְינוּ, לְדֹעַת אֶת מְعַשָּׂה הַאֱלֹהִים
וְלְהֹזְכִּיאָל מְعַשָּׂה מִשְׁרָשוֹ, וְלְבָנוֹת כָּל
מְלָאָכָה עַל עֵיקָרָה. עַל כֵּן הַבְּנִיּוֹת הַאֱלֹהִים
סָוד כֵּל דָבָר, לְמַעַן הַוֹּצִיאָה מְהָם כָּל
הַמְּעוֹשִׁים וְהַנְּחִילָה לְבָנָיו בְּכִי פְנִים
בְּמְעַשָּׂה יָד וּבְסְתָרִי. וְנַחֲלָקוּ בָנָיו לְכִי
חֲלָקִים וּרְכָבָם לְרוּעָ, וּמִיעוּט לְטוּב. גּוֹיִ
הָאָרָצּוֹת לְרוּעָ נְשִׁתְיָר הַמְּעוֹשָׂה בְּדִים
וְהַחְזִיקָה בְּקֶסֶם, וְדוֹחֵן אֶת הַבּוֹרָא מִוּצָרִי
אֲשֶׁר בָּרָא מִלְבָבוֹ. וַיְשַׁוְּרֹן לְטוּב, וּבְחָרוּ
בְּטוּב, עַלְהָ בִּירָם הַסְּפָר וְהַמְּעוֹשָׂה,
וּפִרְשָׁוּהוּ עַל בּוּרְיוֹ, וְהַמְלִיכָה יַוְצֵר עַל
يְצָרוֹן. וְגַם הוּא הַיְהָ בְּעוֹזָרָם וְגַילָה לְהָם
סָודָו, סָוד הָיִירָאוּ (תְּהִלִּים כה, יד), כִּי לֹא
יַעֲשֶׂה הָיִרְאָה אֶלְהִים דָבָר כִּי אִם גַּילָה סָודָו
אַל עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים (עַמּוֹת ג, ז), וְעַלְיהָם
נָאָמָר (דְּנִיאָל יב, ב) אֱלֹהָה לְחַי עֲלֹום.

העוסק בספר יצירה יש לו לטהר
עצמיו, לבוש בגדיים לבנים
אינו נושאכח וכח. וַיְיַבְּ המשורות

וּרְוֹיה, וַיְיַבְּ יְמִי הַשְׁבּוּעַ, וַיְיַבְּ חֲדִשים. וְכֵן
הָאָדָם גּוֹף אֶחָד, וְגַיְרָה וּבְטָן וְגַוְיהָ, וַיְיַבְּ
שְׁעָרִים, וַיְיַבְּ מְנַהֲגִים. וְאַשְׁר אָמַר כָּלָלָו,
שֶׁדָבָר מִקְצָת אָלוּ מַצְטּוֹפִין עַמְּ אָלוּ,
וְאָלוּ עַמְּ אָלוּ, וְאָלוּ תִמְרוֹת אָלוּ, וְאָלוּ
כָנְגָד אָלוּ, וְאַם אַיִן אָלוּ אַיִן אָלוּ, וְכָנְגָד
אֲדוֹקִין זֶה בּוּזָה בְּתַלִּי וְגַלְגָּל וְלַבָּ. גַם כֵּל
חֲפִץ זֶה לְעוֹמָת זֶה בְּרָא הָאֱלֹהִים, טָוב
לְעוֹמָת רָע, טָוב מְטוּב, וְרָע מְרוּעָ. טָוב
מְבָחִין אֶת רָע וּרְעָ מְבָחִין אֶת טָוב. טָובָה
גְנוֹזָה לְטוּבִים, וּרְעוֹה שְׁמוֹרָה לְרוּעִים.

דַע כִּי כָל הָעוֹלָם מְנַהֲגוּ לְכִי חֲלִקִים
לְטוּב וּלְרוּעָ, וְכֵן הוּא מְחֻולָק עַד
עַד לְכָל הַבְּרִיות וְלְכָל חֲפִץ, כִּי מְعַשָּׂה עַל
אֶחָד מְגַיְּ דְבָרִים, עַל הָדָרִיה, וְעַל
הַשְׁמִיעָה, וְעַל הַחֲפִיסָה. וְהַעוֹלָם עַל הַיָּם
מוֹשֵׁל נֹהָג, כִּי כָל דָבָר וְדָבָר אוֹ חֲפִץ, אוֹ
נֹרְאָת, אוֹ נִשְׁמָעָת, אוֹ נִחְפָּסָת. יְשִׁ
שְׁנוֹרָאִית וְאַיִנה נִחְפָּסָת, וְיִשְׁנַתְפָּסָת
וְאַיִנה נִרְאָת. נֹרְאָת וְלֹא נִחְפָּסָת הָאוֹר
וְהַבָּרָק וְהַחְוֹשָׁךְ וְכִיּוֹצָא בָהָם. הָרוֹת
לְבָדָה נִחְפָּסָת וְנִשְׁמָעָת וְלֹא נֹרְאָת.
וְהַנְּפָשָׁה וְכָל מְעַשָּׂה וְכָל עֲומֹקָה רָאשִׁית
וְאַחֲרִית רָוּם וְתַחַת מְרוֹת וְמַעֲרָב צָפָן
וְדָרוֹם טָוב וּעַז, אַיִם בְּרִוִיָּה וְאַיִם
נִשְׁמָעָת וְלֹא נֹרְאָת וְלֹא נִחְפָּסָת. וְאַיִן
לְדוֹרוֹשָׁ בָם, וְאַיִן לְחַקּוֹר אֵיךְ הָעוֹלָם
מִתְנַהָג בָם. וְכִי, גַי אָמוֹת אַשׁ וּרוֹחָ
וּמִים, וַיְזַהֲרָתָם שָׁמִים וְאַרְצָה וְדָרָ
רוֹחוֹת הַמְשֻׁרְתִּים בְּעוֹלָם, וְאוֹיר המוקְפִּ
אַיִנוּ נֹשֵׁב כָה וּכָה. וַיְיַבְּ המשורות

פירוש הדר"א מגראמייזא

אה טם פש גז כס ק נקאים, ואין לו לאדם לעסוק ייחידי כי אם או עז שד טן קב זל פת הי סר גח מצ' או ג', דכתייב (ברואשית יב, ה) ואות הנפש אשר עשו בחורן, וככתייב (קהלת ח, ט) טובים השנינים מן האחד, וככתייב (ברואשית ב, יח) לא טוב היה האדם לבדו אעשה לו עוזר כנגדו, וכך החילה בראשת ברוא. ויש לו ליקח קרקע בחוליה במקום הררים שלא חפר בה אדם שם. ויגבל העפר במים חיים ויעשה גולם אחד, ויתחיל לגילגנאל באלאפה ביותה של רכ"א שעירם, כל אשר בלבד כל אשר באות שכחוב בספר יצירה א"ב, ואח"כ יגולג בתרנגולות בהברת א א"א, ולעולם אותן בשם עמהם, א"י וכל הא"ב, ואח"כ א"י, ואח"כ א"י, ואח"כ א"י, ואח"כ א"י, ואח"כ א"י, וכן א"ה כולם, ואח"כ ימליך ב', וכן ג', וכל אשר באות שנוצר בו, והכל יעסוק בטורה.

אלו רכ"א שעירם הם.

שיטה ראשונה אינה מдолג כלום. אבל שיטה שנייה מдолג אותן אחת בין כל אותן ואות. שיטה שלישית ב' אחרות. שיטה רביעית מдолג ג' אחרות, וכן כולם עד א"ל. ואח"כ מתחיל א"מ, ומהפרק הכל להיפך. כן הולך השער ומסימימות השיטות בתשר"ק.

אך גד هو זה טרי כל מנ ساع פצקר שת אג ה ז ט כ מס פק ש
אד זי מע קת גו טל סץ שב הח לנ פר

בן דע וצחרית ל בס וק יאנה צט תם דפ חמ לע גז רכ בעחתנו רל דצ' בפ יג צכ דק לה רם ושות נז חא עט

בז לפ תה יס רג חמ צא וכ עש דט נק בח נר די עת ול צ בט עא חס זן שו מר הל קד מצ' גי פ בז צד לר ונ תח ע בכ רז עג לש חמ דט צה נא יק וס בל תי רח צו עד נ בם

בנ דע וצחרית ל בס וק יאנה צט תם דפ חמ לע גז רכ בעחתנו רל דצ' בפ יג צכ דק לה רם ושות נז חא עט

יצירה

פירוש הר"א מגרמייזא

דכ צג יפ בט עא חס תז נש ומ רה לך
 דל רו נת חע ביז
 דמ תט צה נא יק וס בכ רז עג לש חפ
 דן בל תירח צו ע
 דס
 דע וצחר ית לב נ
 דפ חש לג עז רכ בס ווק יאנה צט תם
 דץ יב עח תנ ורל
 דק לה רם ווש נסח אעת בפ יג צכ
 דר נח בץ לו תע
 דש עכ וא צמ חג רס יה תפ לו בק נט
 דת צנ יו בר על ח
 דא רפ נכ חה بش צס לט ווגתק עמ יז
 דב תר צע נל ייח ו
 דג בא תשරק צפעס נמלכ יטחזה ויה
 הו זוח טי כל מנ סע פצ קרש אב גד
 הוזט כמס פק ש אג
 הח כנ פר אד זי מע קת גו טל סצ שב
 הטע מפ שג זכ סק א
 הי סר גח מצ או בע שד טנ קב זל פת
 היכ פא זם קג טס ש
 הל קד בץ גי פב טע אח סת זונ שו מר
 המ שז סא טפ גכ ק
 הנ אי קו סב הכר זע גל שח פד מת טץ
 הס גמ אכ שט קו פ
 הע
 היפ זק טש כא מג ס
 הצעת מד פח של גע זר כב טו קי אן
 הנק כג פט אס זש מ
 הר מו שנ זות סח אע טב פי גצ כד קל
 הש סט גק מז אפ כ
 הת פל זוב קן טד שע קו אצ מה גר סי
 הא קס קו גש פם ט

בצ לו תע יד רנו ח
 בק צט דש עא כו צמ חג רס יה תפ לו
 בר על חד תצ ניו
 בש צס לט ווגתק עמ יז דא רפ נכ חה
 בת רצ ענ לי חור
 בא תשרק צפעס נמלכ יטחזה והdag
 גדר הו זוח טי כל מנ סע פצ קרש אב
 גה זט כמס פק ש א
 גו טל סצ שב הח כנ פר אד זי מע קת
 גז כס קא הט מפ ש
 גח מצ או בע שד טנ קב לו פת הי סר
 גט טש היכ פא זם ק
 גי פב טע אח סת זונ שו מר הל קד בץ
 גכ קה מש זס אט פ
 גל שח פד מת טץ הון אי קו סב הכר זע
 גמ אכ שט קו פה ס
 גן
 גס היפ זק טש כא מ
 גע זוד כב טו קי אן הצעת מד פח של
 גפ טא זז שם היק כ
 גצ כד קל הר מו שנ זות סח אע טב פי
 גק מז אפ כה שט ט
 גור סי הת פל וב קן טד שע קו אצ מה
 גש פמ טה אק סכ ז
 גת קע מי זוד איר פן כה היב שצ סל טו
 גא שק פס מכ טז ה
 גבא תשරק צפעס נמלכ יטחזה והdag
 דה זח חט יכ למ נס עפ צק רש תא בג
 דוח חיל נע צ רת ב
 דז ים עק תג וט לס צש בה חכל נפ רא
 דח לע רב וי נצח
 דט נק בו לפ תה יס רג חמ צא וכ עש
 די עית ול צב חנור

פירוש הר"א מגרמייזא

וב ה' שצ' סל טו גת קע מי זד איר פנ' כה
האג אש קפ' סמ' כת' ז
והודג בא תשריך צפטעס נמלכ' יטחו ז
וז חט' יכל למ' נס עפ' צק' רוש תא בג' דה
רו' חט' י לנ' עצ' רת' ב' ב' ד
ווט' ל'ס צש' בה' ח'כ' נפ' רוא' דז' ים' עק' מג'
וי' נצ' תדר' חל' ער' ב'
וכ' עש' דט' נק' בז' לפ' תה' יס' רוג' חמ' צא'
ול' צב' חן' דכ' צג' יפ' בט' עא' חס' חז' נש'
ומ' רה' ל'ק' דכ' צג' יפ' בט' עא' חס' חז' נש'
ונ' תח' עב' י'צ' דל' ר'
ווט' בכ' רז' עג' לש' חפ' דמ' חט' צה' נא' יק'
וע' דן' בל' תי' רוח' צ
ויפ'
ווצ' חר' ית' לב' נד' ע'
ווק' יאה' צט' תם' דפ' חש' לג' עז' רכ' בס'
וור' לד' צי' בע' חת' נ'
ויש' נז' תס' חאה' עט' בפ' יג' צ'ך' דק' לה' רם'
וות' עי' דר' נח' בץ' ל'
וא' צמ' חוג' רס' יאה' תפ' לו' בק' נט' דש' עכ'
וב' רע' לח' דת' צן' י'
ווג' חק' עם' יז' דא' רפ' נכ' חה' בש' צס' לט'
ווד' בת' רצ' עג' ליל' ח'
והודג בא תשריך צפטעס נמלכ' יטחו ז
וז' טי' כל' מנג' סע' פצ' קר' שט' אב' גדר' הו
ז' ט' כמ' ס' פ' ק' ש' א' ג' גה'
ז' מע' קת' גו' טל' סצ' שב' הח' כנ' פר' אדר
ז' זכ' סק' אה' טמ' פש' ג'
ז' זל' פת' הי' סר' גח' מצ' או' כע' שד' טן' קב'
ז' זמ' קג' טס' שה' כפ' א'
ז' זן' שו' מר' הל' קד' כצ' גי' פב' טע' אח' סת'
ז' זס' אט' פג' כק' המ' ש'
ז' גל' שח' פדר' מתח' טצ' הג' אי' קו' סב' כר'
חו' דרב' תחר' צע' ניל' י'
חו' וזה והודג בא תשריך צפטעס נמלכ' יטחו ז

פירוש הר"א מגראמייזא

יאנה צט תם דפ חש לג עז רכ בס וק
 יב עח תנ ור לד צ
 יג צכ דק לה רם ושות נס חא עט בפ
 יד רנ חב צל ות ע
 יה תפ לו בק נט דש עכ וא צמ חג رس
 יו בר על חד התן
 יז דא רפ נכחה בש צס לט וג תק עט
 יה ור בת רץ ען ל
 יטחו והdag בא תשrik צפעס נמלכ
 כל מג סע פץ קר שט אב גד הו זח
 כ מס פ ק שא גז ט
 כן פר אד זי מע קת גו טל סץ שב הח
 כס קא הט מפ שג ז
 כע שד טנ קב זל פט hy סר גח מצ או
 כפ אוז מקט סש ה
 בכז פב טע אה סת זן שו מר הל קד
 בק המ שוו סא טפ ג
 כר זע גל שח פט מט טצ הנ אי קו סב
 כשת טק זפ הס גמ א
 כת
 כא מג סה פז קט ש
 כב סו קי אין הח טת מד פח של גע זר
 כג פט אס זש מה ק
 כד קל הר מו שנ זות סח אע טב פי גצ
 כה שס טג קמ זא פ
 כו אוatz מה גר סי התח פל זב קן טד שע
 כז גש פטמה אק ס
 כח הוב שצ סל טו גת קע מי זוד אר פן
 כט זה גא שק פס מ
 כ יטחו והdag בא תשrik צפעס נמל
 למ נס עפ צק רש תא בג דה זח חט יכ
 לנ עץ רת בדו ח
 לס צש בה חל נפ רא דו ימ עקTAG וט

טי כל מג סע פץ קר שט אב גד הו זח
 טכ מס פק שא גז
 טל סץ שב הח כנ פר אד זי מע קת גו
 טמ פש גז כס קא ה
 טן קב זל פט hy סר גח מצ או כע שד
 טס שהה כב אוז מק ג
 טע אח סת זן שו מר הל קד כצ גי פב
 טפ גב קה מש זס א
 טצ הנ אי קו סב כר זע גל שח פט מט
 טק זפ הס גמ אכ שטר
 טש כא מג סה פז ק
 טת מד פח של גע זר כב סו קי אין הח
 טא זז שם הק כג פ
 טב פי גצ כד קל הר מו שנ זות סח אע
 טג קמ זא פכ הש ס
 טדר שע כו אוatz גר סי התח פל זב קן
 טה אק סכ זג שפ מ
 טו גת קע מי זוד אר פן כח הוב שצ סל
 טז הוב אש קפ סמ כ
 טחו והdag בא תשrik צפעס נמלכ
 יכ למ נס עפ צק רש תא בג דה זח
 יל נ עץ רת בדו ח
 ימ עקTAG זב כה חל נפ רא דו
 יע צת דח לע רבנו
 יס רג חמ צא וכ עש דט נק בז לפ תה
 יע תור לצ בחר נר ד
 יפ בט עא חס חז נש ומ רה לך דכ צג
 יע דל רו נת חע ב
 יק וס בכ רז עג לש חפ דט מחת נא
 יר חז וע דן בל ת
 יש
 ית לב נד עז צח ר

פירוש הר"א מגראמייזא

מו אפ כה שס טג ק
מח גר סי התי פל זוב קן טד שע כו אצ
מט הא קס כו גש פ
מי זוד אדר פן כח הב שץ סל טו גת קע
מכ טז הוג אש קפ ס
מלך יטחוז והודג בא תשרוק צפעס נ
נס עפ צק רשות תא בג דה וו חט יכ למ
נ עץ רוח ב רוח יל
נפ רדא זו ים עיק תג ווט לס צש בה חכ
נצח מדר חל עיר בו י
נק בזו לפה ייס רג חמ צא וכ עש דט
נור די עית ול צב ח
נש ומ רה ללק דכ צג יפ בט עא חס תז
נת חע בי צד לר ו
נא ייק וס בכ רז עג לש חפ דם חט צה
נוב לת ייר חצ וע ד
נג
נד עוו צח רי תלב
נה צט תם דפ הח לג עז רכ בס וק יא
נו רל דצ יב עיח ת
נו תס חא עט בפ יג צכ דק לה רם וש
נח בצע ללו חע ידר
נט דש עכ וא צמ חג רס יה תפ לו בק
ני וב רע לח דת צ
נכ החה בש צס לט וג תק עם יז דא רפ
ניל ייח ור בת רצ ע
נמלכ יטחוז והודג בא תשרוק צפעס
סע פצ קר שת אב גד הו זה טי כל מנ
ס פק שא גה זט כ מ
סצ שב החה כנ פר אדר זי מע קת גו טל
סק אה טמ פש גז כ
סרגה מצ או כע שד טנ קב זל פת הי
סש הכה פא זם קג ט

על רב וי נצ תד ח
לפ תה ייס רג חמ צא וכ עש דט נק בז
לצ בלח נר די עת ו
לק דכ צג יפ בט עא חס תז נש ומ רה
לור וג תח עב יצ ד
לש חפ דם חט צה נא יק וס בכ רז עג
לת ייר חצ וע דnb
לא
לב נד עו צח רית
לג עז רכ בס וק יא נה צט תם דפ הח
לד צי בע חת נו ר
לה רם וש נז חסชา עט בפ יג צכ דק
לו תע יד רן חב צ
לו בק נט דש עכ וא צמ חג רס יה תפ
לח דת צנ יו בר ע
לט ווג תק עם יז דא רפ נכ החה בש צס
לי חור דב תר צע נ
לכ יטחוז והודג בא תשרוק צפעס נם
מן סע פצ קר שת אב גד הו זה טי כל
מס פק שא גה זט כ
מע קת גו טל סצ שב החה כנ פר אדר זי
מפ שג זל סק אה ט
מצ או כע שד טנ קב זל פת הי סר גה
מק גט טש הכה פא ז
מר הל קד צג יי פב טע אח סת זן שו
מש זס אט פג כק ה
מת טצ הן אי קרו סב כר זע גל שח פד
מא כש טק זפ הס ג
מב
מג סה פז קט שכ א
מד פח של גע זוד כב סו קי אן הצע טת
מה קכ גפ טא סז ש
מו שנ זות סח אע טב פי גע כד קל הר

פירוש הר"א מגרמייזא

ען ל' חו דב תר' צ
עס נמלכ' יטח'ז והdag בא תשרק צפ
פוץ קר שט אב גוד הו זוח טי כל מון סע
פ' ק ש אג ה ז ט כ מ ס
פְּנַפְּרָא אֶד זֵי מַעֲקָתָגּוּ טַל סַצְ שַׁב הַחַנְנָה
פְּשַׁגְגָס קָא הַט מ
פְּתַחְתִּי סָר גַּחְמַץ אוֹ כַּעֲשָׂר טַנְקָבּ זָל
פְּאַזְמָקְגָטְסְשָׁהּ כ
פְּבַבְטָע אַחַת זָנוֹשָׁו מָר הַלְּ קְדַכְזָגִי
פְּגַגְגָקְהַמְשָׁו סָא ט
פְּדַמְתַחְטָזְהַנְאִי קְוָסְבָּרְזָעְגָלְשָׁח
פְּהַהְסָגְמָא כְּשָׁטָקְזָ

פז קט שכ אם גס ה
פח של גע זור כב סו קי אן האץ טת מד
פט אס זש מה קכ ג
הפי גץ כד קל הר מו שנ זות סחஆע טב
הפק השט גק מז א
הפל זוב קנב טד שע כו אצ מאגר סי הת
הfram טהא אק סכ גו ש
הפנ כהה הב שצ סל טו גת קע מי זוד אָר
הפס מכ טז הג אש

פעס נמלכ יטחו והdag בא תשך צ
צק רש תא בג דה זח יכ למ נס עפ
צץ רת ב דוח י לנ ע
צחש בהח נפ רוא דו ימ עק חג וט לט
צח דח לע רב וי נ
צא וכ עש דט נק בז לפ תה יס רג חמ
צבע חן רד יע תוו ל
צציג יפ בט עא חס תז נש ומ רה לך דכ
צד לור וו תח עב י
צחה נא יק וס בכ רז עג לש חפ דם תט

סת זן שו מר הל קדר כץ גי פב טע אח
סא טפ גכ קה מש ז
סב כר זע גל שח פד מת טצ הנ אי קו
סג מא כש טק זפ ה
סדר
סה פז קט שכ אם ג
סו קי אן האצ Theta מד פח של גע זר כב
סז שם האק כג פט א
סח אע טב פי גצ כד קל הר מו שנ זות
סט גנק מז אפ כה ש
סי הת פל זוב קן טד שע כו אצ Mach גר
סכ זוג שפ מט הא ק
סל טו גת קע מי זוד ארד פן כח הב שצ
ספם בט זה וג שפ

ס נמלכ יטחן והdag בא תשרק צפע
עפּ צק רש תא בג דה וו חט יכ למ נס
ע צרת ב דוח י לנ
עוק חג וט ול שחש בה חכ נפ רוא דז ים
ער בו יין צת דח לע
עש דט נק בז לפ תה ייס רג חמ צא וכ
עת ול צב חן רד י
עה חס חז נש ומ רוה לך דכ צג יפ בט
עב יצ דל רו נח ח
עה לש חפ דמ טת צה נא יק וס בכ וו
עד נב לת ייר חזו
עה
עו צח רי תיל בנ ד
עד רכ בס וק יאנה צט תם דפ חש לג
עה תנ וור לד צי ב
עט בפ יג אצ דק לה רם וו מס הא
יעי דר נח בץ לו ת
עכ וא צמ חג رس יה חפ לו בק נט דש
על חד תצ ני ובר

פירוש הר"א מגרמייזא

רש תא בג דה זו חט יכ למ נס עפ צק
 רת בדור חיל נע צ
 רא דז ים עק תג וט ולש אש בה חכ נפ
 רב וי נצ תד חל על
 רג חמ צא וכ עש דעת נק בו לפ תה יס
 רד יע חו לץ בח נ
 רה לך דכ צג יפ בטUA חס חז נש ומ
 רו נת חע בי צד ל
 רז עג לש חפ דם חט צה נא יק וס בכ
 רח צו עד נב לת י
 רט
 רי תל בן דע וצ ח
 רכ בס וק יאנה צט תם דפ חש לג עז
 רל דצ יב עח תנ ו
 רם ווש נז תסชา עט בפ יג צכ דק לה
 רנ חב צל וות עיד
 רס יהה תפ לו בק נט דש עכ וא צמ חג
 רע לח דת צנו יו ב
 רפ נכ חה בש צט לט ווג תפ עמ יז דא
 רצ ען לי חו דב בת
 רק צפעס נמלכ יתחז והdag בא תש
 שת אב גד הו זה טי כל מנ סע פצ קר
 שא ג ה ז ט כ מ ס פק
 שב הח כנ פר אד זי מע קת גו טל סצ
 שנ זכ סק אה טמ פ
 שד טנ קב זל פת הי סר גח מצ או כע
 שה כפ אוז מק גט ס
 שו מר הל קד צג גי פב טע אח סת זנ
 שז שא טפ גכ קה מ
 שח פד מת טצ הנ אי קו סב הכר זע גל
 שט קו פה סג מא כ
 שי
 שכ אמ גס הפ זק ט

צו עד נב לת יר ה
 צז
 צח רי תל בן דע ו
 צט תם דפ חש לג עז רכ בס וק יאנה
 צי בע חתנו רל ד
 צכ דק לה רם ווש נז תסชา עט בפ יג
 צל וות עיד נה ב
 צמ חג رس יהה תפ לו בק נט דש עכ וא
 צנ יו בר על חדת
 צס לט ווג תפ עמ יז דא רפ נכ חה בש
 צע נל ייח וד בת ר
 צפעס נמלכ יתחז והdag בא תשראק
 קר שת אב גד הו זה טי כל מנ סע פצ
 ק ש א ג ה ז ט כ מ ס פ
 קת גו טל סצ שב הח כנ פר אד זי מע
 קא הט מפ שג זכ ס
 קב זל פת הי סר גח מצ או כע שד טנ
 קג טס שה כפ אוז מ
 קד צג גי פב טע אח סת זנ שו מר הל
 קה מה זס אט פג כ
 קו סב הכר זע גל שה פד מת טצ הנ אי
 קו פה סג מא כש ט
 קח
 קט שכ אמ גס הפ ז
 קי אג הע תע מדר פח של גע זר כב סו
 קכ גפ טא סז שם ה
 קל הר מו שנ זות סח אע טב פי גצ כד
 קמ זא פכ הש סט ג
 קנ טד שע כו אצ מח גר סי הת פל זב
 קס כו גש פמ טה א
 קע מי זד ארכ פנ כח הב שצ סל טו גת
 קפ סמ כת זה גא ש
 ק צפעס נמלכ יתחז והdag בא תשראק

פִּירֹושׁ הַרְ"א מַגְרָמִיְזָא

אַלְפָא בֵּיתוֹת אֶחָרוֹת:

אַיִן אֲצַעַן אֵיךְ
בְּכַפְּ בְּפַפְּ בְּכָרְ
גָּלְן גָּעַן גָּלְשָׁ
דְּמָם דְּסָם דְּמָתָ
הַנְּךְ הַנְּךְ הַנְּךְ
וָסְתָּ וָמְתָ וָסְמָ
זְעַשְׁ זְלַשְׁ זְעַן
חַפְּרָ חַכְּרָ חַפְּ
טְצַקְטְּיקְטְּצַעְ

הַפּוֹךְ אֹתוֹתִוָּת

אַלְפָ אַפְּלָ לְפָא לְאַפְּ פָּאַלְפָא
בֵּיתְ בֵּיתְ יְבֵיתְ תְּבֵיתְ תְּבֵיבְ
גִּימְלָ גִּילְמָ גִּמְלָיְ גִּלְמָיְ גִּמְלָיְ
גִּלְמָיְ לִגְמָיְ לִמְלָגְיְ יִמְלָגְיְ מִיְלָגְיְ
מִלְגָיְ מִלְגָיְ מִלְגָיְ לִגְמָיְ לִמְגָיְ
לִמְגָיְ לִמְגָיְ לִגְמָיְ
דָּלְתָּ דָּתְלָ דָּתְלָתְ לְתָדְלָ תָּדְלָ תָּלָדְ
הַיְהָ
וּוּ
זָוּן זָנוּן יְזָנוּן נָנוּן נָנוּן
חַיְתָ חַתְיָ יְחַתְיָ תְּחַיְתָ
טִיתָ טִתְיָ יְתִיטָתָ תְּתִיטָתָ
יוֹדָ יְדוּ וְיְדוּ וְיְדוּ דְּיוּ
כְּפָךְ
לִמְדָרְ לְדָםְ מַלְדָרְ מַלְדָלְ דָלְםָ
מָםָ
נוֹןְ נָנוּןְ וָנוּןְ
סְמָךְ סְכָםְ מְסָךְ מְכָסְ כְּסָםְ כְּמָסְ

שֶׁל גַּעַן צָרָבְ סְוּ קִיְּ אָנְצָתְ מְדָפָחְ
שֶׁמְ הַקְּ כְּגַגְ פָּטְ אָסְ זְ
שֶׁזְׁ זָתְ שָׁחָא עַטְבָּ פִּיְגָצְ כְּדָ קְלָהָרְ מְוָ
שֶׁסְׁ טָגְ קָמְ זָאָ פְּכָהְ
שֶׁעַ כְּוֹ אֲצָמְ מְחָ גְּרָסְיָהָתָ פָּלְ זָבְ קָנְטָ
שֶׁפְּ מְתָהָאָ קָסְ כְּדָ גְּ
שֶׁצְׁ סְלָטוּ גַּתְ קָעָמָיְ זָדְ אָרְפָּנְ כְּחָהָבְ
שֶׁקְׁ פָּסְמָכְ טָזְוָהָגְ אָ
שֶׁרְקָ צְפָעָסְ נְמָלָכְ יְתָחָזְוָהָגְבָאָתְ
תָּאָבָגְדָהְוָזְחָטְיָכְלָמָסְעָפְצָקְרָשְׁ
תָּבָדְוָחְיָלָנְעָצְרָ
תָּגְוָטְסָצְשָׁבָהָחָנְפָאָדָזְיָמְעָקְ
תָּחָלְעָרְבָוְיָנְצְ
תָּהָיְסָרְגָחָמְצָאְוְכָעָשְׁדָטְנָקְבָזְלְפָ
תָּוְלָצְבָחָנְרָדְיָעְ
תָּזָנְשָׁוְמָרְהָלָקְדָכְצָגְיָפְבָטְעָחָסְ
תָּחָעְבָעְצָדְלוּנְ
תָּתָצָהָנְאָיָקְוְסָבָכְרוּעָגְלָשְׁחָפְדָמְ
תָּרָחְצָוְעָדְנָבְלְ
תָּכְ
תָּלְבָנְדָעְוְצָחָרְיְ
תָּמְדָפְחָשְׁלָגְעָזְרָכְבָסְוְקָיאָנְחָצְ
תָּנְוְלָדְצָיְבָעְחָ
תָּסְחָאָעָטְבָפְיָגְצָצְדָקְלָהָרָמְוְשָׁנְ
תָּעָרְדָבְנָחְבָצְלוּ
תָּפְלָבְקָנְטָדְשָׁעְכְוְאָצָמְחָגְרָסְיָהְ
חָצְנָיְוְבָרָעְלָחְדְ
תָּקְעָמְיָזְדָאָרָפְנָכְחָהָבָשְׁצָסְלָטְוְגָ
תָּרְצָעְנָלְיָחְוְדָבְ
תָּשְׁרָקְצְפָעָסְנְמָלָכְיְתָחָזְוְהָדָגְבָאְ
הָרָיְרָכְ"אְשָׁעָרִיםְ.

פירוש הר"א מגראמייזא

עין עני יען ינע ניע נעי
 פה הף
 צדי ציד דיז צדי יצד ידץ
 יידי פוק פוק ופק וקפק
 חזק

אלן מון רל"א שעירים

כא. בגליון נוסף א"ל ב"ם זה אין לומר.

פירוש הר"א מגרמייזא

פִּרְשׁוֹת הַרְ"א מָגְרָמִיִּזָּא

זה וזה זה חט טי יכ כל למ מון נס סע עפ פצ צק קר רשות תא אב בג גדר
זה וזה זט חי טכ ייל כמ לון מס נס ספ עז פק צר קש רות שא תב אג בד
זה וט זי חט טל ים כנו לס מע נפ סצ עק פר צש קת רא שב Tage אד טז
הט ווי זוכ חל טמ יין כס לע מפ נצ סק ערד פש צת קא רב שג חד טז טז
הי זוכ זל חמ טג ייס בע לפ מצ נק סר עש פת צא קב וג שד טז טז
הכ ול זם חן טס יע כפ לצ מק נרSSH עת פא צב קג רד טז טז טז
הלו ומ זונ חס טע יפ כץ לך מר נש סת עא פב צג קד טז טז טז
המ ונ זס חע טפ יצ' קק לר מש נת סא עב פג צד טז טז צב אנו טז
הנ ונס זע חפ טצ יק כר לש מת נא סב עג פד טז טז טז אט טז
הס וע זפ חז טק יר כשלת מא נב סג עד טז טז אט טז טז
הע ופ זצ חז טר יש כת לא מב נג סד טז טז אט טז טז
ההפ וע זק חר טש ית כא לב מג נד טז טז אט טז טז
הצ וק זר חש שת יא כב לג מד טז טז אט טז טז
ההק ור זש חת טא יב כג לד טז טז אט טז טז
הר ויש זות חא טב יג כד טז טז אט טז טז
הש ות זא חב טג יד טז טז אט טז טז
הת וא זב חג טד טז טז אט טז טז
הא וב זג חדר טז טז אט טז טז
הבר וג זר טז טז אט טז טז
ההג ור טז טז אט טז טז
ההדר טז טז אט טז טז
ההש ות זא אט טז טז
ההה אט טז טז אט טז טז
הההה אט טז טז אט טז טז

פירוש הר"א מגרמייזא

פירוש הר"א מגרמייזא

פירוש הר"א מגרמייזא

פירוש הר"א מגראמייזא

מן נס סע עפּ פּצּ צְקָר רְשָׁת תָּא אֶבּ בְּגַד דָה הָוׂ וְזֹה חַטּ טִיכְכּ כְלָם
 מס נָעַ סָפּ עַצּ פְּקָד קְרֵב קְשָׁת אֲגַבּ אֲגַבּ גַּהְהָ דָו הָזּ וְזֹת חַטּ טִיכְכּ יְלָם
 מע נָפּ סָצּ עַקּ פְּרֵד צְשָׁת קְהָתָא אֲגַבּ אֲגַבּ גַּהְהָ דָו הָזּ וְזֹת חַטּ טִיכְכּ יְלָם
 מְפּ נָצּ סָקּ עַד פְּשָׁת צָא קְבּ רְגָשְׁדָתָה אָוּ בְּזָוּ גַּדְחָתָה וְיִזְכּ חַלְלָם
 מְצּ נָקּ סָרּ עַשּׁ פְּתָחָ צָא קְבּ רְגָשְׁדָתָה אָוּ בְּזָוּ גַּדְחָתָה וְיִזְכּ חַלְלָם
 מְקּ נָרּ סָשּׁ עַתּ פְּאָ צְבּ קְגּ רְדָשָׁה תָּוּ אָזּ בְּחָגְטָה וְלָמָלָם
 מְרּ נָשּׁ סָתּ עָאָ פְּבּ צְגּ קְדָרָה שָׁוּ תָּזּ אָחָ בְּטָגְיָהָלָם
 מְשּׁ נָתּ סָאָ עָבּ פְּגּ צְדָקָה רְוּ שָׁוּ תָּחָ אָטָבּ יְגָדָלָם
 מְתּ נָאָ סָבּ עָגּ פְּדָצָה קְרוּ שָׁחָתָה אָיָבָכּ גָּלָם
 מְאָ נָבּ סָגּ עַד פְּהָ צְוּ קְזּוּ רְחָשְׁתָה יְאָכָבָלָם
 מְבּ נָגּ סָדּ עַהָ פְּוּ צְוּ קְחָרְתָה שִׁיחָכָלָם
 מְגּ נָדּ סָהּ עַוּ פְּזּ צְחָקָתָה רְיָשְׁכָתָלָם
 מְדּ נָהּ סָוּ עַזּ פְּחָצְטָקָיָרָכָלָם
 מְהּ נָוּ סָזּ עַחּ פְּטָצְיָקָרָלָם
 מְוּ נָזּ סָחּ עַטּ פְּיָצְכָקָלָם
 מְזּ נָחּ סָטּ עַיּ פְּכָצְכָלָם
 מְחּ נָטּ סָיּ עַכּ פְּלָצְכָלָם
 מְטּ נָיּ סָכּ עַלּ
 מְיּ נָכּ סָלּ
 מְכּ נָלּ
 מְלּ אָגּ אָגּ
 מְאָגּ אָגּ אָגּ
 מְאָגּ אָגּ אָגּ
 מְאָגּ אָגּ אָגּ
 מְאָגּ אָגּ אָגּ

פירוש הר"א מגראמייזא

סע עפ' פצ' צק' קר רש שת תא אב בג' גד דה הו זוז חט טי יכ כל למ' מן
ספ' עץ פק צר קש רת שא כת' אג' בד' גה דו' הו זוט חי' טכ' יל' כמ' לנ'
סצ' עק' פר' צש' קת' רא' שב' תג' אדר' בה' גו' דו' הח' וט' זי' חכ' טל' ים' כנ'
ספ' ערד' פש' צת' קא' רב' שג' תד' אה' בור' גז' דח' הטע' ווי' זכ' חל' טמ' ינ'
ספ' סר' עש' פת' צא' קב' רוג' שד' תה' או' בז' גח' דט' הי' וכ' זל' חמ' טנ'
ספ' סש' עת' פא' צב' קג' רוד' שע' תוו' או' בז' גט' די' הטע' ול' זמ' חן'
ספ' סא' עב' פג' צד' קה' רו' שז' תח' אט' בי' גכ' דל' המ' ונו'
ספ' סב' עג' פד' צה' קו' רז' שח' תט' אי' בכ' גל' דמ' חן'
ספ' סג' עד' פה' צו' קז' רוח' שט' תי' אכ' בל' גמ' דן'
ספ' סד' עה' פו' צז' קח' רט' שי' תכ' אל' במ' גג'
ספ' סה' עו' פד' צח' קט' רדי' שכ' תל' אמ' בן'
ספ' סו' עד' פח' צט' קי' רכ' של' תמ' אנ'
ספ' סז' עח' פט' צי' קכ' רל' שם' חן'
ספ' סח' עט' פי' צכ' קל' רם' שנ'
ספ' סט' עי' פכ' צל' קם' רג'
ספ' סי' עכ' פל' צמ' קן'
ספ' סכ' על' פמ' צן'
ספ' סל' עט' פנ'
ספ' סמ' עג'
ספ' סג' גל' גה'
ספ' אג' גז' גז'
ספ' אג' גז' גז'
ספ' אג' גז' גז'

פירוש הר"א מגראמייזא

פְּצָקַר רְשֵׁת תָּא אֶב בְּגַד דָה הָו וֹזֶחֶט טִיכְיַכְכְלָמְמָנְסָע
פְּקַר קְשָׁרֶת שָׁא תְּבָא גְדָבְגָה דָו הָו וֹזֶחֶט טִיכְיַכְכְלָמְמָנְסָע
פְּרַצְשָׁקְתָּא שְׁבָתְגָה גְוֹדְחָו וֹזֶחֶט וַיְזַחֲכְתָּל יְמָנְסָע
פְּשַׁצְתָּא קָא רְבָשְׁגָתְדָה בָו גְוֹדְחָה הָטְוַי זְכָחָל טָמְיָינְסָע
פְּתַא צָא קְבָרְגָשְׁדָתְה אָו בְּזָגְחָה דָטְהָי וּכְזָל חָמְטָןְסָע
פְּאַצְבָּקְגָרְדָשְׁה תָו אוֹבְחָגְטָדְיָה כְלָזְמָחָנְטָסָע
פְּבַצְגָרְדָה שָׁו תְזָאְחָבְטָגְיָה דָלְהָלְוָמָזְחָסָע
פְּגַצְדָקְהָוָשָׁזְתָחָאְטָבְיָגְכָלְהָמָזְחָעָא
פְּדַצְהָקְוָרְזָשְׁחָתָאְיָבְכָגְלָדְמָהָוָזְעָא
פְּהַצְוָקְוָרְרָחְשָׁתָאְיָאְכָבְלָגְמָדְהָוָעָא
פְּוַצְזָקְחָרְטָשְׁיָתָאְכָאְלָבְמָגְגָדְהָשָׁוָעָא
פְּזַצְחָקְתָרְיָשְׁכָתָלְאָמָבְגָדְעָא
פְּחַצְטָקְיָרְכָשְׁלָתָמְאָנְבָסְגָעָא
פְּטַצְיָקְרָלְשָׁמְתָנְאָסְבָעָא
פְּיַצְכָלְרָמְשָׁנְתָסְאָעָא
פְּכַצְלָקְמָרְנָשְׁשָׁהָעָא
פְּלַצְמָקְנָרְסְשָׁעָא
פְּמַצְנָקְרָעָא
פְּנַצְסָקְעָא
פְּסַצְעָא
פְּעַצְעָא

תירוש הר"א מגרמייז

קר רשות תא אב בג גד דה הו זוז חט טי יכ כל למ מנ נס סע עפ פז
קחש רות שא תב אג בד גה דו היז וחוט חי טכ ייל כמ לנ מס נוע ספ עז
קחת רוא שב-tag אדר בה גו דו הח וט זי חכ תל ים כנ לס מע נפ סצ
קאו רב שג תדר אה בו גז דח הט וי זכ חל טמ יינ כס לע מפ נצ
קבק רוג שד תה או' בז גח דט הי וכ זל חמ טנ ייס בע לפ מצ
קג רודשהתו או' בח גט די הוב ול זמ חן טס יע כפ לצ
קד רוה שו חז אח בט גי דכ הל ומ זונ חס טע יפ כצ
קהרו שז תח אט בי גכ דל המ ונ זס חע טפ יע
קו רוד שח תט אי ביכ גל דם הנ וס זע חפ טצ
קו רוח שט תי אכ בל גמ דן הס וע זפ חז
קיה רט שי תכ אל במ גנ דס הע ופ זע
קיט ריא שכ תל אם בנ גס דע הפ וצ
קי רוכ של תם אן בס גע דפ הא
קכ רל שם תנ אס בע גפ דצ
קל רם שנ תס אע בפ גע
קמ רונ שס תע אפ בז
קן ריס שע חפ אצ
קס רע שפ תצ
קע רפ שצ
קפ רע
קצ

פירוש הר"א מגרמייזא

פירוש הר"א מגדמייזו

וְהַנּוֹלֵד בָּה חַכְםִי הִיהִי. שָׁעָה ז' מַאֲדִים,
בֶּטְילָה הִיא. שָׁעָה ח' חַמָּה כֵּן הִיא,
וְהַנּוֹלֵד בָּה עֲנֵי וְאַבְיוֹן וְאַגְּדָתָה
שָׁעָה ט' נּוֹגָה, לְמַקָּח וּלְמַכְרָה וְלְהַכְנִיס
כֶּלֶת יִפְהָה, וְהַנּוֹלֵד בָּו חַכְםִי וְפֶקַח
שָׁעָה י' כּוֹכֶב כֵּן הִיא. שָׁעָה י"א לְבָנָה,
יִפְהָה לְהַכְנִיס כֶּלֶת, וְהַנּוֹלֵד בָּו חַכְםִי וְפֶקַח
יִהְיָה. שָׁעָה י"ב שְׁבָתִי בֶּטְילָה הִיא,
וְהַנּוֹלֵד בָּה בְּטַלְנוּ יִהְיָה.

לֵיךְ ב'. שָׁעָה א' צָדֵק, לְדוֹרָךְ וְלְהַכְנִיס
כֶּלֶת יִפְהָה. וְהַנּוֹלֵד בָּה יִפְהָה מַרְאָה
וְחַכְמִי. שָׁעָה ב' מַאֲדִים, אַצְלָא אַשָּׁה לֹא
תָּקֻרְבָּה, לֹא תָּקַח וְלֹא תִּמְכֹר. וְהַנּוֹלֵד בָּה
עֲנֵי הִיא, וְיִמּוֹתָה תְּחִינָּוֹק. שָׁעָה ג' חַמָּה,
לְכָל דָּבָר יִפְהָה, וְהַנּוֹלֵד בָּה עֲרוֹם יִהְיָה וּרְבָּה
דִּיעָה, וְסּוֹפּוֹ יִהְרָגֶ בְּחַרְבָּה. שָׁעָה ד' נּוֹגָה,
לְמַקָּח וּלְמַכְרָה וְלְהַכְנִיס כֶּלֶת יִפְהָה,
וְהַנּוֹלֵד בָּה יִהְיָה קֹשֶׁר וְוַהֲרָגָה. שָׁעָה ה'
כּוֹכֶב, לְקֻרְבָּה אַצְלָא אַשָּׁה יִפְהָה, וְהַנּוֹלֵד בָּה
חַכְמִי הִיא. שָׁעָה ו' לְבָנָה, לְגַנְיבָּה יִפְהָה
לְמַקָּח וּמַכְרָה, וְהַנּוֹלֵד בָּה מְכֹלָדָרִיכִים
יִהְנָה. שָׁעָה ז' שְׁבָתִי לְגַנְיבָּה יִפְהָה,
וְהַנּוֹלֵד בָּה מְפֹזֵר וְלֹא מְכֹנִיס, חַכְמָה וְלֹא
יִקְנָה. שָׁעָה ח' צָדֵק, לְכָל דָּבָר טָוב.
וְהַנּוֹלֵד בָּה יִאֲסֹוף הָוָן וְלֹא לו. שָׁעָה ט'
מַאֲדִים, לְכָל דָּבָר רָע, וְהַנּוֹלֵד בָּה אֲדָום
וְאִישׁ רָע יִהְיָה. שָׁעָה י' חַמָּה בֶּטְילָה הִיא,
וְהַנּוֹלֵד בָּה כְּשָׂהוֹא תִּינּוֹק יִמּוֹת. שָׁעָה י"א
נוֹגָה, לְכָל דָּבָר טָוב, וְהַנּוֹלֵד בָּה חַכְמִי
וּמִכּוֹסָה הִיא. שָׁעָה י"ב כּוֹכֶב, לְכָל דָּבָר
יִפְהָה, וְהַנּוֹלֵד בָּה יַעֲלֵה לְרָאשָׁה.

שימוש חנוך שצמ

לֵיךְ א'. שָׁעָה א' כּוֹכֶב לְכָל דָּבָר יִפְהָה.
שָׁעָה ב' לְבָנָה לְהַכְנִיס אֶת הַכְלָה
יִפְהָה. שָׁעָה ג' שְׁבָתִי בֶּטְילָה הִיא. שָׁעָה ד'
צָדֵק לְכָל דָּבָר יִפְהָה. שָׁעָה ה' מַאֲדִים כֵּן
הָוָה. שָׁעָה ו' חַמָּה בֶּטְילָה. שָׁעָה ז' נּוֹגָה
כֵּן הָוָה. שָׁעָה ח' כּוֹכֶב לְכָל דָּבָר יִפְהָה.
שָׁעָה ט' לְבָנָה כֵּן הָוָה. שָׁעָה י"א שְׁבָתִי
בֶּטְילָה הִיא. שָׁעָה י"ב צָדֵק לְדָרָךְ יִפְהָה.
שָׁעָה י"ב מַאֲדִים בֶּטְילָה הִיא.

יּוֹם א'. שָׁעָה א' חַמָּה יִפְהָה לְבִתִּים
לְהַכְנִיס, וּבְגַדְדָּה חֲדָשׁ לְלִבּוֹשׁ, פָּרִי
חֲדָשׁ לְאַכְלוֹן. וַיַּיְצַר חֲדָשׁ לְשַׁתּוֹת, וּלְפִנֵּי
הַמֶּלֶךְ לְכָנֹס, וּדְבָרִים לְאָמֵר לְבָלּוֹם יִפְהָה,
וּלְמַקָּח וּלְמַכְרָה קַשָּׁה. שָׁעָה ב' נּוֹגָה
לְמַקָּח וּלְמַכְרָה יִפְהָה, בָּעֵיר אַשָּׁה לְאוֹרֶס,
וּבְגַדְדָּה לְלִבּוֹשׁ, וּכְסִיף וּזְהָבָב לְהַתְקִשְׁתָּה,
וּלְרָחֹץ בְּמִים. וּמַי שְׁנַוְּלֵד בָּה יַעֲלֵה
לְגַדְולָה, וְאַחֲרָכָךְ יַרְדֵּן מְגַדְולָתוֹ, וַיְהִי
חַכְמָה בְּתוֹרָה, וּבְבִתְחָדָשׁ לְכָנֹס, וּכְתָרָה
לְקַשְׁוָר, וּסְסָס לְרַכְבָּה, וּלְצַאת בְּמַלְחָמָה,
וּלְעַשּׂוֹת רְפֹואָה יִפְהָה. אַצְלָא גְּדוּלָה
אַינוּ יִפְהָה. שָׁעָה ג' כּוֹכֶב, לְדָרָךְ וּלְבִנְיָן
קַשָּׁה, וְהַנּוֹלֵד בָּה בַּעֲלֵן נְכִיסִים הִיא. שָׁעָה
ד' לְבָנָה, לְמַקָּח וּלְמַכְרָה יִפְהָה. וּלְעַשּׂוֹת
בָּה שְׁוֹתְפָה קַשָּׁה, וּלְכָבוֹד וּלְאוֹבֵד. שָׁעָה
ה' שְׁבָתִי, לְדָרָךְ וְחַזְקָה לְהַלְוָן, וּלְעַשּׂוֹת
שְׁוֹתְפָה, וּלְהַזְּמִיא זְרוּעָה לְשָׂדָה יִפְהָה.
וְהַנּוֹלֵד בָּה עֲנֵי וְחַסְרִיבִי הִיא. שָׁעָה ו'
צָדֵק, לְמַקָּח וּלְמַכְרָה וּלְדָרָךְ קַשָּׁה,

פירוש הר"א מגרמייזא

יום ב'. שעה א' לבנה, לכל דבר רע, ועלילים יהיה. שעה ח' נוגה, בטילה היא, והנולד בה יהיה בו מעט שנות. שעה ט' כוכב, לדרך וחוקה יפה, ימות. שעה ט' כוכב, לדרך וחוקה יפה, מצא טוב ויוחזר לבתו, והנולד בה מתרפנס. שעה י' לבנה, לכל דבר יפה, והויצא בדרך לחזור לשולם לבתו. שעה י"א שבתי, לכל דבר טוב, והנולד בה חכם וחסיד יהיה. שעה י"ב צדק, לכל דבר טוב, והנולד בה חכם וחסיד יהיה.

יום ג'. שעה א' מאדים, לרופא יפה בכלבו. והנולד בה יפול בשבייל רוח. שעה ב' חמה, בטילה היא, והנולד בה יעף בכח יהיה. שעה ג' נוגה, למקח וממכר יפה, והנולד בה אDEM גודל ועשיר יהיה. שעה ד' כוכב, ל垦ות עבדים ושפחות ובஹות יפה, לדרך רע, והנולד בה ימיו מועטין. שעה ה' לבנה, בטילה היא, והנולד בה בינקותו ימות. שעה ו' שבתי, בטילה היא, והנולד בה גבור כבב בטלה היה. שעה ז' צדק, בטילה היא, והנולד בה עני יהיה. שעה ח' מאדים, בטילה היא, והנולד בה בעל מום יהיה. שעה ט' חמה כן הוא. שעה י' נוגה, יפה לכל דבר, והנולד בה רופא מלכים יהה. שעה י"א כוכב, בטילה היא, והנולד בה לא בעל טוב ולא בעל רע. שעה י"ב לבנה, בטילה היא, והנולד בה גנב היה ומצילה.

ל"ל ד'. שעה א' שבתי, החולך בדרך לא יצילח, והנולד בה בינקותו ימות. שעה ב' צדק, לכל דבר יפה, והנולד בה מפרנס אחרים. שעה ג' מאדים, אצל אשא לא תקרב, והנולד בה יקבר בקדב בטילה היא, והנולד בה איש קשה ורע.

ל"ל ג'. שעה א' נוגה, להכenis לחופה יפה, והנולד בה שער אחוזו אותו. שעה ב' כוכב, חתן לקרב אצל אשא יפה, והנולד בה מחריב רכבים יהה, ומabit לבית לילך יפה. שעה ג' לבנה, חתן אצל כללה לקרב יפה, והנולד בה אלמנה יקח. שעה ד' שבתי, בטילה היא, והנולד בה מצילה היה וגנוב. שעה ה' צדק, בדרך יפה, והגונב יאבד, והנולד בה בעל אלמנה יהיה. שעה ו' מאדים, בטילה היא, והנולד בה עני יהיה. שעה ז' חמה, בטילה היא, והנולד בה איש קשה ורע.

פירוש הר"א מגרמיוז

שעה י"ב מאדים, לכל דבר קשה, והנולד
באה הורג נפשות יהה.

ל"ט ה'. שעא א' חמה, לכל דבר טוב,
והנולד בה מעט יהיה פרנסתו.
שעה ב' נוגה, לכל דבר יפה, והנולד בה
רופא למלכים יהיה. שעא ג' כוכב, לכל
דבר יפה והנולד בה חכם ופיקח יהיה,
ולהלוּך אצל אדם גדול או אצל המלך
לא יהנה מהם. שעא ד' לבנה, לכל דבר
יפה, והנולד בה יהיה לראש. שעא ה'
שבתי, כל מה שיעשה בסתר יגלה לכל,
והנולד בה כראוי יהיה. שעא ו' צדק,
לכל דבר טוב, והנולד בה רב יהיה. שעא
ז' מאדים, הגונב יתפשט, והנולד בה ציד
יהה. שעא ח' חמה, בטילה היא, והנולד
באה בעל מום יהיה. שעא ט' נוגה לכל
דבר יפה, ולישא אשה, והנולד בה בעל
חלק יהיה, שעא י' כוכב, לדרך יפה,
ולהלוּך אצל אדם גדול, והנולד בה עני
וחסיד יהיה. שעא י"א לבנה, בטילה
היא. שעא י"ב שבתי, לבניין ולרפואה
ולמקח וממכר יפה, והנולד בה לימד
אומנות וחכמה הרובה.

י"ט ה'. שעא א' צדק, לדרך ולכל דבר
יפה, והנולד בה דין יהיה. שעא ב'
מאדים, לרפואה יפה, והנולד בה שופע
דמים יהיה. שעא ג' חמה, סחרה בתוך
העיר יפה, והנולד בה חסיד יהיה. שעא
ד' נוגה, לבוא אצל אדם גדול ולדרך יפה,
והנולד בה חסיד בדין יהה. שעא ה'
כוכב בטילה היא, והנולד בה לא יהיה
בעל נפש. שעא ו' לבנה, לכל דבר יפה,

אבותיו. שעא ד' חמה בטילה היא,
והנולד בה בעל מום יהיה. שעא ז' נוגה,
ולשותפות יפה, והנולד בה רופא ומחדר
דעתה. שעא ו' כוכב, לכל דבר יפה,
והנולד בה גנב ומצחיה יהיה. שעא ז'
לבנה, לדרכ יפה, וליצא מבית לבית.
והנולד בה בעל אמונה וענויה יהיה. שעא ח'
שבתי, בטילה היא, והנולד בה סומא
יהה. שעא ט' צדק, לדרכ יפה, והנולד
באה בעל אמונה ובבעל סחרה יהיה. שעא
י' מאדים, בטילה היא, והנולד בה
בינקותו ימות. שעא י"א חמה, בטילה
היא, והנולד בה ירוג. שעא י"ב נוגה,
לדרך קשה, והנולד בה יפה מראה היה.

י"ט ד'. שעא א' כוכב, למקח ולMMC
ולשותפות יפה, והנולד בה חכם
ופיקח יהיה. שעא ב' לבנה, קנה ואל
תמכוּך, והנולד בה עני יהיה. שעא ג'
שבתי, בטילה היא, והנולד בה חכם יהיה
לא יקום בחכמתו. שעא ד' צדק, לכל
דבר יפה, והנולד בה בעל אמונה וIOSIF
לו חכמה. שעא ה' מאדים, לכל דבר רע,
והנולד בה מכשף יהיה. שעא ו' חמה,
אצל אדם גדול לקרב יפה. שעא ז' נוגה,
לכל דבר יפה, והנולד בה למקח וממכר,
וללמוד תינוקות ולאומנות יפה. שעא ח'
כוכב, למקח וממכר יפה, והנולד בה
בעל נכסים יהיה. שעא ט' לבנה, בטילה
היא, והנולד בה בעל יסורים יהה. שעא
י' שבתי, בטילה היא, והנולד [בה]
בינקותו ימות. שעא י"א צדק, לדרכ
ולבנין יפה, והנולד בה יפה תואר היה.

פירוש הר"א מגרמיוזא

וכוב, לכל דבר יפה, והנולד בה פרנס יהיה. שעה ג' לבנה, הנולד בה בעל דעת הוא. שעה ד' שבתי, בטילה היא, הנולד בה מפרנס אחרים. שעה ה' צדק, ליכנס אצל מלכים יפה, ולמקח וממכר, והנולד בה יפה תואר. שעה ר' מאדים, רפואה יפה, והנולד בה פרנס יהיה. שעה ז' חמיה, למקח וממכר קשה, והנולד בה פרנס היה. שעה ח' נוגה, כן היא. שעה ט' כוב, למקח וממכר יפה, והנולד בה עשר יהיה. שעה י' לבנה, בטילה היא, והנולד בה בעל אמונה יהה. שעה י"א שבתי, בתוך המדרגות יפה, והנולד בה חכם יהה ויהרג. שעה י"ב צדק, אצל כליה לינוקס, ובניין לבנות, ולזרק יפה. והנולד בה בינקותו ימות.

ל"ז ז'. שעה א' מאדים, בטילה היא, והנולד בה לא יהיה. שעה ב' חמיה, כן היא. שעה ג' נוגה, בטילה היא. שעה ד' כוב, לכל דבר יפה, והנולד בה חכם ופקח יהיה. שעה ה' לבנה, בטילה היא, והגונב יצלה, והנולד בה יצליה גנב. שעה ו' שבתי, בטילה היא ואין כלום. שעה ז' צדק, בטילה היא, ואין בה טוב ורע. שעה ח' מאדים, יפה לרפואה, והנולד בה הורג אדם. שעה ט' חמיה, בטילה. שעה י' נוגה, בטילה. שעה י"א כוב, לדרך וללבניין יפה, והנולד בה שופט אמרת יהה. שעה י"ב לבנה בטילה, והנולד בה בינקותו ימות.

יום ז'. שעה א' שבתי, לדרך וללבניין יפה, והנולד בה ימות. שעה ב' צדק, לדרך וללבניין וליכנס אצל אדם גדול והנולד בה לא יהיה ברomo. ויום ו'. שעה א' נוגה, לכל דבר יפה, והנולד בה סומה יהיה. שעה כ'

שהה ז' שבתי, לדרך יפה, והנולד בה מהלך בדרכיהם יהיה. שעה ח' צדק, לדרך יפה, והנולד בה כובן יהיה. שעה ט' מאדים, לכל דבר קשה, והנולד בה טבח או אומן יהיה. שעה י' חמיה, לדרך ולכל דבר קשה, והנולד בה חלש בגופו יהיה. שעה י"א נוגה, לכל דבר יפה, והנולד בה זכאי בדינו יהיה, שעה י"ב כוב, לדרך ולסchorה ולבואה בדין יפה, והנולד בה עשיר יהיה.

ל"ז ו'. שעה א' לבנה, לכל דבר יפה, והנולד בו בעל אמונה וענין יהיה. שעה ב' שבתי, בטילה היא, והנולד בה לא חכם ולא עשיר יהיה. שעה ג' צדק, לכל דבר קשה, והנולד בה גנב יהיה ומצlich ולא יחבזה. שעה ד' מאדים, לכל דבר קשה, והנולד בה שופך דמים יהיה. שעה ה' חמיה, לגנב קשה, וכל הגונב יתפש. שעה ר' נוגה, לכל דבר יפה, למקח וממכר, ולקרב אצלasha, והנולד בה גגה נאף וזרוי יהיה. שעה ז' כוב, לגניבקה יפה, והגונב יאבד, והנולד בה גנב יהה. שעה ח' לבנה, בטילה היא, והנולד בה בינקותו ימות. שעה ט' שבתי, לדרך וללבואה בדין יפה, והנולד בה בטין היה. שעה י' צדק למקח וממכר יפה, והנולד בה זרוי ופקח יהיה. שעה י"א מאדים, בטילה היא, והנולד בה מום יהה. שעה י"ב חמיה, לכל דבר יפה, והנולד בה לא יהיה ברomo.

יום ו'. שעה א' נוגה, לכל דבר יפה, והנולד בה סומה יהיה. שעה כ'

פירוש הר"א מגרמיין א

מחתינים עמו לעולם מפני שנולד ביוםה של לבנה. וזה הוא סימן במלאת הירח עד חצי החודש טוב הוא מפני שכיל יום ויום מוסיף לפניו. כך הנה בראש כוכבו של ירח, והני בסופו של כוכב הלבנה רע הוא מפני שהלבנה מחסנת, ולאחרוריהם חזורת ואינה הולכת לפניה. ואם בעתו של לבנה נולד חכם ושופט יהיה. ואם בעתו של חמה נולד עני היה ומעשייו לא יהיו לו. ואם בעתו של כוכב חמה וצדק נולד, אדם צדיק יהיה, ואם בעתו של מדרים נולד ספיקולטור יהיה. ואם בעתו של נוגה אדם עשיר וחסיד יהיה, אבל טרוח בגופו יהיה.

הנולד בשלישי בשבת, אדם עז פנים ובכח רוח מפני שנולד ביוםו של מדרים. ואם בעתו של מדרים נולד לטיטים יהיה, מפני שהוא כוכב של דם. ואם בעתו של נוגה נולד טרוח בגופו יהיה. ואם בעתו של כוכב חמה וצדק נולד אדם גדול יהיה ושותפם אמת. ואם בעתו של שבתי נולד אדם דין והורג נפשות יהיה, ואחריתו יהיה מתחабל. ואם בעתו של חמה נולד תמים יהיה.

הנולד ברכיבי בשבת אדם גדול וצדיק יהיה ושותפם. ואם בעתו של כוכב חמה וצדק נולד פיקח ועשיר וחכם יהיה. ואם בעתו של נוגה נולד גדול ועשיר יהיה וחולי מעיים יהיה. ואם בעתו של מדרים נולד פעמים טוב ופעמים רע. ואם בעתו של שבתי נולד חכם עשיר יהיה. ואם בעתו של חמה

יפה, והנולד בה ילקה. שעה ג' מדרים, לכל דבר יפה, והנולד בה יהיה לראש. שעה ד' חמה, בתוך העיר יפה, ולדרך לא תלך, והנולד בה לא יצליה, ובעל מום יהיה. שעה ה' נוגה, בטילה היא, והנולד בה עשיר גדול יהיה. שעה ו' כוכב, מקומו יפה, והנולד בה בינותו ימות, שעה ז' לבנה, בטילה היא ואין כלום שם. שעה ח' שבתי, בטילה היא. שעה ט' צדק, לננות שדה ולנטוע נטיעות יפה, והנולד בה עבד ימות. שעה י' מדרים, בטילה היא. שעה י"ב כוכב, לכל דבר יפה, והנולד בה חכם ותמים יהיה.

סליקו ז' כוכביה.

זה סדר ימי השבת ואותותיהם

הנולד באחד בשבת אדם גדול יהיה, ועצל במשיו, מפני שנולד ביוםה של חמה. ואם בעתו של נולד, יהיה יעג ומטרף כלימי חיון, ומעשייו לא יהיו לו. ואם בעתו של כוכב חמה או צדק, אמת אוובך לדבר. ואם בעתו של מדרים, מטרף ושותפם דמים יהיה. ואם בעתו של נוגה נולד, זך יהיה, והוא יהיה מהלך בדרכיהם ובמדינות. ואם בעתו של שבתי נולד, אדם גיבור יהיה ובעל חיים, ולא יהיה עשיר.

הנולד בשני בשבת, שוקל צרכיהם יהיה פעים עשיר ופעמים עני, וחולק על כל בני אדם במקומו, ואינם

פירוש הר"א מגראמייזא

נולד אדם גדול יהיה ולא עשיר, ואורו **אלין** יומייא דטב למיפק באורחא. ניסן י"ז י"ח כ"ג כ"ט. אירג ג' ה' י"ד ט"ז י"ח כ"ג כ"ז כ"ח. סין ב' ה' י"ב י"ז כ'. תמוז י"ז כ"ד אב ר' י"ג י"ד כ"ד כ"ה כ"ח. אלול ח' ט' י"ג י"ז כ' כ"ט. תשרי ז' י"א י"ז כ"ב כ"ג. מרחשון י"ט כ' כ"ח. כסלו ז' י"א י"ח כ' כ"ד כ"ה. טבת ב' ז' י"ז כ"ה. שבט ב' כ' כ"ב כ"ה כ"ח. אדר ג' ה' כ' כ"ז כ"ה כ"ח.

לידע מספר הרכבים.

ר' ב' מזלות ברקיע. על כל מזל ומזל יש לו ל' לגין. על כל לגין ל' ריהтон הרי תתק'ק למול אחד. על כל ריהتون ל' קירטונ הרי כ"ז אלף. על כל קירטונ ל' גיטראן, הרי פ"א ריבוא. ועל כל גיטראן שס"ה ריבוא כוכבים, הרי לכל מזל יש לו כ"ט אלף ריבוא ריבואן וחמשה ריבואן וכוכבים למול אחד. הרי ל' ב' מזלות שנ"ד אלף ריבוא ריבואן רבואות וחשפ' ריבואות כוכבים.

חשבון היום והלילה.

היום ולהלילה כ"ד שעות. והשעה תתר"ף חלקיים. בשעה ח' מעלה, המעללה י"א עונת. הרי העונה אחד מן פ"ח בשעה. העונה י"ט עתות. העת [אחד] מן אלף ותרע"ב בשעה. העת י"ז רגעים. הרגע אחד מן כ"ח אלף

עינוי על בני אדם.

הנולד בחמיישי בשבת, גדול ועשיר וחכם יהיה. ואם בעתו של צדק נולד דין ועונש ופקח וטוב יהיה. ואם בעתו של פעמים טוב ופעמים רע. ואם בעתו של נוגה חסיד ועריר יהיה. ואם בעתו של שבתי גבר ומלך באמת. ואם בעתו של לבנה שופט באמת יהיה. ואם בעתו של חמה אדם דברן ואימתו ויראתו יהיה.

הנולד בששי בשבת, חסיד ועריר יהיה. ואם בעתו של נוגה נולד סרוח בגופו יהיה. ואם בעתו של מאדים עשר וחסיד יהיה. ואם בעתו של צדק וכוכב חמה פחק וחסיד ועריר ואחוב היה. ואם בעתו של שבתי נולד בעל מתאכזר יהיה. ואם בעתו של לבנה שופט יהיה ושם לו במקומו וושומען בדברינו.

הנולד בשבת, אם בעתו של נוגה נולד החזן ובבעל חימה ובבעל מריבה יהיה, ומריב עם בני אדם וחוזר ומריב ואדם לא יכול לכבותו. ואם בעתו של צדק נולד יהיה הולך באימה וביראה ויהיה אהוב על הבריות. ואם בעתו של כוכב חמה נולד כבראשו כן הוא. ואם בעתו של מאדים נולד בן חורין יהיה, ובבעל חימה ועוז פנים, וסופה ספיקולטור, וביד חיה רעה יאביד. ואם בעתו של לבנה נולד אדם גבר ושותפ' יהיה.

סליקו ז' יומייא.

פירוש הר"א מגרמיוזא

והכוכבים, כולם נדרש על הפרצוף. וכן בפנים בבני המיעים מלאים פרש כנגד הארץ, ומפסיק קром ויתורת הכבב, הקروم כנגד וילון שאינו משמש כלום, והיותה כנגד רקייע, ושם הלב והריאה וכולו אדום כמו אש הרקיע. לראייה ולכרס ב' קромים, שאם ינקב האחד השני סותמו, ואם ינקבו שניהם טריפה. כך כמו כן בשני קבו תחום רeba וארכובות השמים נפתחו חרב העולם. ולראייה ב' אומות וה' כנפים, כנגד ב' כרובים שעשה שלמה בהיכל, ה' אומות כל נוף בתדריא. ב' כרובים כנגד ה' אללים. פי' כמו שכחוב בהקב"ה ב' ראיות, ממשימים הבית ה' וראה, ממכון שבתו השגיח (מהלים לא. ג-יד), א' כנגד דין וא' כנגד רחמים. כן ב' כרובים ופניהם אל הבית. בלבד ל"ב' חללים, ושות"ה גידים. ולמעלה ה' נקבים. ורמ"ח איברים נמשכין אחר הלב, כנגד התורה ה' חומשין, ומתחלה בכ' בראשית, ומסיימת בל' לעיני כל ישראל. ובזה שס"ה לאוין ורמ"ח עשה שתלויל לבב. וב' כלות היוציאת שהן כנגד ב' תורות, שאם שומר האדם תורה או זוכה לעוז"ב להזות פניו השם. ויברך כלבשר שם קדשו. ויאהבנו בכל לבו.

ברוך ה' לנצח אמן ואמן

טליק ספר יצירה ופירושו, כאשר פירשו שבתי ברבי אברהם הרופא והחכם. ובאשר קיבלתי מאבא מאירי הרב ר' יהודה רבבי קלונימוס. וגם קיבלתי ממוורי הרב ר' יהודה חסיד בן רכנא רבוי שמואל. הופתוי בו לפреш אני אלעזר הקטן.

ותכ"ד בשעה. הרוגע יש לו כלל"ה הראיפות עין. הרוי יש ליום וללילה הראיפות עין ט' אלפיים רבו ור"ט רבו וג' אלפיים וחמש". ויש ביום ובלילה ס"ח רבו ובי' אלפיים וקע"ז רגעים. ולרגע קלי"ה הראיפות עין:

השמי הוא מקום המדע. הארץ מקום תולדה. שמיים לשון זכר. ארץ לשון נקבה. האשה יש להرحم וילודת, אף הארץ כן שאל ועווץ רחם והולידה והצמיחה. ומתולדות האדם כן הוא, השמיים הוא הראשון שהוא מעלה והוא מקום החכמה, כי כשההאדם משתומם בראשו משתגע. ומיטיברו ולמטה הוא ארץ ושם מולדיך. פרצוף האדם כנגד השמיים, ב' עינים נגד שם שמייה וויה. ב' אונים כמו כן נאמר שהזונה לשמיים. ב' נחים מוריין ליה כמו שהشمיים מוריין שלג ומטר. והאדם בעמוד השחר רוחו יוצאת ומנסמת ברוחו ימני של נחיר יותר מן נחיר של שמאל. שעיה ראשונה מנהיר ימין, ומנהיר שמאל כל שעיה שנייה, וכל שעיה שלישית בנחיר הימין. כך מתחלף כל היום וכל הלילה. וכתיב (קהלת יב, ב) עד שלא תחשך השמש והאור והירח

כיא בגדהוזחתיטיכלמנסעפץקרש ת ז אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ו ב אגדהוזחתיכלמנסעפץקרת ש ח אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ז ג אבדהוזחתיכלמנסעפץקרת ר ט אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ח ד אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרת ק י אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ט ה אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש צ כ אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש י ו אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש כ ל אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ב מ אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ל ז אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ע ח אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ס נ אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש מ ט אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש נ י אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ס ע אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש מ כ אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ל פ אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ע צ אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש כ ל אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ב פ אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש י ק אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש צ נ אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ט ר אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ק ש אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ר ת אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ז ע אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש פ פ אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ו צ אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ה ק אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ד ר אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ג ש אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרת ב ת אבגדהוזחתיכלמנסעפץקרש א סליק

אב בא. אגב אגב בגא באג גבא גאב.
אגב אגד אגדב אדרגב אבדג אגדב
אדגב בגרא בגדא בדיגא בdag באנד
באנד גראב גראב אגדב גבדא
גבאדר דאגב דאגב דבגא דגאכ
דגבא כ"ר בתים ד' אבניים בונים. אבגדה
צראפו לק"ץ בתים. אבגדהו צראפו
לש"ס בתים. אבגדהו צראפו עד חמישת
אלפים וארבעים בתים זהו הגدول
שבכלום אבל מכואן ואילך אין הפה יכול
לספר הציגוף. סליק:

א בגדהוזחתיכלמנסעפץקרש ת
ב גדהוזחתיכלמנסעפץקרת א
ג אדרהוזחתיכלמנסעפץקרת ב
ד אגהוזחתיכלמנסעפץקרת ג
ה אבגווזחתיכלמנסעפץקרת ד
ו אבגדוזחתיכלמנסעפץקרת ה סליק

כב. מכאן ואילך אוון מן ספר סודי רודז' פירוש ספר יצירה. וניתוסף לנויה על ידי המעתיקם. וכן כותב שם בפירוש בחר"י ולקמן בזה"ל: אאתוב לך לאפוא בירוח אהורה וורה לי כי הם מסטר אחר ואים מסטר ווידי. עכ"ל. אבל מכין שנמאה בספר הנדרף הצנחוו באן. וההגנהו על פי כת"י בריטיש מוייאום מס' 199 בסה"ל ס' 5871.

אבג יתץ	אלחים בישראל גודל יהודיך תשגבנו צדקהותיך
קרע שטן	קדוש ראה עלילות שונאינו טהר נחלתך
נגיד יבש	נסגב גאל דורשייך יגדל כח שמוחתיך
בטר צtag	בשםך טcs רוחינו צמח תבייא גאולתיך (וכורע)
חקב טnu	חסיד קדוש ברוכ טובך נוי עטיותיך
יגל פוק	יהםו גודל לבכינו פדינו וכור קדושתיך
שקו צית	שעה קול וויזדיינו צדק יודעי תהלהך
אהאה אהאה	אהיה אשר אהיה היהה אמרתיך (וכורע)
אנקתם	אנא נורא קדוש תרבה מחילתך
פסתם	פשעינו סלהה תלגלה מדרך
פספסים	פתחי סליה פתח סלח ישע מנתק
דינויים	דרוש יודעי ויעודך נא סמוך יחד מהנותיך (וכורע)
יהוה	יחיד השקיפה והבט השב שכינתך
מצפץ	מרוב צרותינו פדנו צדיק איה קנאתך
גספי	гал סגולתך פקד יושר אורחותיך
פטפט (וכורע)	גע סוד טיפ פינת טעם עדתיך
שמעיה	שם מגדל עוז יוכירו הוכרתיך
יהוה	יאדирו הנכבד והנורא הדר תפארתך
אדני	אתה דגול נערץ יסללו בהדרתיך
שדי יה (וכורע)	שוקרי דלותך יוממוך יכרעו השתחווותיך
כוזו	כבודך ודאי זך ועווז בחסידותיך
במוכסז	מציר ומגדל כפי סלטול זכירותיך

כפירה וסליחה זעקה וכרייתות בריתך
 ואתה הוּא ושנותיך ייה לא יתמו גלגל עדותיך
 אנה לביתך השיבנו יוצרנו מלכנו בחמלתיך
 אדייך יהמו רחמין ונחם נא אומצאי מלכחותיך אדיירזון אל דעתות ה' ראה ישראל רוזן
 נשתחווה אל היכל קדשיך ביראתיך

ידָי רצון מלפניך השם הגדול והקדוש הגבר והנורא המפורסם בקדושה ובטהרה.
 ובזכות כל השמות שהזכרתי. ובזכות רחמייך הרבים שתזכרני לאהבתך
 וליראתך בעוה"ז ובעה"ב עם הצדיקים יורשי ג"ע. ותעוזרני אליו ישע על דבר כבוד
 שマー לחת את שאלה ולעשות את בקשתי וצרביי בין מרבבים בין מועטים, למלאות
 חפציך לטובה, ויראו שונאי כי אתה עוזתני ונחמתני. כי כל עצמותי תאמינה ה' מי
 כמוך. ושמע חפתלי והקשבה לקול שועי כי אתה שומע חפתلت עמך ישראל ברוחמים.
 יהיה לנצח אמריך פי, והגינן לבני לפניך ה' צורי וגואל, חם